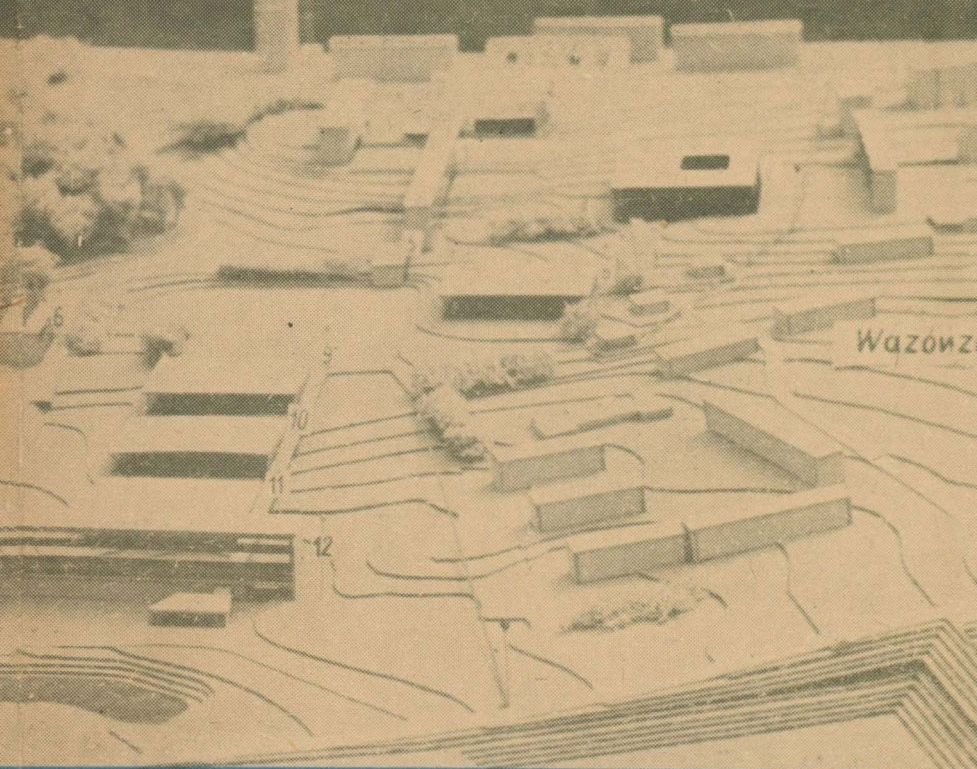

WYŻSZA SZKOŁA INŻYNIERSKA
W ZIELONEJ GÓRZE

PROGRAM WYKŁADÓW
ORAZ
SKŁAD OSOBOWY
NA ROK AKADEMICKI 1966/1967

NAKŁADEM WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ

WYŻSZA SZKOŁA INŻYNIERSKA
W ZIELONEJ GÓRZE

PROGRAM WYKŁADÓW
O R A Z
SKŁAD OSOBOWY
NA ROK AKADEMICKI 1966/1967

Zielona Góra 1 9 6 7
NAKŁADEM WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ

PRZEMÓWIENIE INAUGURACYJNE JEGO MAGNIFICENCJI REKTORA PROF. DRA INŻ. JERZEGO KOŁAKOWSKIEGO

Dostojni goście!

Wysoko Rado!

Droga Młodzieży Akademicka!

Inaugurując w dniu dzisiejszym drugi rok istnienia naszej Uczelni odwiecznym zwyczajem, winien jestem przedłożyć nasz dorobek za rok ubiegły i zamierzenia na najbliższy rok — do Waszej życzliwej wiadomości.

Trzy poważne czynniki składają się funkcjonalnie na prawidłowe działanie wyższej uczelni:

- 1) baza materialna budynków i laboratoriów,
- 2) kadra naukowa,
- 3) studiująca młodzież.

Omówimy kolejno jak formują się te czynniki składowe w naszej Uczelni.

I.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Zielonej Górze została powołana w dniu 3 czerwca 1965 r. Uchwałą Prezesa Rady Ministrów w celu podniesienia kwalifikacji istniejącej kadry technicznej w tej części Ziem Zachodnich, a szczególnie województwa zielonogórskiego i przyległych do niego powiatów innych województw. Z uwagi na położenie na granicy państwa, teren województwa zielonogórskiego jest bardzo odległy od ośrodków naukowych i technicznych, co powoduje poważne trudności w werbowaniu nowej kadry technicznej. Wpływa to nader

Część IV

Oddziały i skład osobowy administracji uczelni	75
--	----

Część V — Regulaminy i przepisy dotyczące studiów

Regulamin wyższych studiów zawodowych w wyższych szkołach inżynierskich	81
Odpowiedzialność dyscyplinarna studentów	91
Zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego w sprawie dyscypliny studiów	91
Regulamin wyższych studiów zawodowych dla pracujących	94
Odpis Zarządzenia Min. Oświaty i Szkolnictwa Wyższego	102

Część VI — Życie i sprawy socjalno-bytowe studentów

Okres tworzenia się organizacji młodzieżowych i I rok ich działalności	107
Przepisy dotyczące stypendiów i warunków socjalno-bytowych studentów	113
Pomoc stypendialna studentom WSInż.	145

Część VII — Kronika Uczelni

Historia I roku działalności uczelni	149
Odznaczenia i nagrody	151
Habilitacje i doktoraty	151
Seminaria doktoranckie	152
Wydawnictwa Uczelni	152
Bibliografia prac uczelni	153
Odczyty i referaty	154
Konferencje, sesje naukowe i metodyczne	154
Recenzje prac doktorskich i promotorstwo	154
Patenty	156
Wyjazdy zagraniczne	156
Wizyty w uczelni	156
Indeks pracowników nauk.-dydakt. i nauk.-techn.-uczelni	157
Legenda do makiety	158

WSTĘP

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 1966/1967

niekorzystnie na potrzeby regionu odnośnie rozbudowującego się przemysłu. Powołanie Wyższej Szkoły Inżynierskiej umożliwiła wyszkolenie i doszkolenie kadry technicznej związanej z tym regionem więzami rodzinnymi. Szkoła w okresie swej działalności na bieżąco będzie podnosić kwalifikacje zatrudnionych w tym przemyśle pracowników technicznych. Jednocześnie w ramach stałej współpracy z przemysłem i rzemiosłem przez swoje wysoko kwalifikowane kadry i sprawnie działające laboratoria grup specjalistycznych, będzie nadawać właściwy kierunek rozwijającej się twórczości przemysłowej i usługowej.

Teren województwa zielonogórskiego z graniczącymi powiatami woj. poznańskiego i szczecińskiego należy w Polsce do najbardziej chłonnych w potrzebną kadrę techniczną, dlatego też niedobór w przemyśle wykwalifikowanych sił technicznych będzie trwał długie lata, mimo bardzo poważnych zadań stawianych przed nowo powstałą Uczelnią.

Powołane do działalności trzy wydziały: Ogólnotechniczny, Mechaniczny i Elektryczny mają obecnie specjalizacje:

Na wydziale mechanicznym — technologia ogólna.

Po roku 1970 planuje się utworzenie następujących specjalizacji:

- 1) Obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn,
- 2) Maszyny i technologia przeróbki plastycznej (tłocznictwo, kuźnictwo, przetwórstwo tworzyw sztucznych),
- 3) Urządzenia i technologia spawalnictwa,
- 4) Technologia odlewnictwa.

Na wydziale elektrycznym — elektrotechnika przemysłowa.

Po roku 1970 planuje się utworzenie następujących specjalności:

- 1) Przyrządów pomiarowych i miernictwa,
- 2) Napędów elektrycznych.

Podane specjalizacje zaspokoją dopiero częściowo zakres specjalistycznych potrzeb regionu. Pozostałe braki w przemyśle — chemicznym, spożywczym, włókienniczym i budowlanym pozostaną dalej przedmiotem starań i kłopotów gospodarki naszego terenu i przedmiotem troski władz Uczelni. W związku z tym w toku są starania, aby jak najszybciej, tj. w etapie drugim rozbudowy uczelni w latach 1971—1975 utworzono wydział chemiczny.

Jako „novum” organizacyjne naszej nowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej należy jeszcze wymienić, że prowadzi ona studia w koncepcji eksperymentalnej na dziennych studiach, przez wprowadzenie w okresie pierwszych dwóch lat ujednoliconych

programów nauczania na Wydziale Ogólnotechnicznym, który w tym okresie przyjmuje na siebie zadania przygotowania studentów dla studiów specjalistycznych od semestru V do VIII. Wydział ten w okresie swej działalności prowadzi współpracę z jednostkami międzywydziałowymi tj. Studium Języków Obcych, Studium Wojskowym i Studium Wychowania Fizycznego.

Formalne przekazanie do kontynuowania dalszego programu specjalistycznego studentów Wyższej Szkoły Inżynierskiej nastąpi dopiero po zaliczeniu semestru IV.

Po zakończeniu VIII semestru i wyniku egzaminu dyplomowego absolwentom wydaje się dyplomy stwierdzające ukończenie studiów na odpowiednim wydziale i nadaje tytuł inżyniera, uprawniający do otwarcia przewodu doktorskiego.

W roku akademickim 1965/66 program studiów dziennych zapoczątkowało 120 studentów, a program studiów wieczorowych 90 studentów. Przekazano na siedzibę nowo otwartej Uczelni wspinały zespół obiektów. Jednakowoż budynek główny nie posiada właściwego przystosowania i wyposażenia instalacyjnego dla studiów technicznych. W tym stanie rzeczy kierownictwo uczelni musiało szukać wyjścia z sytuacji, gdyż rozpoczynający się w roku 1967 V semestr specjalistyczny nie miałby pomieszczenia do nauki. W związku z tym powołałem 4 zespoły organizacyjne w celu:

- 1) opracowania założeń generalnych na rozbudowę Uczelni w trzech etapach do 1980 r. (znajdujących się w tej chwili dla zaopiniowania w Politechnice Poznańskiej),
- 2) opracowania koncepcji struktury funkcjonalnej i wyposażenia dla wydziału mechanicznego i elektrycznego,
- 3) opracowania koncepcji budowlanej wraz z makietą na rozbudowę uczelni jako całości.

Postawione zadania zespoły wykonały i kierownictwo Wyższej Szkoły Inżynierskiej posiada dokładny obraz o wyglądzie przyszłych obiektów Uczelni, lecz ze względu na konieczność dotrzymania przepisowych terminów w przygotowaniu inwestycji, rozpoczęcie budowy właściwych budynków wydziału mechanicznego i elektrycznego nastąpi w roku 1968.

Z uwagi na to uczyniłem starania w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego w celu uzyskania środków finansowych oraz maszyn na budowę w roku 1967 dwóch pawilonów zastępczych wraz z wyposażeniem na poszczególne laboratoria omawianych wydziałów. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego poszło nam na rękę i przyznało 3 mln zł na budowę oraz maszyny dla wyposażenia tych obiektów, których plany są już na ukończeniu.

W urzeczywistnieniu tych zamierzeń Wydział Projektowania Zespołów Mieszkaniowych przy Politechnice Warszawskiej opracowuje jako biuro wiodące projektów w rozbudowie uczelni, dokumentację na w/w pawilony i jednocześnie na budowę domu pracownika nauki na osiedlu profesorskim oraz na budowę Domu Studenckiego Nr 2 z rozpoczęciem budowy w roku 1967.

Na oba budynki środki finansowe przyznało Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zielonej Górze.

W parze z omawianymi pracami projektowymi dokonano na terenie przyszłej budowy szereg prac podstawowo-przygotawczych do projektowania jak:

- a) wiercenie gruntu na rozpoznania geologiczno-inżynierskie,
- b) inwentaryzację sieci i urządzeń podziemnych,
- c) inwentaryzację własności nieruchomości terenu,

Dla zilustrowania całości obrazu nie można nie przypomnieć

Reasumując tą część składową przyszłej wielkiej Uczelni Technicznej w Zielonej Górze, mogę powiedzieć, iż jesteśmy na dobrej drodze rozwojowej rokującej najlepsze nadzieje na najbliższą przyszłość.

Do tego optymizmu dają również podstawy poważne dotacje finansowe przyznane na najbliższe lata naszej uczelni. I tak: z przewidzianych kosztów budowy nowych obiektów do 1980 roku w sumie 173 mln złotych mamy zapewnione do roku 1970 z dotacji Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego 35 mln złotych, z dotacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zielonej Górze 14 mln złotych, z dotacji Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego — 3 mln złotych. Razem 52 mln złotych oraz poważne sumy, które swoją wartością przedstawiają darowany nam sprzęt i aparaturę.

Wewnątrz Uczelni wyposażyliśmy z dotacji miejscowego przemysłu i Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego laboratoria fizyki, chemii, wytrzymałości materiałów i mechaniki, metrologii mechanicznej i elektrycznej. W trakcie urządzania są pracownie audiowizualne i języków obcych.

W ten sposób podstawowe pracownie dydaktyczne Wydziału Ogólnotechnicznego są w pełni już przygotowane do kształcenia przyszłych inżynierów.

II.

Jest sprawą ogólnie znaną, iż jeden wybitny profesor jest w stanie stworzyć poważny warsztat pracy naukowej. Same

budynki, nawet najwspanialsze, są tylko obiektami bez treści. Jest więc sprawą zrozumiałą, iż ogromną wagę przywiązujemy do zabezpieczenia Uczelni odpowiedniej kadry naukowej. Istniejące przeszkody obiektywne (trudności mieszkaniowe itp.) czynią to zagadnienie dość trudnym, ale stopniowo rozwiązywanym pomyślnie.

W pierwszym okresie staraliśmy się o zabezpieczenie kadry nauczającej. W chwili bieżącej gromadzimy już kadrę naukową. Niech mówią liczby. Z 27 pracowników o wykształceniu akademickim — jakich Uczelnia posiada w tej chwili — 6-ciu, głównie z nauk podstawowych, otworzyło już formalnie w roku bieżącym przewody doktorskie, 6-ciu innych uczestniczy w seminariach doktoranckich, przygotowując otwarcie przewodów doktorskich.

Dwu inżynierom i jednemu pracownikowi administracyjnemu ułatwiliśmy przygotowywanie prac magisterskich. Jeden z pracowników naukowych oddał już dysertację doktorską i przygotowuje się do jej obrony. Ponadto przystąpiło do pracy w tym roku 4-ch doktorów, w tym 3-ch doktorów nauk technicznych, z których jednemu wystąpiliśmy już o przyznanie tytułu docenta.

Ponadto w ostatnich dniach Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego przydzieliło nam jeszcze jeden etat docenta dla technologa, o którego zaangażowanie w tej chwili się staramy.

Przewidujemy, iż w ciągu najbliższego roku akademickiego trzech dalszych doktorów rozpocznie pracę w Naszej Uczelni. W ten sposób gromadzimy kadrę najwyższej kwalifikowaną, której zadaniem jest prowadzenie pracy naukowej w naszej Uczelni.

Zaczęliśmy i pracę wydawniczą. W przygotowaniu do druku jest pierwszy Zeszyt Naukowy Uczelni i dwa własne skrypty.

III.

Dla zilustrowania całości obrazu nie można nie przypomnieć jak wygląda nasz największy skarb — Ci, dla których ta Uczelnia powstaje — młodzież studencka.

Uczelnia nasza wyróżnia się bardzo korzystnym składem społecznym studentów. W sytuacji gdy na innych uczelniach niepokój budzi niski procent studentów pochodzenia robotniczego i chłopskiego, u nas jest on stosunkowo wysoki.

W ubiegłym roku akademickim na 120 przyjętych studentów było 39 pochodzenia robotniczego, 11 chłopskiego, 65 inteli-

genckiego i 5 innego. Młodzież robotniczo-chłopska stanowiła zatem 41,7 procentu przyjętych.

W bieżącym roku na 135 przyjętych studentów 45 jest pochodzenia robotniczego, 31 chłopskiego, 57 inteligenckiego i 2 innego. A zatem 56,2 proc. nowo przyjętych stanowi młodzież pochodzenia robotniczo-chłopskiego.

W pierwszym roku pracy uczelni rozpoczęły i rozwinęły swoją działalność organizacje polityczne i społeczne. Podstawą ich utworzenia i opracowania programu działania była uchwała Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR w sprawie działalności ideowo-wychowawczej wśród pracowników i studentów Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze.

Realizując powyższą uchwałę utworzono Podstawową Organizację Partyjną, która skutecznie kieruje całokształtem życia społeczno-politycznego na uczelni. W ciągu roku pracy organizacja wzrosła z 14 członków i kandydatów do 40.

Okrzepły również organizacje młodzieżowe: Związek Młodzieży Socjalistycznej i Zrzeszenie Studentów Polskich. Mimo braku doświadczenia, szczupłego jeszcze aktywu oraz niezwykle skromnych środków — organizacje te rozwinęły szeroką działalność w zakresie pracy ideowo-wychowawczej, kulturalno-oświatowej i społecznie-użytecznej. Roczna działalność organizacji młodzieżowych stworzyła dobre podstawy pod dalszy rozwój życia organizacyjnego studentów na naszej młodej uczelni.

Dobrym objawem jest również fakt bliskich od samego początku kontaktów naszych organizacji studenckich w życiu środowiska.

Chciałbym w tym miejscu podziękować Zarządowi Wojewódzkiemu Związkowi Młodzieży Socjalistycznej za pomoc, jakiej udzielił i w dalszym ciągu udziela naszym organizacjom młodzieżowym.

Coraz skuteczniej pomaga nam rozwiązywać trudne problemy socjalno-bytowe pracowników — uczelniana organizacja Związku Nauczycielstwa Polskiego — kierowana przez mgr Reginę Orzelek.

Od kilku miesięcy działa również na uczelni pod kierownictwem mgr Henryka Tajkiewicza Akademicki Związek Sportowy.

Studium Wojskowe, działając II rok, bardzo skutecznie pomaga nam w wychowaniu zdyscyplinowanej młodzieży na dobrego żołnierza, obywatela i inżyniera dla tak bardzo ich potrzebującej naszej ukochanej Ojczyzny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Przedstawiając Wysokiemu Zgromadzeniu te dane dotyczące rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, poczuwam się do bardzo miłego obowiązku najserdeczniejszego podziękowania wszystkim tym, którzy otaczają Uczelnię opieką i udzielają jej bardzo wydatnej pomocy. W szczególności Komitetom Wojewódzkiemu i Miejskiemu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Wojewódzkiej i Miejskiej Radzie Narodowej, Kuratorium Okręgu Szkolnego, Dyrektorom wielkich i małych zakładów przemysłowych, Spółdzielniom Pracy, Rzemiosłu miasta i wreszcie Związkom Zawodowym. W przekonaniu, iż prawidłowo wykonywaliśmy powierzone nam obowiązki w roku ubiegłym, iż ani na chwilę nie ustaniemy w pracy nad rozwojem Uczelni w roku przyszłym — ogłaszam uroczyste rok akademicki 1966/67 w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze za otwarty.

**PRZEMÓWIENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W ZIELONEJ GÓRZE
TOWARZYSZA JANA LEMBASA**

**Panie Rektorze!
Szanowni Naukowcy!
Droga Młodzieży!**

Po raz drugi w historii Zielonej Góry i Ziemi Lubuskiej jesteśmy świadkami uroczystości inauguracji nowego roku akademickiego.

Po raz drugi rozbrzmiewa w naszym mieście radosny hymn młodzieży „Gaudeamus”.

Pozwólcie, że z tej okazji w imieniu Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zielonej Górze i swoim własnym — przekażę władzom uczelni, kadrze wykładowców i całej młodzieży — serdeczne pozdrowienia i życzenia jak najlepszych wyników w pracy dydaktyczno-wychowawczej i działalności społecznej w roku akademickim 1966/67.

Wyższa Szkoła Inżynierska — powołana do życia w 1964 roku — jako pierwsza wyższa uczelnia na Ziemi Lubuskiej, w ciągu minionego roku okrzepła organizacyjnie. Skompletowano zespół potrzebnej kadry naukowej i pomocniczej, która zagwarantowała prawidłową realizację procesu dydaktycznego, zabezpieczono wyposażenie pracowni i laboratoriów w najpotrzebniejsze urządzenia, aparaty i pomoce naukowe.

W perspektywie jest dalszy rozwój uczelni, rozbudowa zaplecza naukowego, systematyczny wzrost liczby studentów studiów stacjonarnych i zaocznych oraz inwestycje, mające na celu zapewnienie studiującej tu młodzieży właściwych warunków życia, nauki i rozrywki.

Rozwojowi uczelni, która wyrosła nakładem dużego wysiłku, towarzyszy w dalszym ciągu duże zainteresowanie społeczne mieszkańców Ziemi Lubuskiej. Zainteresowanie to uzasadnia fakt, że uczelnia ta stwarza możliwość kształcenia młodzieży naszego regionu, a przede wszystkim to, że gospodarka narodowa, zakłady pracy w województwie czekają na absolwentów Zielonogórskiej Wyższej Szkoły Inżynierskiej. A potrzeby w tym zakresie są niemałe.

We wszystkich prawie dziedzinach naszej gospodarki odczuwa się dotkliwy brak kadry inżynieryjno-technicznej.

W bieżącej pięcioletce — do roku 1970 — przewiduje się zatrudnienie na terenie województwa zielonogórskiego blisko 5 tysięcy osób z wyższym wykształceniem technicznym. Wychodząc z założenia, że w roku 1965 pracowało u nas około 1.300 inżynierów — zatem potrzeby do roku 1970 sięgają liczby

W tej liczbie do roku 1970 potrzeba około 600 inżynierów mechaników, 500 inżynierów budownictwa, 230 inżynierów elektryków.

3.700 kadry z wyższym wykształceniem technicznym.

Ponadto poważne niedobory kadry inżynieryjnej odczuwamy w przemyśle chemicznym i w rolnictwie.

W latach 1970—1975 potrzeby kadrowe przemysłu sięgają rzędu dalszych 3.300 inżynierów różnych specjalności.

Tak gwałtownego wzrostu kadry inżynieryjno-technicznej w naszych zakładach nigdy dotąd nie notowaliśmy. Wzrost potrzeb wiąże się ściśle z ciągłym rozwojem istniejących już i powstawaniem nowych gałęzi przemysłu na Ziemi Lubuskiej. Związany on jest z ciągłym unowocześnianiem i modernizacją procesu produkcyjnego zakładów przemysłowych.

Walka o nowoczesność i jakość zależą nie tylko od maszyn i urządzeń będących wytworem najnowszych osiągnięć techniki. Zależą one od człowieka, jego kwalifikacji, umiejętności posługiwania się nowoczesnymi urządzeniami, od jego świadomości polityczno-społecznej. Te czynniki będą przede wszystkim decydować o możliwości pełnej realizacji zadań przewidzianych planem rozwoju gospodarki narodowej i programem unowocześnienia produkcji nakreślonym przez IV Zjazd oraz IV Plenum Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Założony w programach rozwoju wzrost kadry inżynierów będziemy starali się zabezpieczyć różnymi środkami:

- poprzez zatrudnienie w zakładach pracy stypendystów,
- poprzez zaoczne i wieczorowe doksztalcanie pracowników,
- zatrudnienie absolwentów zielonogórskiej uczelni.

Część wymienionych potrzeb zostanie pokryta przez napływ z innych terenów zasobniejszych w kadrę inżynieryjno-techniczną. Oczywiście, z tym związana jest sprawa stwarzania przez poszczególne zakłady bardziej atrakcyjnych warunków pracy, między innymi przez zagwarantowanie mieszkań z budownictwa zakładowego i spółdzielczego.

Mając na uwadze wskazane potrzeby kadrowe będziemy przykładali większą wagę na kształcenie i doksztalcanie pracowników na studiach zaocznych i wieczorowych, ku czemu okolicznością sprzyjającą jest większa dostępność tych studiów w związku z istnieniem Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze.

Korzystając z okazji dzisiejszej inauguracji roku akademickiego, pragnę w imieniu władz wojewódzkich, jak również swoim własnym przekazać na ręce Towarzysza Rektora docenta doktora inżyniera Jerzego Kołakowskiego gorące podziękowanie za Jego wysiłek, wkład pracy i osobiste zaangażowanie w organizację i rozwój zielonogórskiej uczelni. Wykorzystując swoje bogate w tym zakresie doświadczenia Rektor Wyższej Szkoły Inżynierskiej — mimo wielu trudności doprowadził nie tylko do terminowego otwarcia uczelni, ale zapewnił rytmiczną działalność w pierwszym roku jej pracy.

Pragnę też w imieniu społeczeństwa Zielonej Góry złożyć podziękowanie kadrze naukowej oraz wszystkim pracownikom Wyższej Szkoły Inżynierskiej za wysiłek zmierzający w kierunku zapewnienia prawidłowego funkcjonowania organizmu szkoły.

Pragnę przy tej okazji nadmienić, że sprawy uczelni będą w dalszym ciągu przedmiotem zainteresowania i troski wojewódzkiej instancji partyjnej i Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

U progu nowego roku akademickiego 1966/67 pragnę złożyć raz jeszcze wszystkim pracownikom Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, organizacji partyjnej, organizacji Związku Młodzieży Socjalistycznej oraz organizacji Zrzeszenia Studentów Polskich życzenia pomyślnego realizowania zadań dydaktyczno-wychowawczych, a młodzieży i studentom studiów wieczorowych wytrwałości i jak najlepszych wyników w nauce.

PRZEMÓWIENIE PRZEWODNICZĄCEGO ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMS TOWARZYSZA STANISŁAWA HASIAKA

Magnificencjo Rektorze!

Wysoki Senacie!

Drodzy Towarzysze!

Koleżanki i Koledzy!

Rozpoczynamy nowy rok akademicki.

Wśród 77 szkół wyższych, które przystępują do kolejnego roku swojej pracy znajduje się i Wasza młoda uczelnia, pierwsza na Ziemi Lubuskiej szkoła wyższa. Chciałbym z okazji drugiej już inauguracji w tej uczelni, zbudowanej przy niemałym udziale Związku Młodzieży Socjalistycznej, złożyć w imieniu Zarządu Głównego ZMS i całej organizacji serdeczne i gorące życzenia wszystkim studentom, kadrze naukowej, pracownikom — życzenia dobrej pomyślnej pracy w nowym roku akademickim.

Stało się już tradycją, że inaugurując nowy rok akademicki dokonujemy przeglądu dorobku naszego szkolnictwa wyższego, sumujemy osiągnięcia, formułujemy i określamy nowe zadania, które nasuwa życie i potrzeby kraju.

Kraj nasz potrzebuje dziesiątków tysięcy specjalistów, ludzi o wysokich kwalifikacjach zawodowych, głębokiej wiedzy, aktywnych społecznie. Potrzebuje ich nasza gospodarka i kultura, potrzebuje przemysł i rolnictwo, szkolnictwo i usługi, aparat państwowy, organizacje polityczne i społeczne. Realizacja naszych planów i zamierzeń, dalszy wszechstronny rozwój naszego kraju zależy w niemałym stopniu od ilości i jakości kadr, których kuźnią są szkoły wyższe.

Prawidłowe funkcjonowanie szkół wyższych jest sprawą ogólnospołeczną, przyciąga uwagę najszerszych kręgów społeczeństwa. Wynika to z roli, jaką szkolnictwo wyższe odgrywa w naszym kraju, z doniosłości społecznych zadań, które realizuje i oczekiwań, jakie wiąże nasze społeczeństwo z dydaktyczną i wychowawczą działalnością szkół wyższych.

Jest bowiem prawidłowością, że rosną i będą wzrastać wymagania wobec pracy szkół wyższych i wobec przyszłych absolwentów. Społeczeństwo nasze domaga się nie tylko większej liczby inżynierów, ekonomistów, nauczycieli, lekarzy i agronomów ale również lepszego ich przygotowania zawodowego i społeczno-politycznego, lepszego przyspasabiania do pracy w socjalistycznym społeczeństwie, dla potrzeb socjalistycznej ojczyzny.

Główny ciężar obowiązków w tym zakresie spoczywa rzecz jasna, na kadrze nauczającej, zależy od organizacji i przebiegu procesu dydaktyczno-wychowawczego, podczas którego dokonuje się formowanie sylwetki zawodowej i ideowej przyszłych kadr młodej ludowej inteligencji. Podkreślenie wiodącej roli kadry nauczającej w tym procesie nie wyklucza, a wręcz przeciwnie zakłada niezbędność aktywności samej młodzieży i jej organizacji, wspieranie i korelowanie wysiłków szkoły wyższej.

Potrzebna jest więc aktywność każdego studenta i każdej studentki, zrozumienie swoich obowiązków, pilne przykładanie się do nauki, rozwijanie zainteresowań i ambicji, samodzielności i inicjatywy.

Drodzy młodzi przyjaciele, dzięki władzy ludowej macie wielką szansę w swoim życiu — szansę uzyskania wyższego wykształcenia i awansu społecznego. Od Was samych, Waszej pracowitości, dyscypliny, zaangażowania zależy przekształcenie tej szansy w rzeczywistość.

Nie chcemy wszakże, byście byli zdani wyłącznie na własne siły, na brak pomocy i poparcia, gdzie jest to niezbędne. Nasz ustrój służy integracji społecznej, umacnia ludzkie więzy, eliminuje samotność i zagubienie jednostki. Żądając od Was pracy i sumienności chcemy Wam równocześnie w miarę naszych sił i możliwości pomagać.

Takie są bowiem obowiązki organizacji młodzieżowych, działających w szkołach wyższych: ZMS, ZMW i ZSP. Stanowią one integralny składnik życia i działalności szkoły wyższej, współuczestniczą w przygotowaniu kadr dla potrzeb kraju.

W ostatnim roku akademickim wzrosły one, rozwinęły swoją działalność, skuteczniej pomagają partii i władzom uczelni w rozwiązywaniu licznych problemów nauki i wychowania studentów.

Cieszymy się z rozwoju Zrzeszenia Studentów Polskich, powszechnej organizacji studenckiej, podejmującej sprawy nauki, bytu i kultury studentów. Jesteśmy zainteresowani dalszym doskonaleniem wychowawczego oddziaływania ZSP na ogół studentów, pragniemy w tym pomagać i uczestniczyć. Wyrażamy uznanie dla tysięcy członków ZMS i ZMW, którzy aktywnie działają w Zrzeszeniu Studentów Polskich, są w jego władzach, kierują organizacjami na latach studiów, na wydziałach i w uczelniach.

Drodzy Towarzysze!

Stają przed nami nowe i ważne zadania.

Na organizacje młodzieżowe w szkołach wyższych musi spaść obowiązek szczególnie aktywnego działania, efektem którego byłoby tworzenie klimatu, ogarniającego ogół studentów — klimatu rzetelności w nauce, sumienności w wykonywaniu podstawowych obowiązków studenckich. Ambicje przodowania, pogłębionego studiowania, wysokich not egzaminacyjnych w indeksach — to sprawy, które muszą na co dzień absorbować aktyw, kierownictwa organizacji a przede wszystkim — podstawowe kolektywy studenckie. Jeśli potrafimy wytwarzać w grupach studenckich, w kołach ZMS i ZMW atmosferę uznania dla dobrze uczących się i atmosferę potępienia moralnego ludzi ociągających się, lekceważących swoje obowiązki, usiłujących lekko i bez wysiłku przemknąć się przez studia — będziemy uczestniczyli w sposób wartościowy w rozwiązywaniu problemów szkoły wyższej i własnego środowiska.

Jest naszym zadaniem i obowiązkiem rozwijać i doskonalić system ideowo-politycznej edukacji studenta. Powinniśmy stwarzać szerokie i różne możliwości pobudzania wśród studentów ciekawości świata współczesnego, poznawania jego złożonych spraw, mechanizmów rządzących rozwojem życia społecznego. Rozwijając system Studenckich Ośrodków Dyskusyjnych spotkań z ciekawymi ludźmi, dyskusji i polemik, powinniśmy pomagać studentom pełniej rozumieć politykę naszej partii, uznawać ją za własną, sercem i myślą — pokazując dorobek i osiągnięcia Polski Ludowej, perspektywy jej rozwoju.

Rozwijamy i ugruntowujemy wśród ogółu studentów przeświadczenie o nierozdzielności losów Polski i losów socjalizmu.

Potrzebna i nieodzowna jest nasza działalność ideowo-polityczna, która kształtuje ludzi o szerokich horyzontach myślowych i zainteresowaniach, o światopoglądzie naukowym, ludzi

wiążących własny los i własną przyszłość z losami kraju, jego perspektywami i dniem jutrzejszym.

Jest naszym zadaniem przybliżenie studentów do życia i problemów środowisk przyszłej pracy zawodowej, już po ukończeniu studiów. W działalności na tym polu zawierają się wszelkie możliwości skracania czasu niezbędnego dla adaptacji społeczno-zawodowej w nowym środowisku. Rozwiązanie tych problemów posiada ogromne znaczenie społeczne. Poświęcamy tym sprawom wiele uwagi, rozwijamy współpracę ze środowiskiem robotniczym, inicjujemy wspólne akcje służące integracji. W tym zakresie będziemy rozwijać współpracę wszystkich środowisk a szczególnie współpracę organizacji ZMS, ZMW i ZSP.

Towarzysze!

Wśród 250 tysięcy studentów, którzy zapełniają sale wykładowe, znajduje się ponad 40 tysięcy dziewcząt i chłopców, którzy rozpoczynają studia. Chcemy ich szczególnie serdecznie powitać wśród nas, życzyć im pomyślności na ich nowej drodze, przyjść im z pomocą w chwili startu.

Niech nie czują się sami, niech spotkają w organizacjach młodzieżowych starszych życzliwych im kolegów i przyjaciół, którzy ułatwią wejście w nowy świat, pomogą w chwilach trudnych, czy wymagających dużej odporności psychicznej, uporu i zdecydowania. To jest nasz obowiązek.

Drodzy młodzi przyjaciele!

Inaugurujemy nowy rok akademicki, dwudziesty trzeci rok działalności szkolnictwa wyższego w Polsce Ludowej, uroczystiej niż zwykle. Inaugurujemy go w formie jubileuszu Tyśiąclecia Państwa Polskiego.

Uroczystości Tyśiąclecia, ogarniając Polskę jak długa i szeroka, stały się potężną manifestacją jedności naszego narodu, naszego patriotyzmu, przeglądem dorobku i osiągnięć kraju w latach władzy ludowej, manifestacją woli i gotowości dalszej pracy na rzecz rozwoju socjalistycznej ojczyzny, pomnażania jej sił i potęgi.

Z tym przeświadczeniem wchodzimy w nowy rok akademicki. Chcemy zdobywać wiedzę, pracować wytrwale i z zapałem, chcemy uczyć się służyć socjalistycznej ojczyźnie — dla jej dobra, dla rozkwitu Polski Ludowej.

Ś L U B O W A N I E

Ślubuję uroczyście, że:

- będę studiował systematycznie i pilnie,
- będę spełniał wszystkie wymagania i zarządzenia mojej uczelni i władz zwierzchnich,
- będę okazywał należyty szacunek władzom uczelni, jej profesorom i pracownikom oraz
- będę przestrzegał zasad koleżeńskieggo współżycia i korzystał z należytą dbałością z mienia szkoły.

W całym swoim postępowaniu będę dbał o zachowanie postawy godnej studenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Z pełnym poczuciem odpowiedzialności będę zdobywał jak najlepsze przygotowanie do przyszłej pracy dla Polski socjalistycznej.

UROCZYSTA IMMATRYKULACJA PRZEDSTAWICIELI STUDENTÓW WSI

W immatrykulacji udział wzięli następujący przedstawiciele studentów Wydziału Ogólnotechnicznego: Mieczysław Chiliński, Witold Klinowski, Antoni Konstantynowicz, Andrzej Zawistowski, Ryszard Blum, Regina Didyk, Teresa Wilczyńska, Piotr Pułdowski, Jan Łychmus, Józef Lenart.

Uroczystego aktu immatrykulacji dokonali Rektor i Dziekan w obecności władz uczelni, przedstawicieli partii, rzeszy studenckiej oraz miejscowego społeczeństwa.

WSPÓŁCZESNE KONCEPCJE NAUKI O POLITYCE

WYKŁAD INAUGURACYJNY DRA HIERONIMA SZCZEGÓŁY PEŁNOMOCNIKA REKTORA DO SPRAW NAUCZANIA

W ostatnich dziesiątkach lat jesteśmy świadkami wielkiej ofensywy nauk społecznych i to zarówno w krajach burżuazyjnych jak i w socjalistycznych. Wśród nauk tych, coraz bardziej eksponowane miejsce zaczynają zajmować nauki polityczne, lub jak wolą inni nauka o polityce. Obserwujemy stały proces usamodzielniania się tej nauki. Termin „nauki polityczne” zdobywa sobie w ostatnim okresie coraz bardziej poczesne miejsce. Nie jest to przypadkowe, chodzi bowiem o stworzenie takiej dziedziny wiedzy, która znajdując się „na pograniczu” innych nauk społecznych, badałaby w konkretnych społeczeństwach współczesne instytucje polityczne, zajmowałaby się również badaniem roli partii, opinii publicznej, współczesnych doktryn politycznych, metodami propagandy itp.

Wprawdzie idea kształtowania się względnie samodzielnych nauk politycznych jako oddzielnej dyscypliny naukowej zrodziła się w zasadzie na początku bieżącego stulecia, jednak nie oznacza to, że dopiero wtedy rozpoczęto naukowe badanie procesów politycznych.

Polityka — rozumiana jako dziedzina walki o władzę i sprawowania władzy była od najdawniejszych czasów przedmiotem rozważań filozofów. Znakomitą syntezę rozwoju starożytnej myśli politycznej stanowi znane dzieło Arystotelesa „Polityka”. Stanowiło ono filozoficzno-teoretyczny punkt wyjścia dla filozofii politycznej przez blisko dwa tysiąclecia. Echa jego kryteriów klasyfikacji systemów politycznych znajdujemy zresztą nawet we współczesnej literaturze politykologicznej. Już Arys-

toteles dostrzegł też ściśle wzajemne uwarunkowanie między strukturą społeczną i systemem politycznym.

Arystoteles i Platon w starożytności, Machiavelli w dobie Odrodzenia, Montesquieu i Rousseau w czasach Oświecenia i wielu innych, starali się stworzyć wiedzę o tym, jakimi prawami kieruje się życie polityczne oraz sztukę owocnego w nim uczestnictwa. W okresie Oświecenia myśl polityczna dostrzegała, że polityka (państwo) i społeczeństwo stanowią dwie różne, względnie odrębne dziedziny stosunków społecznych. Uświadamiając sobie rozdział między polityką a społeczeństwem, uznawano za konieczność jego przewyciężenie w ramach panujących stosunków społecznych.

Zupełnie w nowym świetle — zaostrzając go — postavili problem egzystencji człowieka w polityce i społeczeństwie, utopijni socjaliści: Morelly, Babeuf, Fouriere, Saint-Simon, Owen. Oni to byli pierwszymi krytykami przesłanek społeczeństwa burżuazyjnego.

Główny jednak wkład w formowanie naukowego poznania polityki i samodzielnej nauki politycznej — co przyznają nie tylko marksiści, ale również znaczna część niemarksistowskich socjologów — posiada naukowy socjalizm. Nie przypadkowo znany politykolog francuski Maurice Duverger nazwał Marksa „Newtonem nauk politycznych”.

Twórcy marksizmu stworzyli teorię, która przez organiczne powiązanie rozważań filozoficznych, ekonomicznych, historycznych i socjologicznych stała się podstawą nowoczesnej wiedzy politycznej. Polityka bowiem, a ściślej mówiąc: sprawa zdobycia przez klasę robotniczą władzy państwowej i urzeczywistnienia tą drogą socjalizmu — stała się osią krystalizującą całą problematykę teoretyczną marksizmu.

Zasługą marksizmu jest przede wszystkim nowe, właściwe marksizmowi ujęcie stosunku istniejącego między wiedzą o polityce, a praktyczną polityką stosunku teorii do praktyki. Nauki polityczne oparte o metodologię marksistowską ukazują, że praktyka polityczna, to rewolucyjna praktyka przekształcania świata, a nie jego „czyste” objaśnienie lub wręcz apologetyka. Przy tym praktyka rewolucyjna nie oznacza wyłącznie przeobrażenia społecznej i politycznej struktury starego świata, lecz również nieustanne kształtowanie własnych warunków bytu i przeobrażenie bytu społecznego i świadomości w sensie ogólnoludzkiej perspektywy.

Cechą charakterystyczną nauki marksistowskiej w odniesieniu do nauk społecznych jest to, że podkreśla ona ściśle zwią-

zek nauki z współczesnym życiem politycznym. Jest zrozumiałe, że w sferze rozważań o polityce, sprawa ta wysuwa się na plan pierwszy. Owe dialektyczne ujęcie stosunku między teorią i działaniem, tak charakterystyczne dla rewolucyjnej tradycji w marksizmie, nasuwa dwa wnioski: Po pierwsze, że nauki zajmujące się polityką są praktycznie ważne, nie stanowią bowiem zajęcia li tylko czysto akademickiego, ale odgrywają ważną rolę polityczną. Po drugie zaś, zrozumiałym wydaje się fakt, że perspektywy ich rozwoju organicznie wiążą się z politycznym zaangażowaniem w sprawę o politycznej doniosłości.

W żadnej dziedzinie nauk społecznych sprawa politycznego zaangażowania teorii nie jest tak bardzo bezsporna i oczywista, jak właśnie w naukach zajmujących się polityką. Określa to zarazem miejsce poważne z tej racji, że marksizm jako całość jest teorią polityki, a ściślej biorąc — teorią polityki socjalistycznej.

Mówi się, że marksizm wniósł do nauki o polityce nowy, socjologiczny punkt widzenia, który stworzył perspektywy szczególnie owocnych poszukiwań. Na czym polega ten socjologiczny punkt widzenia w badaniach stosunków politycznych?

Najkrócej biorąc chodzi o trzy rzeczy:

1. o lokalizację rozpatrywanych zjawisk politycznych jako elementów pewnych konkretnych, historycznie danych struktur,
2. o charakterystykę tych zjawisk ze względu na ich funkcjonalne związki z innymi elementami owych struktur,
3. o szukanie wpływu, jaki wywierają na zjawiska polityczne różnorodne działające w społeczeństwie czynniki.

Zasługą marksizmu jest to, że socjalistyczny punkt widzenia stosuje się dziś coraz szerzej w naukach społecznych, głównie w socjologii politycznej. Wielu uczonych marksistowskich, właśnie socjologię stosunków politycznych (lub inaczej socjologię polityczną) traktuje jako integrującą i podstawową naukę o polityce.

Przedmiotem zainteresowania socjologii stosunków politycznych jest dziedzina władzy. Funkcja ta wynika zresztą z samej definicji polityki. Definicja ta w ujęciu socjologów marksistowskich brzmi następująco:

„Polityka to dziedzina walki klas o panowanie, o władzę, o zarządzanie społeczeństwem, uczestniczenie w sprawach państwa, kierowanie jego działalnością. Głównym zagadnieniem polityki jest problem zdobycia, utrzymania i wykorzystania władzy państwowej przez daną klasę społeczną”.

W zbliżony sposób traktuje politykę znany socjolog zachodni Otto Stammer. Polityką nazywa on działanie społeczne obliczone na to, aby uzyskać i wykorzystać władzę, która potrzebna jest do przeforsowania określonych w sferze życia publicznego interesów i celów jednostek i grup społecznych. Dzieje się to według niego zawsze w określonych sytuacjach historyczno-społecznych, z reguły wbrew woli i celom innych osób i grup oraz bądź w walce, bądź przy pomocy porozumień i sojuszków.

Badania socjologii politycznej idą dziś na ogół w następujących kierunkach:

- a) ideologie polityczne i ruchy polityczne,
- b) klasy i warstwy społeczne,
- c) grupy związane wspólnymi interesami, grupy nacisku politycznego, dobrowolne zrzeszenia,
- d) kierownictwo polityczne, elity polityczne, partie polityczne,
- e) uczestnictwo w polityce i mechanizm decyzji politycznych,
- f) opinia publiczna, zachowanie wyborcze, propaganda polityczna,
- g) systemy polityczne, rząd i parlament, administracja publiczna,
- h) koncentracja dyspozycji politycznej, biurokracja i oligarchia, demokracja i dyktatura,
- i) kwestia narodowa,
- j) stosunki międzynarodowe,
- k) wojna i wojsko.

Podkreślając zasługi marksizmu w zakresie metodologii socjologii stosunków politycznych, nie można jednak nie doceniać tu wpływu innych nurtów niż marksistowskie. Wystarczy wspomnieć tu takich uczonych jak Max Weber, Vilfredo Pareto, Karl Mannheim, Alfred Weber, Herman Heller, Hans Kelsen, Franz Oppenheimer, Franz Neuman, Otto Stammer, Maurice Duverger, że wspomnę tylko najbardziej u nas znanych. Badając współczesne stosunki polityczne nie sposób przejść do porządku dziennego nad pracami tych uczonych.

W krajach socjalistycznych do naukowego badania procesów politycznych zawsze przywiązywano ogromną wagę. Problem uczestnictwa milionowych mas w życiu politycznym, koncepcja rad, rola partii itp. problemy, stanowiły podstawowe zagadnienia leninowskiej teorii politycznej. Po twórczej leninowskiej fazie rozwoju marksizmu, nastąpił okres, który zarówno w praktyce, jak i w teorii poważnie odszedł od marksistowsko-leninowskich wzorców. Okres ten w naukach politycznych cechował

się m. in. zredukowaniem problematyki badawczej w zasadzie do zagadnień teorii państwa i prawa, traktowanych schematycznie i ogólnikowo.

Przezwycięzenie tych słabości nauk społecznych w państwach socjalistycznych związane jest z podjęciem badań stosunków społecznych w ich realnej postaci i dynamice, co potwierdzają empiryczne badania prowadzone w Polsce, Jugosławii, ZSRR, a ostatnio także w NRD, Czechosłowacji, na Węgrzech i w innych krajach socjalistycznych.

Polityką zajmują się różne nauki. Takie nauki jak historia, ekonomia polityczna, socjologia, teoria stosunków międzynarodowych, liczne dziedziny prawa — zajmują się polityką z różnych punktów widzenia. Rozgraniczenie zakresów tych nauk nigdy nie może być idealne, a co najwyżej umowne.

W dyskusji na temat struktury wewnętrznej nauk politycznych na czoło wysuwa się zatem kwestia istnienia nauki centralnej, zespalającej, integrującej poszczególne nauki polityczne.

Wielu socjologów za taką naukę centralną uważa socjologię polityczną, traktując ją jako najogólniejszą i integrującą naukę o polityce. Tacy autorzy jak Julian Hochfeld, Otto Stammer, czy Maurice Duverger nie zatrzymując się nad kwestią nazwy: socjologia polityczna, czy socjologicznie uprawiana „nauka o polityce”, traktują ją jako centralną, teoretyczną, integrującą naukę o polityce.

Inni autorzy szukają natomiast dla „nauki o polityce”, swiego i jej tylko właściwego zakresu, który odróżnia ją od innych nauk politycznych, w tym także od socjologii politycznej. Taki np. Jean Meynaud twierdzi, że przejście od „nauk politycznych” do „nauki o polityce” stanowi realny postęp w dziedzinie analizy społeczeństw ludzkich. „Naukę o polityce” uważa za dyscyplinę, której zadaniem jest całościowa analiza życia politycznego. A więc odrębność „nauki o polityce” polega według nich na tym, że tylko ona ujmować ma życie polityczne jako całość, we wszystkich jego aspektach. Inne natomiast nauki polityczne sprowadza Meynaud do roli nauk pomocniczych w stosunku do „nauki o polityce” (*science politique*). Taka rola nie zadowala jednak ambicji przedstawicieli innych nauk politycznych.

W państwach burżuazyjnych nauki polityczne, jako wyodrębniona gałąź wiedzy z innych nauk społecznych posiadają już stosunkowo długą tradycję, chociaż nie ma tam jednomyślności ani co do zakresu tych nauk, ani co do nomenklatury. Anglo-

sasi mówią o tzw. nauce o polityce (political science) lub nauce o rządzeniu — science of government. Francuzi traktują raczej o naukach politycznych, lub nauce politycznej (science politique), rozumiejąc przez to szereg nauk zajmujących się problematyką polityczną z różnych punktów widzenia. Science politique zajmuje się przede wszystkim zagadnieniami władzy i polityki oraz politycznych instytucji państwa. Mimo kontrowersyjnego charakteru poszczególnych teorii science politique warto podkreślić pewne tendencje integracjonalistyczne w stosunku do uprawianych tam nauk społecznych oraz szeroko rozwiniętą technikę badawczą w zakresie badań empirycznych.

Szeroko rozwinęły się w XX wieku nauki polityczne w Stanach Zjednoczonych. Pracuje tam w tej dziedzinie naukowo ponad 5 tys. ludzi. Nie przypadkowo na czoło amerykańskich nauk politycznych wysunięto teorię stosunków międzynarodowych. Wybitni specjaliści, różne trusty mózgów, komisje i komitety powołane do zapobieżenia szybko pogarszającej się sytuacji USA na arenie międzynarodowej, stwierdziły, że słabością amerykańskiej polityki zagranicznej jest brak zasadniczej doktryny i naukowej teorii w procesie podejmowania decyzji politycznych. Stąd też geneza takich doktryn jak „containment” (powstrzymywanie komunizmu), „roll back” (wyparcia komunizmu), „liberation” („wyzwolenia” krajów socjalistycznych) i dziesiątki innych mających wytyczyć, a jednocześnie uzasadnić posunięcia rządu amerykańskiego na arenie międzynarodowej.

Mimo ogromnego wysiłku w tej dziedzinie, jak pisze profesor amerykańskiego Uniwersytetu w Princetown Brecht „tragedia politycznej myśli XX wieku polega na tym, że burżuazyjna filozofia polityczna nie jest w stanie wykazać wyższości zachodniego systemu politycznego nad socjalizmem”.

Taki kierunek amerykańskiej nauki politycznej doprowadził do wyodrębnienia się samodzielnej nauki stosunków międzynarodowych (international relations lub international politics).

Jak ustosunkowują się natomiast do problemu tworzenia odrębnej „nauki o polityce” polscy przedstawiciele nauk politycznych?

Socjologowie jak Hochfeld, Bauman, Wiatr, uważają, że tworzenie u nas odrębnej „nauki o polityce” byłoby sztuczne i pozbawione podstaw w tradycji życia naukowego. Sama jednak socjologia stosunków politycznych również nie może według nich pełnić funkcji centralnej i integrującej w stosunku do pozostałych nauk politycznych.

Integracja różnych nauk politycznych dokonuje się u nas przez to, że przewyżniają one tradycyjne ograniczenia tematyczne i metodologiczne i podejmują problematykę „graniczną”, a także szukają świadomie uogólnień teoretycznych opartych na zdobyczach badawczych różnych nauk. Powstanie u nas socjologii politycznej było właśnie takim wyjściem z pewnej ograniczonej teoretycznej i tematycznej, jako że przez długi czas sfera polityki nie należała do właściwego zakresu zainteresowań socjologicznych.

Niezmierzalnie korzystnym zjawiskiem jest dziś to, że coraz częściej przedstawiciele innych nauk politycznych odwołują się do socjologicznego punktu widzenia (np. niektóre publikacje prawnicze). I właśnie to socjologiczne podejście w naukach politycznych spełnia u nas tę funkcję integrującą jako podejście całościowe i uogólniające.

Jaki będzie rzeczywiście polski model nauki politycznej, rozstrzygnie dopiero praktyka dydaktyczna i badawczo-naukowa. Przedwczesnym jest bowiem u nas toczenie sporu o to czy socjologia stosunków politycznych, czy teoria państwa i prawa, czy też doktryny ideologiczno-polityczne są dyscypliną uogólniającą, syntetyzującą naukę polityczną. Również i kwestia czy ma to być nazwa w liczbie pojedynczej: nauka polityczna czy nazwa w liczbie mnogiej: nauki polityczne — jest na tym etapie rozwoju tej dziedziny wiedzy tylko sporem werbalnym.

Dotychczasowy rozwój nauk politycznych w Polsce charakteryzował się zbyt wysoką specjalizacją. Poszczególne dyscypliny pojmowane były zbyt hermetycznie. Nie kształcono u nas bowiem pracowników naukowych tak, aby jednocześnie posiadali należyte przygotowanie z innych przedmiotów. Np. w pracach naukowych socjologów nie ma odwoływania się do wyników badawczych prawników i na odwrót. To samo dotyczy zresztą prac naukowych z historii czy z ekonomii. Natomiast „politykolog” w pełnym tego słowa znaczeniu, to specjalista w danej dyscyplinie, ale jednocześnie obudowanej wiedzą z dodatkowych, co najmniej dwóch dyscyplin.

Tak przygotowani specjaliści mogą bowiem dopiero podjąć badania zjawisk politycznych typu zespołowego i kompleksowego, stojących na pograniczu szeregu dyscyplin. Chodzi tu m. in. o takie niezbadane dotąd problemy jak np. funkcjonowanie władzy w krajach socjalistycznych, a przede wszystkim w PRL, problemy stosunków między państwami socjalistycznymi i partiami komunistycznymi tych państw, problemy współczesnego międzynarodowego ruchu robotniczego, a także cały kompleks

zagadnień związanych z polityką wewnętrzną i międzynarodową państw kapitalistycznych.

Do najmniej opracowanych problemów badawczych nauk politycznych w naszym kraju należy też m. in. zagadnienie ideologii antykomunizmu (np. tzw. sowietologii) szeroko rozwijanej w NRF, USA i innych państwach burżuazyjnych. Gdy przestały bowiem skutkować prymitywne argumenty antykomunistyczne, wylansowano na zachodzie nowe koncepcje ideologicznego zwalczania socjalizmu. Mówi się więc o ewolucyjnym „rozmiękczeniu” socjalizmu lub propagowaniu tzw. liberalizacji systemu socjalistycznego. Chodzi w tym wypadku o takie reformowanie partii, aby utraciła ona swój marksistowski charakter. Dziś trudno już mówić o obaleniu socjalizmu lub „wyzwoleniu” krajów demokracji ludowej, stąd zachodnie teorie „poprawienia” lub „demokratyzowania” socjalizmu.

Skoro mowa o integracji wewnątrz określonych grup nauk społecznych, to podkreślić należy również integrację między naukami społecznymi, a praktyką polityczną. Chodzi tu o prowadzenie badań integracyjnych i o szybkie przekazywanie wyników naukowych państwu dla podejmowania decyzji politycznych. Tak pojęte badania stanowiąc będą przesłankę dla prowadzenia polityki w oparciu o naukę. W węższym zakresie prowadzone badania nauk politycznych sprzyjać mogą wydawaniu decyzji politycznych przez władze terenowe lub administrację w poszczególnych zakładach pracy.

Również w Związku Radzieckim przywiązuje się ostatnio duże znaczenie dla rozwoju badań naukowych nad politycznymi problemami współczesności. Zagadnieniem tym zajmuje się zwłaszcza Towarzystwo Nauk Politycznych. Na sesji tego Towarzystwa w lutym 1965 roku jednomyślnie stwierdzono, że praktyka budownictwa socjalistycznego wymaga bardziej wszechstronnego i konkretnego podejścia naukowego do wszystkich zagadnień współczesnego życia politycznego.

Mimo, że większość radzieckich politykologów unika terminu „nauka polityczna” lub „nauka o polityce”, przyjmuje się tam, że nauka o polityce reprezentuje sobą kompleks nauk społecznych, które mają za podstawę marksizm-leninizm. Właśnie marksizm-leninizm jest w warunkach radzieckich tą nauką, która bada kompleksowo wszystkie zjawiska polityczne.

Toczą się obecnie w Związku Radzieckim spory o to, czy należy rozwijać samodzielną naukę o polityce obok już istniejących nauk społecznych, czy też dążyć do rozszerzenia i odnowienia problematyki już istniejących nauk politycznych, zwłaszcza nauki o prawie i kierowaniu państwem.

Zwolennicy wyodrębnienia samodzielnej nauki o polityce, która istniałaby równolegle z komunizmem naukowym, prawniczymi, historycznymi, ekonomicznymi i innymi naukami społecznymi zwracają uwagę, że istnieje cały szereg problemów, których istniejące dziedziny nauk społecznych nie są w stanie rozwiązać. Wymienia się przy tym takie problemy jak: sprawa odbioru, oceny i wykorzystania informacji, planowanie polityczne, podejmowanie uchwał politycznych, problem doboru, przygotowania i wykorzystania kadr dla rozmaitych potrzeb działalności państwowej, politycznej, badanie aktywności politycznej poszczególnych grup społecznych, a także zagadnienia roli partii, form i metod kierownictwa partyjnego.

Nauka o polityce miałaby się również zająć politycznymi doświadczeniami budowy socjalizmu w różnych krajach i umożliwieniem wymiany tych doświadczeń wśród szeregów światowego ruchu rewolucyjnego.

W dyskusji o zagadnieniach metod i metodyki nauk politycznych formułują uczeni radzieccy często wnioski o konieczności rozwinięcia opartej o ogólne marksistowsko-leninowskie zasady metodologii — konkretnej politycznej socjologii.

Burzliwy rozwój nowych socjalistycznych stosunków społecznych w Jugosławii, wprowadzenie tam zasad samorządu społecznego, jak również coraz większe znaczenie praktyki politycznej w strukturze współczesnego społeczeństwa socjalistycznego sprawiły, że w kraju tym idea ukonstytuowania się samodzielnej nauki politycznej jest wyjątkowo żywa. Znajduje to potwierdzenie zarówno w licznych pracach teoretycznych jugosłowiańskich politykologów i prowadzenia systematycznych badań w tej dziedzinie jak też i w fakcie powołania tam do życia odpowiednich instytucji o politykologicznym charakterze. Mam tu na myśli istnienie na Uniwersytecie w Zagrzebiu odrębnego Wydziału Nauk Politycznych, działalność Wyższej Szkoły Nauk Politycznych w Belgradzie i Wyższych Szkół Politycznych w szeregu republik jak też prowadzenie na wyższych uczelniach obowiązkowego przedmiotu „Podstawy nauk o społeczeństwie”.

Na czoło problemów, które wymagają rozwiązania od nauk politycznych, wysuwa się w Jugosławii problem urzeczywistnienia samorządu społecznego, jako czynnika przewyżniającego sprzeczności między jednostką a społeczeństwem. Obok problemów polityki wewnętrznej nauki polityczne w Jugosławii badają również stosunki polityczno-społeczne i ideowo-polityczne prądy w poszczególnych obcych państwach, a także zajmują się stosunkami i organizacjami międzynarodowymi.

Znany politykolog jugosłowiański Adolf Bibić określił zakres nauk politycznych z czterech następujących segmentów:

1. Społeczny podział i wynikająca z niego społeczna (klasowa) struktura danego społeczeństwa (państwo, partie, organizacje itp.)
2. Przedmioty, które w danym społeczeństwie lub w zakresie międzynarodowym działają w dziedzinie polityki.
3. Idee o istocie i celach działalności politycznej (ideologia polityczna),
4. Akcja polityczna (chodzi o problemy związane z podejmowaniem decyzji politycznych, kontrolą nad przeprowadzeniem, realizacją decyzji politycznych, form aktywności politycznej itp.).

Mamy tu zatem do czynienia z próbą sformułowania zakresu dla samodzielnej nauki o polityce.

Rozwój demokracji socjalistycznej w naszym kraju, zwiększenie uprawnień władz terenowych i samodzielności przedsiębiorstw, wzrost ciężaru gatunkowego organów przedstawicielskich wszystkich szczebli — wymaga również stałego opierania pracy ideologicznej o naukowe podstawy. Chodzi tu nie tylko o to, aby społeczeństwo lepiej znało zasady polityki partii i rządu, lecz i o to, by również rozumiało przesłanki, z których polityka ta wyrasta.

W naszym społeczeństwie stale wzrasta społeczna rola inteligencji. Funkcje społeczne inżynierów i ekonomistów nie sprowadzają się jedynie do kierowania technologią produkcji i organizacją pracy. Ich rola w zarządzaniu gospodarstwem narodowym stale wzrasta. Stąd właśnie zrodziła się konieczność przyswojenia naszej młodzieży akademickiej również wiedzy politycznej.

Trochę to wprawdzie dziwne, że w okresie gdy w krajach burżuazyjnych rozwijano w walce z marksizmem na wszystkich uczelniach nauki polityczne, u nas nie przywiązywano do tego problemu większej wagi.

W USA, NRF, Anglii i Francji, nauki polityczne są obowiązkowym przedmiotem dla wszystkich studentów, zakończone egzaminem. Istnieją tam zresztą specjalne szkoły nauk politycznych i wyodrębnione wydziały tej specjalności.

Kierując się tymi przesłankami wprowadzono w ostatnich dwóch latach także i w Polsce do programów wyższych uczelni przedmiot „podstawy nauk politycznych”. Jego celem jest wzbogacenie orientacji studentów w zakresie znajomości polityki

partii i władzy ludowej w dziedzinie spraw międzynarodowych, mechanizmu działalności władzy państwowej, nauczanie zrozumienia zjawisk gospodarnych i społecznych zarówno naszego kraju, jak węzłowych zjawisk sytuacji międzynarodowej. Chodzi przy tym nie tylko o zdobycie określonego zasobu wiedzy o tych problemach, ale głównie wyrobienie umiejętności analizowania zagadnień politycznych, społecznych i gospodarczych.

W ten sposób nowoczesna myśl polityczna w naszym kraju znajduje w coraz szerszym stopniu zastosowanie zarówno w praktyce rozwiązywania zagadnień politycznych przez partię i państwo ale spełnia równocześnie szeroko pojęte funkcje dydaktyczne i wychowawcze.

Przedstawione tu po krótko węzłowe problemy dyskusyjne w naukach politycznych zarówno w krajach socjalizmu jak i na Zachodzie wskazują, że stale wzrasta ranga tych nauk i coraz pełniej znajduje realizację zasada oparcia działalności politycznej na zasadach naukowych, chociaż zdajemy sobie sprawę z różnego jakościowo interesu, który przyświeca tej zasadzie na Zachodzie i u nas.

„Gaudeamus igitur”

*Gaudeamus igitur
iuvenes dum sumus: (bis)
post iucundam iuventutem,
post molestam saenectutem,
mos habebit humus:*

*Vivat academia
vivat professores: (bis)
vivat membrum quodlibet,
vivant membra quae libet
:semper sint in flores:*

Na zakończenie uroczystości związanych z inauguracją nastą-
piło odsłonięcie tablicy pamiątkowej, znajdującej się wewnątrz
Auli.

„AULA IM. JURIJA GAGARINA”

Historycznego odsłonięcia dokonali: Konsul ZSRR tow. Ser-
giej Wasiliewicz Kolaskin, Prof. dr inż. Jerzy Kołakowski
tow. tow. Stanisław Hasiak, Bronisław Ratuś w obecności ze-
branych przedstawicieli władz państwowych i partyjnych oraz
licznie zebranego społeczeństwa i studentów Zielonej Góry.

TREŚĆ NADEŚLANYCH TELEGRAMÓW

Z okazji inauguracji II Roku Akademickiego życzymy Wam Tow. Rektorze oraz wszystkim pracownikom sukcesów w pracy. — KOMITET MIEJSKI PZPR W ZIELONEJ GÓRZE.

Na ręce Jego Magnificencji Rektora prof. dra inż. Jerzego Kołakowskiego życzenia dalszego pomyślnego rozwoju Waszej uczelni przesyła PMRN W ZIELONEJ GÓRZE.

Z okazji rozpoczęcia działalności Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze w roku akademickim 1966/1967 składam Obywatelowi Rektorowi oraz na Jego ręce całemu gronu nauczającemu życzenia pomyślnego rozwoju Uczelni we wszystkich dziedzinach jej działalności, a młodzieży studenckiej — jak najlepszych wyników w nauce. — MINISTER SZKOLNICTWA WYŻSZEGO.

Z okazji uroczystej inauguracji roku akademickiego 1966/1967 przesyłam w imieniu Rady Uczelni oraz własnym jak najlepsze życzenia dalszych osiągnięć i rozwoju Waszej Uczelni. — REKTOR WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ W LUBLINIE — DOC. INŻ. STANISŁAW PODKOWA.

Z okazji uroczystej inauguracji II Roku Akademickiego przesyłam w imieniu Rady Uczelni i własnym najserdeczniejsze życzenia dalszego rozwoju kierowanej przez Pana Rektora Uczelni. — REKTOR WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ W BYDGOSZCZY PROF. DR INŻ. ERNEST PISHINGER.

Z okazji inauguracji roku szkolnego 1966/1967 składam w imieniu Rady Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie oraz własnym szczerze życzenia dalszego rozwoju uczelni jak również najlepszych wyników w pracy naukowo-dydaktycznej i wychowawczej. — **REKTOR WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ W RZESZOWIE — ROMAN NIEDZIELSKI.**

W imieniu własnym oraz pracowników **POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ** z okazji inauguracji roku akademickiego 1966/1967 przesyłam serdeczne życzenia dalszego rozwoju kierowanej przez Pana Rektora Uczelni. Życzymy ponadto nowych sukcesów w Waszej twórczej pracy i wiele szczęścia w życiu osobistym. **REKTOR.**

W nadchodzącym nowym roku akademickim kierownictwo i aktyw **ZRZESZENIA STUDENTÓW POLSKICH** składa Obywatelowi Rektorowi oraz wszystkim pracownikom nauki, administracji i studentom Waszej Uczelni gorące i serdeczne życzenia, wielu nowych sukcesów w pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym. **PRZEWODNICZĄCY — JERZY PIĄTKOWSKI.**

W imieniu załogi **LUBUSKICH ZAKŁADÓW TERMOTECNICZNYCH „ELTERMA”** i własnym składam gorące życzenia dalszego pomyślnego rozwoju Uczelni. Jednocześnie ślę serdeczne pozdrowienia całemu personelowi naukowemu. — **DYREKTOR — INŻ. ANDRZEJ SALAMAKA.**

W imieniu **ZARZĄDU WOJEWÓDZKIEGO ZMS** z okazji inauguracji II Roku Akademickiego Towarzyszowi Rektorowi, kadrze naukowej i studentom życzenia wszelkiej pomyślności przesyła — **PRZEWODNICZĄCY ZW ZMS MGR BRONISŁAW RATUŚ.** — Młodzież Ziemi Lubuskiej dumna jest z tego, że może zdobywać wyższe studia w Waszej Uczelni. Dlatego też wraz z Wami cieszymy się z wszystkich Waszych sukcesów, Waszej pracy nad rozwojem uczelni zawsze towarzysząc i towarzyszyć będą nasze najlepsze uczucia — życzenia, aby przyniosła ona jak najlepsze owoce. Prosimy przyjąć zapewnienie o naszej gotowości stałej współpracy z WSI i przychodzenia z pomocą Waszym szlachetnym wysiłkom nad rozwojem szkolnictwa akademickiego na Ziemi Lubuskiej.

C Z Ę Ś Ć I

WŁADZE UCZELNI

RADA UCZELNI

Przewodniczący — rektor prof. dr inż. JERZY KOŁAKOWSKI

Członkowie:

Pełnomocnik Rektora d/s Nauczania —

dr HIERONIM SZCZEGÓŁA

Pełnomocnik Rektora d/s Audiowizualnych —

dr LUDWIK CENDROWSKI

Dziekan Wydziału Ogólnotechnicznego —

dr inż. KRZYSZTOF GRODZICKI

Dziekan Wydziału Mechanicznego — mgr inż. JERZY KULIK

Dziekan Wydziału Elektrycznego — dr inż. ANTONI WYSOCKI

Kierownik Studium Wojskowego —

plk. mgr KAZIMIERZ SIDOROWICZ

Przedstawiciel Rady Wydziału Ogólnotechnicznego —

mgr inż. KONRAD WOLNY

Przedstawiciel Rady Wydziału Ogólnotechnicznego —

mgr PIOTR CHOCIANOWSKI

Przedstawiciel Rady Zakładowej ZNP —

mgr REGINA ORZEŁEK

Dyrektor administracyjny — mgr BOLESŁAW KOTWICKI

KOLEGIUM REKTORSKIE

Przewodniczący — rektor prof. dr inż. JERZY KOŁAKOWSKI

Członkowie:

Pełnomocnik Rektora d/s Nauczania —

dr HIERONIM SZCZEGÓŁA

Pełnomocnik Rektora d/s Audiowizualnych —

dr LUDWIK CENDROWSKI

Dziekan Wydziału Ogólnotechnicznego —

dr inż. KRZYSZTOF GRODZICKI

Dziekan Wydziału Mechanicznego — mgr inż. JERZY KULIK

Dziekan Wydziału Elektrycznego — dr inż. ANTONI WYSOCKI

Dyrektor Administracyjny — mgr BOLESŁAW KOTWICKI

Kierownik Działu Osobowego —

WIKTOR PATYK

RADA I i II ROKU STUDIÓW

Przewodniczący — dziekan Wydziału Ogólnotechnicznego —
dr inż. KRZYSZTOF GRODZICKI

Profesorowie i docenci — prof. dr inż. JERZY KOŁAKOWSKI
doc. inż. JAN PALCZEWSKI

Starsi wykładowcy
dr HIERONIM SZCZEGÓŁA
dr MIECZYŚŁAW MIECZYŃSKI
dr inż. ANTONI WYSOCKI
dr LUDWIK CENDROWSKI
mgr inż. JERZY KULIK
dr inż. MARIAN PIEKARSKI
dr inż. HENRYK SZYMAŃSKI
mgr inż. KONRAD WOLNY
mgr inż. MIECZYŚŁAW ŚWIĄTEK

Wykładowcy
mgr PIOTR CHOCIANOWSKI
mgr TADEUSZ GAŁECKI
mgr TADEUSZ JÓZWIAK
mgr FRANCISZEK KLOREK
mgr inż. STEFAN RYMASZEWSKI
mgr inż. WŁADYSŁAW SULISŁAWSKI
mgr inż. STANISŁAW SZYMAŃSKI
mgr inż. ROMUALD WOŁK-LEWONOWICZ

Lektorzy
mgr KAROL BEMBEN
mgr inż. RYSZARD BRANICKI
mgr inż. JÓZEF GIL
mgr inż. JAN HOŁOWIŃSKI
mgr MICHAŁ KISIELEWICZ
mgr JÓZEF KŁYSZEWICZ
mgr inż. STANISŁAW LABER
mgr KAZIMIERZ MARKOWSKI
mgr JERZY MENDYK
mgr REGINA ORZEŁEK
mgr inż. RAJMUND PAPIŃ
inż. ZBIGNIEW POWOJEWSKI
mgr HENRYK SAMUJŁŁO
mgr HENRYK SKOWRON
mgr inż. WIESŁAW ŻARNOWSKI

KOMISJE UCZELNIANE

Uczelniana Komisja Kwalifikacyjna Pracowników Nauki

Przewodniczący — rektor prof. dr inż. JERZY KOŁAKOWSKI

Członkowie:

Dziekan Wydziału Ogólnotechnicznego —

dr inż. KRZYSZTOF GRODZICKI

Dziekan Wydziału Mechanicznego mgr inż. JERZY KULIK

Dziekan Wydziału Elektrycznego dr inż. ANTONI WYSOCKI

Kierownik Działu Osobowego WIKTOR PATYK

Komisja Uczelniana do spraw Rekrutacji

Przewodniczący — rektor prof. dr inż. JERZY KOŁAKOWSKI

Członkowie:

dr HIERONIM SZCZEGÓŁA

mgr inż. JERZY KULIK

mgr inż. KONRAD WOLNY

mgr REGINA ORZEŁEK

mgr TADEUSZ JÓŹWIAK

mgr inż. STANISŁAW LABER

Uczelniana Komisja Dyscyplinarna Studentów

Przewodniczący — Pełnomocnik Rektora d/s Nauczania

dr HIERONIM SZCZEGÓŁA

Członkowie:

mgr REGINA ORZEŁEK

mgr PIOTR CHOCIANOWSKI

mgr TADEUSZ GAŁECKI

Komisja Biblioteczna

Przewodniczący

mgr inż. MIECZYŚLAW ŚWIĄTEK

Członkowie:

mgr TADEUSZ GAŁECKI

mgr TADEUSZ JÓŹWIAK

mgr inż. KONRAD WOLNY

ORGANIZACJE SPOŁECZNO-POLITYCZNE

PODSTAWOWA ORGANIZACJA PARTYJNA PZPR

SKŁAD EGZEKUTYWY

I Sekretarz	tow. HIERONIM SZCZEGÓŁA
II Sekretarz	tow. PIOTR CHOCIANOWSKI
Członkowie	tow. REGINA ORZEŁEK
	tow. WIKTOR PATYK
	tow. JERZY MENDYK

ZAKŁADOWA ORGANIZACJA ZWIĄZKOWA ZZNP

SKŁAD OSOBOWY ZARZĄDU

Przewodniczący	kol. REGINA ORZEŁEK
Wiceprzewodniczący	kol. STEFAN RYMASZEWSKI
Sekretarz	kol. CECYLIA RYBCZYŃSKA
Skarbnik	kol. BOŻENA JERZAK
Społeczny Insp. Pracy	kol. HENRYK TAJKIEWICZ
Członkowie:	kol. KAZIMIERZ MARKOWSKI
	kol. STANISŁAW LABER
	kol. FRANCISZEK PIECZUREWICZ
	kol. LUDWIK CENDROWSKI

Organizacje młodzieżowe

ZWIĄZEK MŁODZIEŻY SOCJALISTYCZNEJ

PREZYDIUM ZARZĄDU UCZELNIANEGO

Przewodniczący	mgr JERZY MENDYK
Wiceprzewodn. d/s propagandy	HENRYK GRZELAK
Wiceprzewodn. d/s organizacyjnych	STEFAN HANIEWICZ
Skarbnik	BARBARA MIĄCZ
Sekretarz	JADWIGA SOBONIAK
Kierownik Komisji Nauki	ALICJA ZALESKA
Kierownik Komisji Kultury	MIROSŁAW GOMUŁKA
Kierownik Komisji Sportu i Turystyki	ADAM HERZOG
Kierownik Studenckiego Ośrodka Dyskusyjnego	KAZIMIERZ GŁOWACKI
Kierownik Komisji Współpracy ze Środowiskiem	ZYGMUNT WILCZKIEWICZ
Członkowie:	JADWIGA SOBONIAK
	JÓZEF OLEJNIK
	EUZEBIUSZ DUCHOŃ
	RYSZARD SZYMANKIEWICZ

ZRZESZENIE STUDENTÓW POLSKICH

Rada Uczelniana ZSP

SKŁAD RADY

Przewodniczący	RYSZARD RZEPA
Wiceprzewodniczący d/s Kultury	ZYGMUNT JANKOWSKI
Wiceprzewodniczący d/s Nauki	SŁAWOMIŁA KRACZEK
Sekretarz	KRYSTYNA MILEWICZ
Kierownik Komisji Propagandy i Informacji	RYSZARD KARPIK
Kierownik Komisji Finansowej	ANTONI KONSTANTYNOWICZ
Kierownik Komisji Turystyki	JAN NOWACKI
Sekretarz Komisji Propagandy i Informacji	JAN WOJCIECHOWSKI
Sekretarz Komisji Organizacyjnej	EUGENIUSZ ROŻNOWSKI
Sekretarz Komisji Nauki	BOGDAN ROMANOWSKI
Sekretarz Komisji Kultury	ADAM MALENTOWICZ
Sekretarz Komisji Turystyki	JAN ŁYCHMUS
Członkowie:	MIECZYŚLAW JANKOWSKI
	STANISŁAW JARMOLIŃSKI
	MIECZYŚLAW WŁODARSKI
	JÓZEF LENART
	EUGENIUSZ PACIOREK

AKADEMICKI ZWIĄZEK SPORTOWY

SKŁAD ZARZĄDU

Prezes	mgr HENRYK TAJKIEWICZ
Wiceprezes d/s organizacyjnych	JAN SZMIT
Wiceprezes d/s sportowych	STANISŁAW JARMOLIŃSKI
Sekretarz	ALICJA STĘPIEŃ
Skarbnik	MIECZYŚLAW JANKOWSKI
Członkowie:	MARIA BĄBELEK
	mgr inż RYSZARD BRANICKI
	HELENA FILLA
	ANDRZEJ SZYMANKIEWICZ
	TOMAS NAGAY
	EUGENIUSZ WALIGÓRA

C Z Ę Ś Ć II

**SKŁAD OSOBOWY WYDZIAŁÓW
RADY I KOMISJE WYDZIAŁOWE
ZESPOŁY PRZEDMIOTOWE**

SKŁAD OSOBOWY WYDZIAŁU OGÓLNOTECHNICZNEGO

Profesorowie

prof. dr inż. JERZY KOŁAKOWSKI

Docenci

doc. dr inż. JAN PALCZEWSKI

Starsi wykładowcy

dr HIERONIM SZCZEGÓŁA, dr inż. KRZYSZTOF GRODZICKI, dr inż. ANTONI WYSOCKI, dr inż. MIECZYŚŁAW MIECZYŃSKI, dr inż. MARIAN PIEKARSKI, dr inż. HENRYK SZYMAŃSKI, mgr inż. JERZY KULIK, dr LUDWIK CENDROWSKI, mgr inż. MIECZYŚŁAW ŚWIĄTEK, mgr inż. KONRAD WOLNY

Wykładowcy

mgr PIOTR CHOCIANOWSKI, mgr TADEUSZ GAŁECKI, mgr TADEUSZ JÓZWIAK, mgr inż. STANISŁAW SZYMAŃSKI, mgr FRANCISZEK KLOREK, mgr inż. WŁADYSŁAW SULIŚLAWSKI, mgr inż. STEFAN RYMASZEWSKI, mgr inż. ROMUALD WOLK-LEWONOWICZ

Lektorzy

mgr JÓZEF KŁYSZEWICZ, mgr inż. STANISŁAW LABER, mgr inż. WIESŁAW ŻARNOWSKI, inż. ZBIGNIEW POWOJEWSKI, mgr inż. RYSZARD BRANICKI, mgr inż. WIKTORIA BRANICKA, mgr KAZIMIERZ MARKOWSKI, mgr REGINA ORZEŁEK, mgr KAROL BEMBEN, mgr inż. JÓZEF GIL, mgr MICHAŁ KISIELEWICZ, mgr inż. RAJMUND PAPIÓR, mgr JERZY MENDYK, mgr HENRYK SAMUJŁŁO, mgr HENRYK SKOWRON, mgr HENRYK TAJKIEWICZ, mgr inż. GRAŻYNA KRZĘTOWSKA, mgr ZBIGNIEW BRODECKI

Pracownicy naukowo-techniczni

Inż. HENRYK MOŁĘDA — asystent techniczny, MIROSŁAW BIAŁOWAŚ, JÓZEF DZWONKO, TADEUSZ GOSZCZYŃSKI, ZDZISŁAW JASICKI, JAN KOLBA, EUGENIUSZ WANAT, RYSZARD WAWROWICZ, SYLWESTER WIŚNIEWSKI

Pracownicy biblioteki

Mgr ANDRZEJ KAŻMIERCZAK — kier. Biblioteki, ALINA MOŁĘDA — st. bibliotekarz, ALICJA DOMAŃSKA — mł. bibliotekarz, MARIA MUSIAŁ — technik bibliotekarski

Skład Rady Wydziału

Przewodniczący — dziekan,

dr inż. KRZYSZTOF GRODZICKI

Członkowie:

kierownik Zespołu Nauk Społecznych

dr HIERONIM SZCZEGÓŁA

kierownik Zespołu Matematyki dr LUDWIK CENDROWSKI

kierownik Zespołu Podstaw Konstrukcji

mgr inż. KONRAD WOLNY

kierownik Zespołu Chemii dr inż. KRZYSZTOF GRODZICKI

kierownik Zespołu Miernictwa Elektrycznego i Elektrotechniki
Ogólnej dr inż. ANTONI WYSOCKI

kierownik Studium Języków Obcych mgr REGINA ORZEŁEK

kierownik Studium Wychowania Fizycznego

mgr HENRYK TAJKIEWICZ

kierownik Zespołu Fizyki mgr PIOTR CHOCIANOWSKI

(opiekun II r. studiów)

opiekun I roku studiów

mgr TADEUSZ GAŁECKI

SKŁAD KOMISJI WYDZIAŁU OGÓLNOTECHNICZNEGO

**Wydziałowa Komisja dla doboru kandydatów na I rok stu-
diów stacjonarnych i wieczorowych**

Przewodniczący

dziekan mgr inż. JERZY KULIK

Członkowie

mgr PIOTR CHOCIANOWSKI

dr LUDWIK CENDROWSKI

Sekretarz

mgr inż. STANISŁAW LABER

Komisja stypendialna

Przewodniczący

dziekan mgr inż. JERZY KULIK

Członkowie

mgr TADEUSZ GAŁECKI

— opiekun I roku studiów

mgr PIOTR CHOCIANOWSKI

— opiekun II roku studiów

oraz przedstawiciele komisji ekonomicznych, Zarządu Uczel-
nianego ZMS, Rady Uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich.

WYKAZ ZESPOŁÓW PRZEDMIOTOWYCH

z obsadą personalną

Zespół Przedmiotów Ogólnych

Kier. Zespołu: dr HIERONIM SZCZEGÓŁA — st. wykładowca.

Pracownicy Zespołu: mgr JERZY MENDYK — lektor ekonomii politycznej, mgr REGINA ORZEŁEK — lektor języka niemieckiego, mgr HENRYK SAMUJŁŁO — lektor języka rosyjskiego, mgr JÓZEF KŁYSZEWICZ — lektor języka angielskiego, mgr HENRYK SKOWRON — lektor języka francuskiego, mgr HENRYK TAJKIEWICZ — nauczyciel wychowania fizycznego.

Zespół Matematyki

Kier. Zespołu: dr LUDWIK CENDROWSKI — st. wykładowca matematyki.

Pracownicy Zespołu: mgr TADEUSZ JÓŹWIAK — wykładowca matematyki, mgr FRANCISZEK KLOREK — wykładowca matematyki, mgr MICHAŁ KISIELEWICZ — lektor matematyki, ZYGMUNT CEGLAREK — technik d/s audiowizualnych.

Zespół Fizyki

Kier. Zespołu: mgr PIOTR CHOCIANOWSKI — wykładowca fizyki.

Pracownicy Zespołu: mgr KAZIMIERZ MARKOWSKI — lektor fizyki, mgr KAROL BEMBEN — lektor fizyki, SYLWESTER WIŚNIEWSKI — st. laborant fizyki, MIROSŁAW BIAŁOWAŚ — st. laborant fizyki.

Zespół Chemii i Materiałoznawstwa

Kier. Zespołu: dr inż. KRZYSZTOF GRODZICKI, st. wykładowca metaloznawstwa i materiałoznawstwa.

Pracownicy Zespołu: mgr inż. STANISŁAW SZYMAŃSKI — wykładowca chemii — kier. pracowni, mgr TADEUSZ GAŁECKI — wykładowca chemii, mgr inż. GRAŻYŃA KRZĘTOWSKA — lektor materiałoznawstwa, EUGENIUSZ WANAT — st. laborant chemii, ANNA OLSZAK — laborant chemii, mgr inż. STEFAN RYMASZEWSKI — wykładowca technologii ogólnej, JAN KOLBA — technik technologii ogólnej.

Zespół Podstaw Konstrukcji

Kier. Zespołu: mgr inż. KONRAD WOLNY — st. wykł. rysunku technicznego.

Pracownicy Zespołu: mgr inż. RAJMUND PAPIÓR — lektor rysunku technicznego, inż. ZBIGNIEW POWOJEWSKI — lektor rysunku technicznego.

Geometria wykreślna

Mgr inż. WŁADYSŁAW SULISŁAWSKI — wykładowca geometrii wykreślnej, mgr inż. arch. ROMUALD WOŁK-LEWONOWICZ — wykł. geometrii wykreślnej, mgr inż. Józef Gil — lektor geometrii wykreślnej, TADEUSZ GOSZCZYŃSKI — laborant geometrii wykreślnej.

Zespół Mechaniki i Wytrzymałości Materiałów

Kierownik Zespołu: mgr inż. JERZY KULIK — st. wykł. mech. i wytrzyma. mat.

Pracownicy Zespołu: mgr inż. MIECZYŚLAW ŚWIĄTEK — wykładowca mech. i wytrzyma. mat., mgr inż. STANISŁAW LABER — lektor miernictwa warsztatowego, mgr inż. WIESŁAW ŻARNOWSKI — lektor elektrotechniki, inż. HENRYK MOŁĘDA — asystent naukowo-techn. mech. i wytrzyma. mat., RYSZARD WAWROWICZ — laborant elektrotechniki, JÓZEF DZWONKO — laborant miernictwa warsztatowego.

Zespół Podstaw Elektrotechniki i Miernictwa

Kierownik Zespołu: dr inż. ANTONI WYSOCKI.

Pracownicy Zespołu: dr inż. MARIAN PIEKARSKI, dr inż. HENRYK SZYMAŃSKI, mgr inż. WIESŁAW ŻARNOWSKI — lektor elektrotechniki, mgr inż. RYSZARD BRANICKI — lektor elektrotechniki, mgr inż. WIKTORIA BRANICKA — lektor elektrotechniki, ZDZISŁAW JASICKI — laborant elektrotechniki.

C Z Ę Ś Ć III

PLANY STUDIÓW

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 10 stycznia 1967 r. (Nr T1-11-1/67)

**w sprawie utworzenia jednostek organizacyjnych w Wyższej
Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze.**

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. nr 16, poz. 114), w związku z § 2 zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 października 1966 r. w sprawie określenia jednostek organizacyjnych, które mogą być tworzone w technicznych wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. M. Sz. W. nr 13, poz. 128) zarządza się co następuje:

§ 1.

W Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze tworzy się:

I. W ramach Wydziału Ogólnotechnicznego:

1. zespoły przedmiotowe:

1. nauk społeczno-politycznych,
2. matematyki,
3. fizyki,
4. chemii,
5. geometrii wykreślnej i rysunku technicznego,
6. mechaniki technicznej.

2. Pracownie:

1. fizyki,
2. chemii,
3. wytrzymałości materiałów.

II. W ramach Wydziału Mechanicznego:

1. zespoły przedmiotowe:

1. podstaw konstrukcji maszyn,
2. termodynamiki technicznej i energetyki cieplnej,
3. materiałoznawstwa,
4. technologii budowy maszyn,
5. obróbki skrawaniem i obrabiarek,
6. urządzeń i technologii przeróbki plastycznej.

2. pracownie:

1. podstaw konstrukcji maszyn,
2. termodynamiki technicznej i energetyki cieplnej,
3. materiałoznawstwa,
4. technologii budowy maszyn,
5. obróbki skrawaniem i obrabiarek,
6. urządzeń i technologii przeróbki plastycznej.

III. W ramach Wydziału Elektrycznego:

1. Zespoły przedmiotowe:

1. elektrotechniki,
2. miernictwa elektrycznego,
3. maszyn i napędów elektrycznych,
4. automatyki, elektroniki i telemekhaniki,
5. elektrotechniki przemysłowej,
6. elektroenergetyki,
7. miernictwa elektrycznego i aparatów pomiarowych i zabezpieczeniowych.

2. pracownie:

1. elektrotechniki,
2. miernictwa elektrycznego,
3. maszyn i napędów elektrycznych,
4. automatyki, elektroniki i telemekhaniki,
5. elektrotechniki przemysłowej,
6. elektroenergetyki,
7. miernictwa elektrycznego i aparatów pomiarowych i zabezpieczeniowych.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia porucza się Rektorowi Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1967 r.

W/z Minister Oświaty i Szkoln. Wyższego
(—) nieczytelny
(inż. Roman Mistewicz)

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA STUDIÓW

Powstanie w roku 1965 Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze otworzyło nowe perspektywy dla miasta i regionu, umożliwiając młodzieży Ziemi Lubuskiej szerszy dostęp do studiów wyższych a zakładom przemysłowym uzyskanie wysoko wykwalifikowanych fachowców.

Do roku bieżącego istniał Wydział Ogólnotechniczny (obejmujący I i II rok studiów). Na Wydziale tym kształci się studentów w dziedzinie zagadnień ogólnotechnicznych.

W br. powołane zostały wydziały:

A. Studia dzienne

1. Mechaniczny ze specjalizacją technologia budowy maszyn
2. Elektryczny ze specjalnością elektrotechnika przemysłowa.

B. Studia wieczorowe

1. Mechaniczny ze specjalnościami:
 - a) technologia budowy maszyn
 - b) maszyny i technologia przeróbki plastycznej
2. Elektryczny — specjalizacja elektrotechnika przemysłowa.

W roku Akademickim 1967/68 uruchomione zostaną studia zaoczne na Wydziale Mechanicznym. Przewidziane jest kształcenie studentów w specjalizacji obrabiarek, urządzeń i technologii budowy maszyn.

Po roku 1970 kształcić będziemy studentów w następujących specjalizacjach:

I. Wydział Mechaniczny

- a) Technologia odlewnictwa
- b) Obrabiarki, urządzenia i technologia budowy maszyn
- c) Maszyny i technologia przeróbki plastycznej
- d) Maszyny, urządzenia i technologia spawalnictwa.

II. Wydział Elektryczny

- a) Miernictwo elektryczne
- b) Napęd elektryczny
- e) Elektrotechnika przemysłowa

PLANY PRZEBIEGU STUDIÓW*

WYDZIAŁ MECHANICZNY

(Plan studiów I i II roku jest równoznaczny z planem Wydz. Ogólnotechnicznego)

STUDIA STACJONARNE

Rok I

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr I			Semestr II		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Szkolenie wojskowe	6	—	—	6	—	—
2	Ekonomia polityczna	3	—	—	2e	—	—
3	Język obcy	—	—	—	—	2	—
4	Wychowanie fizyczne	—	—	—	2	—	—
5	Matematyka	4E	—	—	5E	—	—
6	Fizyka	—	—	—	3e	—	—
7	Chemia	—	—	—	2E	2	—
8	Geom. wykreśl. i rys. techn.	—	—	—	2e	4	—
9	Mechanika ogólna	—	—	—	4e	—	—
10	Zarys technologii ogólnej	2e	—	—	2e	2	—

Zaliczenia

- po I semestrze
1. Szkolenie wojskowe
 2. Ekonomia polityczna
 3. Matematyka
 4. Zarys technologii ogólnej
- po II semestrze
1. Szkolenie wojskowe
 2. Ekonomia polityczna

3. Język obcy
4. Wychowanie fizyczne
5. Matematyka
6. Fizyka
7. Chemia
8. Geometria wykreślna i rys. techn.
9. Mechanika ogólna
10. Zarys technologii ogólnej

*) Poniżej zamieszczamy plany studiów obejmujące cały okres studiów stacjonarnych oraz I i II rok studiów wieczorowych. Ponieważ program studiów Wydz. Mechanicznego i Elektrycznego jest różnicowany począwszy od II semestru — w związku z tym podany jest plan studiów oddzielnie dla każdego wydziału począwszy od I roku studiów.

Egzaminy

po I semestrze

1. Matematyka

po II semestrze

1. Ekonomia polityczna

2. Matematyka

3. Fizyka

4. Chemia

2. Zarys technologii
ogólnej

5. Geometria wykreslna

6. Mechanika ogólna

7. Zarys technologii
ogólnej

Praktyki

Praktyka semestralna w semestrze I

Obozy

Obóz wojskowy po II semestrze

Rok II

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr III			Semestr IV		
		Wc	L	P	Wc	L	P
1	Szkolenie wojskowe	4	—	—	4	—	—
2	Język obcy	—	2	—	—	2	—
3	Wychowanie fizyczne	2	—	—	2	—	—
4	Podstawy nauk politycznych	2e	—	—	—	—	—
5	Matematyka	4E	—	—	3e	—	—
6	Fizyka	3E	3	—	—	—	—
7	Geometria wykreśl. i rys. techn.	1E	4	—	—	—	—
8	Mechanika ogólna	3e	—	—	4E	—	—
9	Wytrzymałość materiałów	4E	—	—	4	2f	—
10	Podstawy konstrukcji maszyn	—	—	—	5E	—	4
11	Termodynamika i maszyny cieplne	—	—	—	2e	—	—
12	Elektrotechnika i napędy elektr.	—	—	—	2e	—	—
13	Materiałoznawstwo	2e	—	—	2E	2	—
14	Miernictwo warsztatowe	2e	2	—	—	—	—

Zaliczenia

po III semestrze	po IV semestrze
1. Szkolenie wojskowe	1. Szkolenie wojskowe
2. Język obcy	2. Język obcy
3. Wychowanie fizyczne	3. Wychowanie fizyczne
4. Podstawy nauk politycznych	4. Matematyka
5. Matematyka	5. Mechanika ogólna
6. Fizyka	6. Wytrzymałość materiałów
7. Geometria wykreśl. i rys. techn.	7. Części maszyn
8. Wytrzymałość materiałów	8. Termodynamika
9. Mechanika ogólna	9. Elektrotechn. i napęd elektr.
10. Materiałoznawstwo	10. Materiałoznawstwo
11. Miernictwo warsztatowe	

Egzaminy

po III semestrze	po IV semestrze
1. Podstawy nauk politycznych	1. Matematyka
2. Matematyka	2. Mechanika ogólna
3. Fizyka	3. Wytrzymałość materiałów
4. Geometria wykreśl. i rys. techn.	4. Części maszyn
5. Mechanika ogólna	5. Termodyn. techn. i maszyny cieplne
6. Wytrzymałość materiałów	6. Elektrotechn. i napęd elektryczny
7. Materiałoznawstwo (metaloznawstwo)	7. Materiałoznawstwo (metaloznawstwo)
8. Miernictwo warsztatowe	

Praktyki

4-tygodniowa praktyka wakacyjna po IV semestrze
Obozy wojskowe po semestrze IV

Rok III

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr V			Semestr VI		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Szkolenie wojskowe	4	—	—	4	—	—
2	Części maszyn	5E	—	4	—	—	—
3	Mechanika płynów	3	1	—	—	—	—
4	Termodynamika techniczna i maszyny cieplne	3E	2	—	—	—	—
5	Elektrotechnika i maszyny elektryczne	4E	3	—	—	—	—
6	Podstawy automatyki	—	—	—	3E	2	—
7	Transport wewnętrzny	3e	—	—	—	—	—
8	Przeróbka plastyczna	—	—	—	2e	—	1
9	Podstawy skrawania	4e	—	—	3E	3	—
10	Narzędzia skrawające	2e	—	—	2E	—	—
11	Obrabiarki	—	—	—	5e	—	—
12	Technologia budowy maszyn	—	—	—	4e	—	2
13	Praca przejściowa	—	—	—	—	—	4

Zaliczenia

po semestrze V

1. Szkolenie wojskowe
2. Części maszyn
3. Mechanika płynów
4. Ter. tech. i maszyny cieplne
5. Elektr. i maszyny elektr.
6. Transport wewnętrzny
7. Podstawy skrawania
8. Narzędzia skrawające

po semestrze VI

1. Szkolenie wojskowe
2. Podstawy automatyki
3. Przeróbka plastyczna
4. Podstawy skrawania
5. Narzędzia skrawające
6. Obrabiarki
7. Technologia budowy maszyn
8. Praca przejściowa

Egzaminy

po semestrze V

1. Części maszyn
2. Ter. tech. i maszyny ciepłne
3. Elektr. i maszyny elektr.
4. Transport wewnątrzzakładowy
5. Podstawy skrawania
6. Narzędzia skrawające

po semestrze VI

1. Podstawy automatyki
2. Przeróbka plastyczna
3. Podstawy skrawania
4. Narzędzia skrawające
5. Obrabiarki
6. Technologia budowy maszyn

Obozy wojskowe

Obóz wojskowy po semestrze VI

Rok IV

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr VII			Semestr VIII		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Ekonomia i organizacja produkcji	3e	—	—	2E	—	—
2	Nauka o pracy	—	—	—	2e	—	—
3	Obrabiarki	5E	3	—	—	—	—
4	Sterowanie obrabiarek i napęd	3e	—	—	—	—	—
5	Technologia budowy maszyn	6E	3	2	—	—	—
6	Automatyzacja przemysłu techn.	3e	—	—	—	—	—
7	Praca przejściowa	—	—	6	—	—	—
8	Seminarium dyplomowe	—	—	—	—	3	—

Zaliczenia

Po semestrze VII

1. Ekonomia i organizacja produkcji
2. Obrabiarki

po semestrze VIII

1. Ekonomia i organiz. produkcji
2. Nauka o pracy
3. Seminarium dyplomowe

3. Sterowanie
obrabiarek i napęd
4. Technologia
budowy maszyn
5. Automatyzacja
przemysłu techn.
6. Praca przejściowa

Egzaminy

Po semestrze VII

1. Ekonomia
i organizacja produkcji
2. Obrabiarki
3. Sterowanie obrabiarek
i napęd
4. Technologia
budowy maszyn
5. Automatyzacja
przemysłu technicznego

Po semestrze VIII

1. Ekonomia
i organizacja produkcji
2. Nauka o pracy

Praktyki

4-tygodniowa praktyka dyplomowa w trakcie semestru VIII

Prace dyplomowe

Praca dyplomowa w semestrze VIII

Rok I

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr I			Semestr II		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Ekonomia polityczna	2	—	—	2E	—	—
2	Język obcy	—	2	—	—	2	—
3	Matematyka	5E	—	—	4E	—	—
4	Fizyka	—	—	—	3e	—	—
5	Geometria wykreślna i rys. techn.	2	3e	—	1	2e	—
6	Chemia	2e	—	—	—	2	—

Zaliczenia

po I semestrze

1. Ekonomia polityczna
2. Język obcy
3. Matematyka
4. Geometria wykreślna
i rys. techn.
5. Chemia

po II semestrze

1. Ekonomia polityczna
2. Język obcy
3. Matematyka
4. Fizyka
5. Geometria wykreślna
i rys. techn.
6. Chemia

Egzaminy

po I semestrze

1. Matematyka
2. Geometria wykreślna
i rys. techn.
3. Chemia

po II semestrze

1. Ekonomia polityczna
2. Matematyka
3. Fizyka
4. Geometria wykreślna
i rys. techn.
5. Chemia

Rok II

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr III			Semestr IV		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Język obcy	—	2E	—	—	—	—
2	Matematyka	5E	—	—	—	—	—
3	Fizyka	2	—	—	1	3E	—
4	Mechanika	3E	—	—	3	—	—
5	Wytrzymałość materiałów	—	—	—	2	1E	—
6	Elektrotechnika	—	—	—	2	1E	—
7	Materiałoznawstwo (metaloznawstwo)	3	1e	—	—	—	—
8	Termodynamika	—	—	—	3e	—	—

Zaliczenia

po III semestrze

1. Język obcy
2. Matematyka
3. Fizyka
4. Mechanika
5. Materiałoznawstwo
(metaloznawstwo)

po IV semestrze

1. Fizyka
2. Mechanika
3. Wytrzymałość
materiałów
4. Elektrotechnika
5. Termodynamika

Egzaminy

po III semestrze

1. Język obcy
2. Matematyka
3. Mechanika
4. Materiałoznawstwo
(metaloznawstwo)

po IV semestrze

1. Fizyka
2. Wytrzymałość
materiałów
3. Elektrotechnika
4. Termodynamika

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

(Plan studiów I i II roku jest równoznaczny z planem Wydz.
Ogólnotechnicznego)

STUDIA STACJONARNE

Rok I

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr I			Semestr II		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Ekonomia polityczna	3	—	—	2e	—	—
2	Język obcy	—	—	—	—	2	—
3	Wychowanie fizyczne	—	—	—	2	—	—
4	Szkolenie wojskowe	6	—	—	6	—	—
5	Matematyka	4E	—	—	5E	—	—
6	Fizyka	—	—	—	3e	—	—
7	Chemia	—	—	—	2E	2	—
8	Geometria wykreślna i rys. techn.	—	—	—	2e	4	—
9	Zarys technologii ogólnej	2e	—	—	2e	2	—
10	Mechanika ogólna	—	—	—	2e	—	—

Zaliczenia

po I semestrze

1. Ekonomia polityczna
2. Szkolenie wojskowe
3. Matematyka
4. Zarys technologii ogólnej

po II semestrze

1. Ekonomia polityczna

2. Język obcy
3. Wychowanie fizyczne
4. Szkolenie wojskowe
5. Matematyka
6. Fizyka
7. Chemia
8. Geometria wykreślna i rys. techn.
9. Zarys technologii ogólnej
10. Mechanika ogólna

Egzaminy

po I semestrze 1. Matematyka 2. Zarys technologii ogólnej po II semestrze 1. Ekonomia polityczna	2. Matematyka 3. Fizyka 4. Chemia 5. Rys. techniczny i geometria wykreślna 6. Zarys technologii ogólnej 7. Mechanika ogólna
---	--

P r a k t y k i

Praktyka semestralna w semestrze I

Obozy wojskowe po semestrze II

Rok II

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr III			Semestr IV		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Język obcy	—	2	—	—	2e	—
2	Wychowanie fizyczne	2	—	—	2	—	—
3	Szkolenie wojskowe	4	—	—	4	—	—
4	Podstawy nauk politycznych	2e	—	—	—	—	—
5	Matematyka	4e	—	—	4E	—	—
6	Fizyka	3E	3	—	2e	—	—
7	Geometria wykreślna i rys. techniczny	1	3	—	—	—	—
8	Mechanika ogólna	2E	—	—	—	—	—
9	Wytrzymałość materiałów	4e	1	—	—	—	—
10	Podstawy konstrukcji mechanicznych	—	—	—	3E	—	3
11	Podstawy techniki cieplnej	—	—	—	3e	—	—
12	Podst. elektrotechniki	5E	2	—	5E	2	—
13	Miernictwo elektryczne	—	—	—	3	—	—
14	Podstawy elektroniki	—	—	—	3	—	—
15	Materiałoznawstwo i tech. wysokich napięć	—	—	—	2e	—	—

Zaliczenia

po III semestrze	Po IV semestrze
1. Język obcy	1. Język obcy
2. Wychowanie fizyczne	2. Wychowanie fizyczne
3. Szkolenie wojskowe	3. Szkolenie wojskowe
4. Podstawy nauk politycznych	4. Matematyka
5. Matematyka	5. Fizyka
6. Fizyka	6. Podstawy konstrukcji mechanicznych
7. Geometria wykreślna i rys. techn.	7. Podstawy techniki cieplnej
8. Mechanika ogólna	8. Podstawy elektrotechniki
9. Wytrzymałość materiałów	9. Miernictwo elektryczne
10. Podstawy elektrotechniki	10. Podstawy elektroniki
	11. Materiałoznawstwo i tech. wysokich napięć

Egzaminy

po III semestrze	po IV semestrze
1. Podstawy nauk politycznych	1. Język obcy
2. Matematyka	2. Matematyka
3. Fizyka	3. Fizyka
4. Mechanika ogólna	4. Podstawy konstrukcji mechanicznych
5. Wytrzymałość materiałów	5. Podstawy techniki cieplnej
6. Podstawy elektrotechniki	6. Podstawy elektrotechniki
	7. Materiałoznawstwo i tech. wysokich napięć

Praktyki

4-tygodniowa praktyka wakacyjna po semestrze IV

Obozy wojskowe po semestrze IV

Rok III

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr V			Semestr VI		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Szkolenie wojskowe	4	—	—	4	—	—
2	Podstawy techniki cieplnej	—	2e	—	—	—	—
3	Podstawy elektrotechniki	2e	1	—	—	—	—
4	Miernictwo elektryczne	2E	3	—	—	—	—
5	Miernictwo elektr. wielkości nieelektr.	2	—	—	1e	2	—
6	Podstawy elektroniki	—	3E	—	—	—	—
7	Podstawy automatyki i telemechaniki	3	—	—	—	3E	—
8	Materiałoznawstwo i tech- nika wysokich napięć	2	—	—	—	3E	—
9	Maszyny elektryczne i prostowniki	3e	—	—	3E	4	—
10	Sieci elektryczne	3e	—	—	—	—	—
11	Instalacje elektryczne i oświel. elektryczne	2e	—	2	—	—	—
12	Urządzenia elektryczne	2	—	—	3E	—	—
13	Urządzenia elektryczne w przemyśle	—	—	—	2	—	—
14	Napęd elektryczny	—	—	—	4	2	—
15	Praca przejściowa	—	—	—	—	—	6

Zaliczenia

po semestrze V

1. Szkolenie wojskowe
2. Podstawy techniki cieplnej
3. Podstawy elektrotechniki
4. Miernictwo elektryczne

po semestrze VI

1. Szkolenie wojskowe
2. Miernictwo elektryczne wielkości nieelektrycznych
3. Podstawy automatyki i telemechaniki

5. Miernictwo elektryczne wielkości nieelektrycznych 6. Podstawy elektroniki 7. Podstawy automatyki i telemekhaniki 8. Materiałoznawstwo i tech. wysokich napięć 9. Maszyny elektryczne i prostowniki 10. Sieci elektryczne 11. Instalacje elektryczne i oświetlenie elektryczne 12. Urządzenia elektryczne	4. Materiałoznawstwo i tech. wysokich napięć 5. Maszyny elektr. i prostowniki 6. Urządzenia elektryczne 7. Urządzenia elektr. w przemyśle 8. Napęd elektryczny 9. Praca przejściowa

Egzaminy

po semestrze V	po semestrze VI
1. Podstawy techniki cieplnej 2. Podstawy elektrotechniki 3. Miernictwo elektryczne 4. Podstawy elektroniki 5. Maszyny elektryczne i prostowniki 6. Sieci elektryczne 7. Instalacja elektryczna i oświetlenie elektryczne	1. Miernictwo elektryczne wielkości nieelektrycznych 2. Materiałoznawstwo i technika wysokich napięć 3. Podstawy automatyki i telemekhaniki 4. Maszyny elektryczne i prostowniki 5. Urządzenia elektryczne

Obozy wojskowe

Obóz wojskowy po semestrze VI

Rok IV

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr VII			Semestr VIII		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Ekonomika i org. przedsiębiorstwa	—	—	—	2e	—	—
2	Nauka o pracy	—	—	—	2e	—	—
3	Zabezpieczenie elektroenergetyczne	3e	2	—	—	—	—
4	Urządzenia elektr. w przemyśle	3e	2	—	—	—	—
5	Napęd elektryczny	—	2E	—	—	—	—
6	Automatyka nap. i proc. przemysłowych	5E	3	—	—	—	—
7	Elektronika przemysłowa	3e	2	—	—	—	—
8	Gospodarka energetyczna	4	—	—	—	2E	—
9	Praca przejściowa	—	—	6	—	—	—
10	Seminarium dyplomowe	—	—	—	—	2	—

Zaliczenia

po semestrze VII	po semestrze VIII
1. Zabezpieczenie elektroenergetyczne	1. Ekonomia i org. przedsiębiorstwa
2. Urządzenia elektryczne w przemyśle	2. Nauka o pracy
3. Napęd elektryczny	
4. Automatyka nap. i proc. przemysłowych	
5. Elektronika przemysłowa	
6. Gospodarka energetyczna	
7. Praca przejściowa	

Egzaminy

po semestrze VII	po semestrze VIII
1. Zabezpieczenie elektroenergetyczne	1. Ekonomia i org. przedsiębiorstwa

2. Urządzenia elektr. w przemyśle
3. Napęd elektryczny
4. Automatyka nap. i proc. przemysłowych
5. Elektronika przemysłowa

2. Nauka o pracy
3. Gospodarka energetyczna

Praktyki

4-tygodniowa praktyka dyplomowa w semestrze VIII

Prace dyplomowe

Praca dyplomowa w semestrze VIII

STUDIA WIECZOROWE

Rok I

Lp.	Nazwa przedmitou	Semestr I			Semestr II		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Ekonomia polityczna	2	—	—	2E	—	—
2	Język obcy	—	2	—	—	2	—
3	Matematyka	5E	—	—	4E	—	—
4	Fizyka	—	—	—	3e	—	—
5	Geometria wykreślna i rys. tech.	2	3e	—	1	2e	—
6	Chemia	2e	—	—	—	2	—

Zaliczenia

po I semestrze

1. Ekonomia polityczna
2. Język obcy
3. Matematyka
4. Geometria wykreślna i rys. tech.
5. Chemia

po II semestrze

1. Ekonomia polityczna
2. Język obcy
3. Matematyka
4. Fizyka
5. Geometria wykreślna i rys. tech.
6. Chemia

Egzaminy

po I semestrze

1. Matematyka
2. Geometria wykreślna i rys. tech.
3. Chemia

po II semestrze

1. Ekonomia polityczna
2. Matematyka
3. Fizyka
4. Geometria wykreślna i rys. tech.

Rok II

Lp.	Nazwa przedmiotu	Semestr III			Semestr IV		
		Wć	L	P	Wć	L	P
1	Język obcy	—	2E	—	—	—	—
2	Matematyka	5E	—	—	—	—	—
3	Fizyka	2	—	—	1	3E	—
4	Mechanika	3E	—	—	—	—	—
5	Wytrzymałość materiałów	—	—	—	2	1E	—
6	Podstawy elektrotechniki	3e	1	—	4	2E	—
7	Miernictwo elektryczne	—	—	—	3	—	—

Zaliczenia

po III semestrze

1. Język obcy
2. Matematyka
3. Fizyka
4. Mechanika
5. Podstawy elektrotechniki

po IV semestrze

1. Fizyka
2. Wytrzymałość materiałów
3. Podstawy elektrotechniki
4. Miernictwo elektryczne

Egzaminy

po III semestrze

1. Język obcy
2. Matematyka
3. Mechanika
4. Podstawy elektrotechniki

po IV semestrze

1. Fizyka
2. Wytrzymałość materiałów
3. Podstawy elektrotechniki

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 8 września 1966 r. (Nr DT-I-3/3/66)

**w sprawie zmian organizacyjnych w niektórych politechnikach
i wyższych szkołach zawodowych**

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1.

I. W Politechnice Częstochowskiej w Częstochowie w ramach Wydziału Elektrycznego tworzy się Wieczorowe Studium Zawodowe.

II. W Politechnice Szczecińskiej w Szczecinie, w ramach Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodno-Melioracyjnego przemianowuje się katedrę budownictwa stalowego na katedrę konstrukcji metalowych.

III. W Politechnice Śląskiej im. W. Pstrowskiego w Gliwicach znosi się Wyższe Zawodowe Studium Techniczne z siedzibą w Opolu.

IV. W Kielecko-Radomskiej Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Kielcach, w ramach Wydziału Garbarstwa (z siedzibą w Radomiu) tworzy się Studium Zaoczne.

V. W Wyższej Szkole Inżynierskiej w Rzeszowie tworzy się:

1. Wydział Inżynierii Komunalnej
2. W ramach Wydziału Inżynierii Komunalnej:
 - 1) Studium Wieczorowe
 - 2) Studium Zaoczne

VI. W Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze tworzy się:

1. W ramach Wydziału Ogólnotechnicznego — Studium Zaoczne.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia

- 1 czerwca 1966 r. w zakresie § 1 ust. I, II, III,
- 1 czerwca 1967 r. w zakresie pozostałych ustępów §1.

MINISTER SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
w. z. (—) St. Minc

C Z Ę Ś Ć IV

ODDZIAŁY I SKŁAD OSOBOWY ADMINISTRACJI UCZELNI

ODDZIAŁY I SKŁAD OSOBOWY ADMINISTRACJI UCZELNI

Pomieszczenia administracji Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, znajdują się w gmachu głównym Uczelni przy ul. Podgórnej 50.

W gmachu głównym urzędują:

Rektor — prof. dr inż. JERZY KOŁAKOWSKI pokój 311
kond. B, tel. 27-99

Dziekan Wydziału Ogólnotechnicznego — dr inż. KRZYSZTOF
GRODZICKI

Dziekan Wydziału Mechanicznego — mgr inż. JERZY KULIK
p. 308, tel. 27-34

Dziekan Wydziału Elektrycznego — dr inż. ANTONI WYSOCKI

Dyrektor administracyjny — mgr BOLESŁAW KOTWICKI
p. 313, tel. 16-26. Zielona Góra, ul. Cicha 3 m 1

Kierownik Działu Osobowego — WIKTOR PATYK p. 315, tel.
37-46, kond. A. Zielona Góra, Podgórna 83 m 15

Sekretariat Rektora — Kier. KRYSTYNA BIELUNAS — tel.
27-99. Zielona Góra, ul. Wiśniowa 30 m. 2

Sekretariat Administracji Uczelni — Kier. CECYLIA RYB-
CZYŃSKA p. 313, tel. 16-26. Zielona Góra, Zamenhofa 23/9

Dziekanat Wydziału Ogólnotechnicznego — Kier. MARIA
OLECHNO p. 309, tel. 27-34. Zielona Góra, ul. Podgór-
na 50. BARBARA WOŹNIAK

Dział Toku Studiów i Nauczania — Kier. STEFANIA PAPIÓR
p. 321. Zielona Góra, ul. Sportowa 10 m. 6

Dział Admin.-Gospodarczy — Kier. ZOFIA SICIŃSKA p. 319
tel. 959. Zielona Góra, ul. Zamenhofs 56 m. 8. JULIA
KIŃCZYK, GENOWEFA KALUBA, ANDRZEJ FUDALI,
KAZIMIERA GNYSZKA

Kwestura — Kier. DIANA DUŃSKA p. 422, tel. 37-21. Nowa
Sól, ul. Zjednoczenia 2. ZDZISŁAWA BĄKOWSKA, BO-
ŻENA JERZAK, ANIELA MOTŁOCH

Dział Inwestycji i Remontów — Kier. inż. FRYDERYK GRAF.
Zielona Góra, ul. Batorego 10, tel. 35-40.

Biblioteka Główna — Kierownik mgr ANDRZEJ KAŻMIER-
CZAK

MOŁĘDA ALINA — st. bibliotekarz

DOMAŃSKA ALICJA — mł. bibliotekarz

MARIA MUSIAŁ — technik bibliotekarski

ŁAPPO OLGA — pracownik obsługi

Biblioteka Wydziałowa — Kierownik IDA CZARNECKA

Dom Studenta — kier. ZENON JÓZEFOWICZ — tel. 22-77
Nowa Sól, ul. Wyspiańskiego 14

BOŻENA GOŚCINIĄK Zielona Góra, ul. Krzywoustego
5 m. 8

Centrala telefoniczna — GENOWEFA KALUBA

Pracownicy obsługi

Kierowcy samochodów — ROMAN STRZELBICKI, ZYGMUNT
SOBCZYŃSKI

Portierzy — STEFANIA DĘBICKA, FRANCISZEK PIECZU-
REWICZ, BERNARD POKRYWKA, STEFANIA POLE-
CHOWSKA, MIECZYŚLAWA SZŁAPKA, PELAGIA BU-
DZYŃSKA

Goniec — LUCYNA DRATWIŃSKA

Szatniarz — HELENA MICOREK, STANISŁAWA WOJCIE-
CHOWSKA

Rzemieślnicy — BRONISŁAW GAWRON, STEFAN KOWAL-
SKI, JAN MICHAŁSKI

Strażnik — JAN MAŚLENIK

Praczkі — MARIA GORACKA, JULIA MADERA

Sprzątaczkі — HENRYKA JAKUBOWSKA, OLGA ŁAPPO,
MARIANNA KMICIK, HELENA ZAWODNI, HALINA
WIERZCHOWSKA, JULIA DYC, ANNA GRAD, JANINA
NOWAK, HALINA KOWALSKA, HALINA JAKIEL-
SKA, WŁODZISŁAWA WEJMAN, GENOWEFA BĄK,
ZOFIA ROGOSZ, JANINA SZYBKO, WANDA GÓRAL

W GMACHU GŁÓWNYM O POWIERZCHNI 3.782 m² ZNAJDUJĄ SIĘ
AUDYTORIA, ZESPOŁY NAUKOWE, PRACOWNIE

Na kondygnacji A — mieszczą się audytoria, zespoły naukowe:
Nauk Społecznych, Matematyki, Studium Praktycznej
Nauki Języków Obcych, Pracownia Języków Obcych,
Biblioteka i czytelnia, Pracownia Chemii.

Na kondygnacji B — pomieszczenia administracji, klub pracow-
niczy oraz magazyny adm., audytoria, pracownia fizyki.

Na kondygnacji C — audytorium Studium Wojskowego, audy-
toria.

Na kondygnacji D — kreślarnia, zespół geometrii wykreślnej
i rysunku technicznego, pracownie technologii ogólnej
i metaloznawstwa, centrala telefoniczna.

Na kondygnacji E — Kierownik Studium Wychowania Fizycz-
nego (pok. 03), magazyn sprzętu sportowego (pok. 04),
sala gimnastyczna oraz urządzenia socjalne (natryski).

Dom Studenta mieści się tuż obok Uczelni przy ul. Podgórznej 50.
Na I, II i III piętrze znajdują się 102 pokoje mieszkalne 3 oso-
bowe przeznaczone dla studentów. Na parterze Domu Studenc-
ckiego, znajdują się pokoje dla nauki studentów, sala telewi-
zyjna, klub studencki oraz pokoje RU ZMS i RU ZSP. W Do-
mu Studenckim mieszczą się także gabinety lekarskie: inter-
nistyczny i dentystyczny. Powierzchnia Domu Studenckiego wy-
nosi 3512 m².

Stolówka Uczelniana — należy do kompleksu budynków Uczel-
nianych. Nowoczesne jej urządzenia pozwalają na przygotowa-
nie 1.800 posiłków dziennie biorąc pod uwagę 3-krotną rotację.
Powierzchnia sali jadalnej wynosi 225 m².

Pod koniec roku akademickiego 1965/66 została oddana do
użytku uczelni **Aula** na 600 miejsc.

C Z Ę Ś Ć V

REGULAMINY I PRZEPISY DOTYCZĄCE STUDIÓW

REGULAMIN WYŻSZYCH STUDIÓW ZAWODOWYCH W WYŻSZYCH SZKOŁACH INŻYNIERSKICH

Przepisy ogólne

§ 1.

Przyjęcie w poczet studentów wyższej szkoły inżynierskiej następuje z chwilą immatrykulacji i po złożeniu na ręce rektora lub dziekana ślubowania.

Po immatrykulacji student otrzymuje indeks, który jest dokumentem przedstawiającym przebieg i wyniki studiów.

§ 2.

Do podstawowych obowiązków studenta należy:

- 1) systematyczne i pilne przykładanie się do studiów,
- 2) zachowanie nienagannej postawy moralnej i obywatelskiej,
- 3) ściśle przestrzeganie przepisów regulujących porządek studiów oraz wszelkich zarządzeń obowiązujących studenta,
- 4) właściwe zachowanie się względem przełożonych, personelu nauczającego, innych pracowników szkoły oraz kolegów,
- 5) poszanowanie mienia szkoły, przeciwdziałanie niewłaściwemu stosunkowi do niego,
- 6) unikanie w postępowaniu swym wszystkiego, co mogłoby zaszkodzić dobremu imieniu szkoły i godności studenta.

§ 3.

1. Obecność na zajęciach dydaktycznych objętych planem studiów jest obowiązkowa i kontrolowana.
2. Każda nieobecność studenta na zajęciach dydaktycznych powinna być usprawiedliwiona.
3. Formę kontroli obecności na zajęciach dydaktycznych i szczegółowe sankcje za nieusprawiedliwioną nieobecność ustala rektor szkoły.

4. Sposób i termin wyrównania zaległości powstałych na skutek nieobecności na zajęciach określa prowadzący zajęcia w porozumieniu z dziekanem wydziału.

§ 4.

Za przewinienia dyscyplinarne student ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Przewinieniem dyscyplinarnym jest naruszenie obowiązków studenta.

§ 5.

1. W okresie zajęć szkolnych student bez zgody dziekana nie może podjąć pracy zarobkowej.
2. Dziekan może udzielić studentowi zezwolenia na pracę zarobkową tylko w wyjątkowych przypadkach oraz pod warunkiem, że praca zarobkowa nie utrudni systematycznego przyswajania wiedzy i wywiązywania się z obowiązków studenta.
3. Dziekan decyduje o konieczności cofnięcia udzielonego studentowi zezwolenia na pracę zarobkową.

§ 6.

Student może uzyskać pomoc materialną w ramach obowiązującego systemu stypendialnego na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

§ 7.

1. W uzasadnionych przypadkach student może przenieść się do innej wyższej technicznej szkoły zawodowej. Przeniesienie może nastąpić z początkiem semestru po uzyskaniu zgody rektorów obydwu szkół.
2. O przeniesieniu na inny wydział w tej samej szkole decyduje rektor na podstawie opinii właściwych dziekanów.
3. Student może ubiegać się o przeniesienie na wyższe techniczne studia zawodowe dla pracujących. Warunkiem przeniesienia na wyższe techniczne studia zawodowe dla pracujących jest podjęcie przez studenta pracy zawodowej zgodnej z kierunkiem studiów oraz posiadanie odpowiedniego stażu pracy. O przeniesieniu na studia dla pracujących prowadzone w ramach tego samego wydziału, decyduje dziekan.

II. Rok szkolny

§ 8.

1. Rok szkolny trwa od 1 września do 31 sierpnia następnego roku kalendarzowego.
2. Rok szkolny obejmuje semestr zimowy, semestr letni i okres między 1 lipca a 31 sierpnia przeznaczony na przewidziane planem studiów praktyki, obozy wojskowe i wakacje letnie.

- 3) Semestr zimowy trwa od 1 września do 3 lutego i obejmuje:
 - 1) okres zajęć dydaktycznych od 1 września do 22 grudnia,
 - 2) wakacje zimowe od 23 grudnia do 2 stycznia,
 - 3) okres zajęć dydaktycznych od 3 do 20 stycznia,
 - 4) zimową sesję egzaminacyjną od 21 do 31 stycznia,
 - 5) przerwę międzysemestralną od 1 do 3 lutego.
4. Semestr letni trwa od 4 lutego do 30 czerwca i obejmuje:
 - 1) okres zajęć dydaktycznych od 4 lutego do 16 czerwca,
 - 2) wakacje wiosenne w trakcie semestru letniego trwające 6 dni, których termin ustala corocznie Minister,
 - 3) letnią sesję egzaminacyjną od 17 do 30 czerwca.

§ 9.

1. Okresy trwania niektórych semestrów mogą ulec zmianie, jeśli to wynika z terminów praktyk przewidzianych planem studiów lub innych potrzeb lokalnych Szkoły.
Decyzje w tej sprawie podejmuje rektor szkoły nie naruszając przy tym łącznej liczby tygodni zajęć dydaktycznych określonych w regulaminie.

III. Przebieg studiów

§ 10.

1. Studia odbywają się wg planów studiów i ramowych programów nauczania ustalonych przez Ministra.
2. Przed rozpoczęciem każdego semestru dziekan podaje studentom do wiadomości szczegółowy plan i rozkład zajęć oraz wykaz obowiązujących egzaminów, zaliczeń i ewentualnie innych rygorów.

§ 11.

Dziekan wydziału wprowadza podział studentów na grupy i może wyznaczyć opiekunów grup spośród pracowników naukowo-dydaktycznych.

§ 12.

Jeżeli na danym wydziale istnieje kilka specjalności, student wybiera jedną z nich w terminie ustalonym przez dziekana. O przyjęciu na specjalność decyduje dziekan.

§ 13.

1. Praktyki stanowią integralną część studiów. Terminy praktyk ustalają plany studiów.
2. Po odbyciu praktyki student zobowiązany jest złożyć w sekretariacie wydziału (dziekanacie) zaświadczenie zakładu pracy, w którym odbywał praktykę oraz pisemne sprawozdanie z praktyki (o ile program praktyki tego wymaga). Zaliczenie praktyki jest jednym z warunków wymaganych do uzyskania rejestracji na następny semestr.

§ 14.

Studentci obowiązani są do uczestniczenia w zajęciach wojskowych. Zasady odbywania i zaliczania zajęć i praktyk wojskowych regulują odrębne przepisy. Rozkład zajęć wojskowych zatwierdza rektor.

IV. Zaliczanie przedmiotów, egzaminy

§ 15.

1. Formami sprawdzenia opanowania materiału przez studenta z danego przedmiotu są egzaminy, zaliczenia i bieżąca kontrola postępów w nauce.
2. Podstawą do zaliczenia przedmiotu jest stwierdzenie przez prowadzącego zajęcia przynajmniej dostatecznego opanowania przez studenta całokształtu odpowiedniego materiału programowego w oparciu o bieżącą kontrolę postępów studenta w nauce, repetycje okresowe, zaliczone ćwiczenia laboratoryjne, projektowe i ewentualne inne zajęcia wprowadzone planem studiów.
Oceny wyników zaliczeń tych przedmiotów wpisuje się do indeksu w kolumnie „Zaliczenia”. Przedmiot zalicza prowadzący zajęcia.
3. Zaliczeniu podlegają również praktyki.
4. Przedmioty egzaminacyjne dzielą się na:
 - przedmioty, z których obowiązuje egzamin w trakcie semestru, przed sesją egzaminacyjną. Przedmioty te oznaczone są w planie studiów małą literą „e”,
 - przedmioty, z których obowiązuje egzamin w czasie sesji egzaminacyjnej. W planach studiów przedmioty te oznaczone są dużą literą „E”.
5. Przy ocenie egzaminu odbywanego przed sesją egzaminacyjną, obok wyniku egzaminu bierze się głównie pod uwagę wyniki bieżącej kontroli postępów studenta w nauce, repetycji okresowych i ewentualnych repetycji końcowych.
6. Przy ocenie egzaminu odbywanego w sesji egzaminacyjnej, obok wyników bieżącej kontroli, bierze się głównie pod uwagę wyniki uzyskane w czasie egzaminu. Prowadzący zajęcia może zwolnić studenta z egzaminu, jeżeli na podstawie bieżącej kontroli postępów studenta w nauce i okresowych repetycji, ocenia wiadomości studenta z danego przedmiotu na co najmniej dobrze.
7. Oceny egzaminacyjne wpisuje się do indeksu w kolumnie „egzamin”.

§ 16.

1. Student powinien uzyskać z końcem semestru pozytywne oceny ze wszystkich przedmiotów, z których obowiązuje w danym semestrze egzamin bądź zaliczenie.
2. Warunkiem dopuszczenia do sesji egzaminacyjnej jest dopełnienie wymogów określonych w § 15 ust. 2 i 3.

§ 17.

1. W przypadku uzyskania na egzaminie oceny niedostatecznej z jednego przedmiotu (w wyjątkowych przypadkach, za zgodą dziekana, z dwóch przedmiotów) student ma prawo składania egzaminu poprawkowego.
Egzamin poprawkowy można składać z danego przedmiotu najwyżej dwukrotnie, przy czym drugi egzamin poprawkowy (składany na wniosek egzaminatora lub prośbę studenta, złożoną na piśmie do rektora) odbywa się jako egzamin komisyjny.
2. Egzamin komisyjny odbywa się przed komisją, złożoną z dziekana lub prodziekana jako przewodniczącego komisji, egzaminatora, który przeprowadzał poprzedni egzamin oraz wyznaczonego przez dziekana pracownika naukowo-dydaktycznego reprezentującego ten sam lub pokrewny przedmiot.
3. Termin egzaminu komisyjnego ustala dziekan wydziału. W przypadku niezgłoszenia się studenta na egzamin komisyjny lub złożenie go z wynikiem niedostatecznym student skreślony zostaje z listy studentów. W wyjątkowych przypadkach rektor szkoły może udzielić zezwolenia na powtórzenie roku.

§ 18

1. Szczegółową organizację sesji egzaminacyjnej ustala rada wydziału.
2. W wyjątkowych przypadkach rada wydziału za zgodą rektora może dla danego przedmiotu ustalić inny termin egzaminów aniżeli przewidziany w planie studiów.

§ 19

1. Niezgłoszenie się w ustalonym terminie do egzaminu bez usprawiedliwienia jest równoznaczne z oceną niedostateczną egzaminu. Usprawiedliwienie powinno być złożone przez studenta najpóźniej w dniu egzaminu, a w wyjątkowych przypadkach dnia następnego po terminie egzaminu.
2. W razie uznania przez egzaminatora niezgłoszenia się do egzaminu za usprawiedliwione (np. obłożna choroba) wyznacza on, w porozumieniu z dziekanem, nowy termin egzaminu.

§ 20

Egzaminy przeprowadzają i wpisują ocenę wykładowcy danego przedmiotu.

§ 21

Egzamin z każdego przedmiotu odbywa się oddzielnie i podlega osobnej ocenie.

§ 22

Przy zaliczeniach i egzaminach stosuje się następujące oceny wyników:

bardzo dobry (5)
dobry (4)
dostateczny (3)
niedostateczny (2)

§ 23

1. Do każdego egzaminu student obowiązany jest przedłożyć indeks.
2. Egzaminator wpisuje ocenę w indeksie oraz w protokole egzaminacyjnym. Ocenę egzaminu komisyjnego wpisuje do indeksu przewodniczący komisji, wymienionej w § 17.

V. Zaliczenie semestru, rejestracja

§ 24

1. Warunkiem zaliczenia semestru jest:
 - a) uzyskanie zaliczeń wszystkich obowiązujących zajęć przewidzianych w planie studiów danego semestru,
 - b) uzyskanie oceny co najmniej dostatecznej ze wszystkich przewidzianych w planie studiów egzaminów danego semestru,
2. Zaliczenie semestru stwierdza dziekan odpowiednią adnotacją w indeksie.

§ 25

1. Na początku każdego semestru student obowiązany jest w wyznaczonym terminie złożyć w sekretariacie wydziału (dziekanacie) indeks w celu uzyskania rejestracji na rozpoczynający się semestr. Rejestracja upoważnia studenta do podjęcia studiów na tym semestrze. Niezłożenie indeksu do rejestracji w wyznaczonym terminie jest równoznaczne z rezygnacją studenta z dalszych studiów.
2. Rejestrację na rozpoczynający się semestr otrzymuje student, który zaliczył semestr poprzedni.
3. Rejestrację na semestr pierwszy uzyskuje student po przyjęciu na studia.

VI. Powtarzanie roku, skreślenie z listy studentów

§ 26

1. Jeżeli student nie dopełnił warunków określonych dla uzyskania rejestracji na następny semestr, wówczas rektor szkoły na wniosek dziekana wydaje decyzję o:
 - 1) zezwoleniu na powtarzanie roku lub
 - 2) skreśleniu z listy studentów.

2. Skreślenie z listy studentów dotyczy przede wszystkim studentów wykazujących niewłaściwy stosunek do nauki.
3. Student I roku studiów, który nie uzyskał rejestracji na semestr drugi (letni) zostaje skreślony z listy studentów. Student I roku studiów, które nie uzyskał rejestracji na III semestr studiów (semestr zimowy II roku studiów) zostaje skreślony z listy studentów lub może uzyskać za zgodą rektora urlop dziekański na okres jednego roku.
 - 1) W czasie trwania urlopu student winien podjąć pracę na okres co najmniej 6-miesięczny w uspołecznionym zakładzie pracy oraz uzupełnić zaległości I roku studiów.
 - 2) Student urlopowany po przedstawieniu pozytywnej opinii z miejsca pracy i uzupełnieniu zaległości z I roku studiów w trakcie urlopu uzyskuje z początkiem następnego roku szkolnego rejestrację na semestr III.
4. Rektor może wyrazić zgodę na powtórzenie I roku studiów tylko w przypadku, jeżeli niezaliczenie II semestru studiów spowodowane zostało dłuższą chorobą studenta lub innym wypadkiem losowym.

§ 27

1. Powtarzanie danego roku studiów możliwe jest tylko raz.
2. Studentowi powtarzającemu rok zalicza się wszystkie posiadane w indeksie wpisy zaliczeń i egzaminów ocenione na co najmniej dobrze.
3. W wyjątkowych przypadkach dziekan może zezwolić studentowi powtarzającemu rok na branie udziału w zajęciach następnego roku studiów i przystępowanie do zaliczeń i egzaminów. Uzyskane zaliczenia i złożone egzaminy zalicza się studentowi w następnym roku studiów.

§ 28

1. Student, który nie uzyskał zaliczenia semestru, a któremu rektor zezwolił na powtarzanie roku, otrzymuje do końca roku szkolnego urlop.
2. Student, który nie uzyskał zaliczenia semestru letniego, a któremu rektor zezwolił na powtarzanie roku, otrzymuje na okres semestru zimowego urlop.

§ 29

1. Ponowne przyjęcie na studia osoby, która przerwała studia (bądź skreślona została z listy studentów) na I roku studiów, następuje na ogólnych zasadach rekrutacji na studia wyższe.
2. Warunki przyjęć na II rok i wyższe lata studiów określają odrębne przepisy.

VII. Praca dyplomowa

§ 30

1. Temat pracy dyplomowej ustala i kieruje jej wykonaniem pracownik naukowo-dydaktyczny szkoły, reprezentujący dys-

- cyplinę, z której student zamierza wykonać pracę dyplomową, wyznaczony przez dziekana wydziału.
2. Przy ustalaniu tematu pracy dyplomowej bierze się pod uwagę dotychczasowe wyniki w nauce oraz zainteresowania studenta.
 3. Pracownik naukowo-dydaktyczny, o którym mowa w ust. 1, na ósmym semestrze podaje studentowi na piśmie temat pracy dyplomowej oraz termin jej wykonania, zwracając przy tym uwagę, ażeby student miał możliwość wykonania pracy w terminie ustalonym w planie studiów. Temat pracy dyplomowej może być, w uzasadnionych przypadkach, podany studentowi na semestrze siódmym.
 4. Temat pracy dyplomowej oraz termin jej wykonania zatwierdza rada wydziału.

§ 31

1. Niezłożenie pracy dyplomowej w ustalonym terminie może być powodem do skreślenia z listy studentów, a odrzucenie pracy dyplomowej powoduje niedopuszczenie do egzaminu dyplomowego.
2. Dziekan wydziału może na wniosek kierującego pracą dyplomową zezwolić studentowi na zakończenie, poprawienie i uzupełnienie pracy w dodatkowym terminie.
3. Jeżeli praca dyplomowa nie została zakończona, poprawiona lub uzupełniona w terminie dodatkowym, nie dłuższym jednak niż do końca następnego semestru — student nie może przystąpić do egzaminu dyplomowego i obowiązany jest do powtórzenia ostatniego semestru studiów. Przy powtarzaniu ostatniego semestru studiów musi opracować inną pracę dyplomową. Ponowne opracowywanie tego samego tematu pracy dyplomowej jest niedopuszczalne.

§ 32

1. Ocenę pracy dyplomowej dokonaną przez kierującego pracą, akceptuje komisja egzaminu dyplomowego.
2. Przy ocenie pracy dyplomowej stosuje się oceny:
bardzo dobrze,
dobrze,
dostatecznie,
niedostatecznie.

VIII. Egzamin dyplomowy

§ 33

1. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest:
 - 1) uzyskanie zaliczeń oraz zdanie egzaminów w przewidzianych w planie studiów przedmiotów z wynikiem co najmniej dostatecznym,
 - 2) uzyskanie zaliczeń obowiązujących praktyk,
 - 3) uzyskanie przyjęcia pracy dyplomowej.

2. Egzamin odbywa się przed komisją egzaminu dyplomowego, powołaną przez rektora szkoły w składzie co najmniej czterech osób spośród pracowników naukowo-dydaktycznych (w tym dziekan wydziału lub jego zastępcę). Przewodniczącą komisji egzaminu dyplomowego wyznacza Minister na wniosek rektora szkoły.
3. Termin egzaminu dyplomowego ustala rada wydziału zgodnie z planem studiów.

§ 34

1. Egzamin dyplomowy jest w zasadzie ustny. Rada wydziału może wprowadzić egzamin pisemny.
2. Podczas egzaminu dyplomowego student powinien wykazać znajomość całości materiału stanowiącego przedmiot odbytych studiów oraz pogłębioną znajomość zasadniczego przedmiotu specjalistycznego.
3. Przy ocenie wyników egzaminu dyplomowego stosuje się oceny:
bardzo dobrze,
dobrze,
dostatecznie,
niedostatecznie.
4. Z egzaminu dyplomowego sporządza się protokół oddzielny dla każdego studenta na drukach wg ustalonego wzoru.

§ 35

W razie złożenia egzaminu dyplomowego z wynikiem niedostatecznym lub nieprzystąpienia do egzaminu w ustalonym terminie z nieuzasadnionych powodów, student zostaje skreślony z listy studentów.

§ 36

1. Osoba skreślona z listy studentów z przyczyn niewymienionych w § 35 może ubiegać się o powtórzenie egzaminu w terminie wyznaczonym przez dziekana jako ostatecznym.
2. Termin powtórnego egzaminu dyplomowego nie może być wyznaczony przed upływem 6 miesięcy od dnia pierwszego egzaminu dyplomowego.
3. W przypadku niezłożenia egzaminu dyplomowego po raz drugi, rektor szkoły może zezwolić na powtórzenie ostatniego roku studiów i wykonania nowego tematu pracy dyplomowej.

IX. Urlopy

§ 37

1. Dziekan wydziału może udzielić studentowi urlopu, o ile zachodzi ważna przyczyna uniemożliwiająca przejściowo odbywanie studiów.
2. Urlopy mogą być krótkoterminowe i długoterminowe (na cały semestr lub rok szkolny).

3. Urlopu krótkoterminowego dziekan udziela studentowi dla załatwienia spraw osobistych. Tryb wyrównania zaległości powstałych przy krótkoterminowym urlopie regulują wykładowcy danych przedmiotów.
4. Urlopu długoterminowego dziekan udziela studentowi, który uzyskał zezwolenie na powtórzenie roku lub w uzasadnionych przypadkach losowych.
5. W czasie urlopu długoterminowego student może za zgodą dziekana brać udział w zajęciach szkolnych oraz przystępować do zaliczeń i egzaminów.
6. Urlop semestralny wpisuje się do indeksu w miejscu adnotacji o rejestracji na semestr.

X. Dyplom

§ 38

1. Po zakończeniu studiów student otrzymuje dyplom stwierdzający ukończenie wyższych technicznych studiów zawodowych i uzyskanie tytułu inżyniera odpowiedniego kierunku studiów.
2. Warunkiem uzyskania dyplomu jest:
 - 1) dopełnienie wymogów określonych w § 33 ust. 1,
 - 2) złożenie egzaminu dyplomowego z wynikiem co najmniej dostatecznym.
3. W dyplomie ukończenia studiów zawodowych wpisuje się ogólną ocenę studiów.
4. Ogólnej oceny studiów dokonuje komisja egzaminu dyplomowego. Na ogólną ocenę wyników studiów składają się oceny: egzaminu dyplomowego, pracy dyplomowej i całego przebiegu studiów.

XI. Przepisy końcowe

§ 39

O wszelkich zmianach danych personalnych oraz o zmianach adresu student obowiązany jest powiadomić niezwłocznie sekretariat wydziału (dziekanat).

§ 40

Indeks można wydać studentowi po uzyskaniu dyplomu. Prace dyplomowe przechowuje się w szkole.

§ 41

Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 września 1965 r.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ DYSCYPLINARNA STUDENTÓW

(Wyciąg z Ustawy o szkolnictwie wyższym i pracownikach nauki z dnia 15 grudnia 1951 r. — Dz. U. z 1952 r., nr 6, poz. 38)

Art. 34. Studenci podlegają odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej za zachowanie uchybiające obowiązkom studenta i za naruszenie dyscypliny pracy, porządku studiów oraz przepisów, normujących studia w szkole wyższej.

Art. 35. 1. Karę porządkową stosować można za uchybienie małej wagi.

2. Karą porządkową jest upomnienie. Karę porządkową nakłada dziekan.

Art. 36. 1. Karami dyscyplinarnymi są: 1) nagana, 2) nagana z ostrzeżeniem usunięcia ze szkoły, 3) usunięcie ze szkoły na czas oznaczony do jednego roku, 4) wydalenie ze szkoły.

2. Kary dyscyplinarne wymierzają komisje dyscyplinarne. Z karą nagany można połączyć pozbawienie studenta stypendium przez okres od jednego do czterech miesięcy.

3. Organizację komisji dyscyplinarnych i tryb postępowania dyscyplinarnego określi Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z innymi ministrami, którym podlegają szkoły wyższe.

ZARZĄDZENIE

**Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 sierpnia 1955 roku
w sprawie dyscypliny studiów.**

Na podstawie art., art. 2 i 23 w związku z art., art. 31 i 34 Ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Studentów wszystkich lat obowiązują:
 - a) systematyczne i aktywne przyswajanie programowego materiału, stałe pogłębianie wiedzy oraz trwałe i twórcze opanowywanie nauki;
 - b) czynny udział w zajęciach określonych w planie studiów jako obowiązkowe i terminowe wykonywanie obowiązków i zadań, przewidzianych w regulaminie studiów, ustalonych wewnętrznymi przepisami szkoły lub zleconych przez katedry;
 - c) udziału w zajęciach wybranych spośród przedmiotów fakultatywnych.
2. Walka o stały wzrost dyscypliny studiów we wszystkich jej formach jest jednym z podstawowych zadań grupy studenckiej.

§ 2.

Na całym nauczającym kolektywie danego wydziału spoczywa odpowiedzialność za jakość prowadzonych zajęć, ich organizację, za jak najlepsze wykorzystanie czasu młodzieży, a także obowiązek pogłębiania świadomej dyscypliny studiów przez stosowanie środków wychowawczych, przykład własny, systematyczną kontrolę metod pracy studenta i jego postępów w ciągu semestru.

§ 3.

Obecność na wszystkich zajęciach przewidzianych w § 1, pkt. b i c jest kontrolowana.

§ 4.

1. W uzasadnionych przypadkach student może uzyskać: okresowe zwolnienie od uczęszczania na określone wykłady, okolicznościowe zwolnienie z obecności na zajęciach oraz zmianę terminu wykonania wyznaczonych zadań.
2. Z uczęszczania na naukę języka obcego dziekan zwalnia studentów, którzy złożyli egzamin z danego języka w zakresie wymaganym przez program.

§ 5.

W przypadku niemożności uzyskania uprzedniego zwolnienia lub zmiany terminu wykonania obowiązujących zadań, student winien usprawiedliwić się w ciągu trzech dni.

W razie przeszkody w terminowym uzyskaniu usprawiedliwienia, student obowiązany jest złożyć je w ciągu trzech dni od ustania przeszkody.

§ 6.

1. Student, który opuścił ćwiczenia, proseminarium, seminarium lub inne zajęcia praktyczne, obowiązany jest w terminie wyznaczonym przez właściwą katedrę wykonać zadania zleczone przez tę katedrę i przyswoić materiał przerobiony przez grupę w okresie jego nieobecności.
2. Niewykonanie zadań wskazanych przez katedrę lub niedotrzymanie terminu pociąga za sobą skreślenie z zajęć, ich niezaliczenie oraz dalsze skutki przewidziane w Regulaminie Studiów.

§ 7.

Uchybienie obowiązkom wymienionym w § 1 pkt. 1 niniejszego zarządzenia jest naruszeniem dyscypliny studiów i podlega karze.

Stosuje się następujące kary:

1. upomnienie,
2. upomnienie z zanotowaniem w aktach studenta,

3. nagana,
4. nagana z ostrzeżeniem usunięcia ze szkoły,
5. usunięcie ze szkoły na czas oznaczony,
6. wydalenie ze szkoły.

§ 8.

Nieusprawiedliwione niezgłoszenie się studenta w przepisany terminie do egzaminów względnie zaliczeń, prócz skutków ustalonych w Regulaminie Studiów, powoduje ponadto nałożenie jednej z kar przewidzianych w § 7.

§ 9.

1. Za uchybienia mniejszej wagi stosuje się kary wymienione w § 7, pkt. 1 i 2. Kary nakłada dziekan lub upoważniony przez niego opiekun roku.
2. Do czasu zorganizowania komisji dyscyplinarnych wymienionych w art. 36 ust. 2 i 3 Uchwały z dnia 15 grudnia 1951 roku, o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1952 r. nr 6, poz. 38) kary mienione w § 7, pkt. 3—6 nakłada dziekan.
3. Kary wymienione w § 7, pkt. 5 i 6 podlegają zatwierdzeniu przez rektora.
4. Ukaranemu przysługuje prawo odwołania w ciągu tygodnia od kar wymienionych w § 7, pkt. 3 i 4 do rektora oraz pkt. 5 i 6 do Ministra Szkolnictwa Wyższego.

§ 10.

Niezależnie od jednej z kar wymienionych w § 7 dziekan może obniżyć stypendium na pewien okres zgodnie z § 26 Zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 maja 1954 r. (Dz. U. Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego nr 8, poz. 44).

REGULAMIN WYŻSZYCH STUDIÓW ZAWODOWYCH DLA PRACUJĄCYCH

I. Przepisy ogólne

§ 1.

Przyjęcie w poczet studentów wyższych technicznych studiów zawodowych dla pracujących prowadzonych w wyższych szkołach zawodowych technicznych i w szkołach wyższych technicznych następuje z chwilą immatrykulacji, po złożeniu ślubowania na ręce rektora szkoły lub dziekana wydziału. Po immatrykulacji student otrzymuje indeks, który jest dokumentem przedstawiającym przebieg i wyniki studiów.

§ 2.

Studenta obowiązuje:

1. Czynny udział w zajęciach oraz systematyczne przyswajanie wiedzy objętej obowiązującym planem i programami studiów.
2. Ścisłe przestrzeganie przepisów regulujących porządek studiów oraz zarządzeń Ministra, rektora szkoły, dziekana wydziału i innych przełożonych w szkole.
3. Zachowanie nienagannej postawy moralnej i obywatelskiej.
4. Spełnianie wszystkich innych obowiązków nałożonych na studenta.

§ 3.

1. Obecność na zajęciach dydaktycznych objętych planem studiów jest obowiązkowa i kontrolowana.
2. Każda nieobecność studenta na zajęciach dydaktycznych musi być usprawiedliwiona.

3. Formę kontroli obecności na zajęciach dydaktycznych i szczególne sankcje za nieusprawiedliwioną nieobecność ustala rektor szkoły.
4. Sposób i termin wyrównania zaległości powstałych na skutek nieobecności na zajęciach określa prowadzący zajęcia w porozumieniu z dziekanem wydziału.

§ 4.

Za przewinienia dyscyplinarne student ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Przewinieniem dyscyplinarnym jest naruszenie obowiązków studenta.

§ 5.

Student może przenieść się do innej wyższej szkoły zawodowej lub na inne studia zawodowe za zgodą rektora szkoły, do której student zamierza przenieść się.

§ 6.

O wszelkich zmianach danych personalnych, zmianach miejsca pracy oraz zmianach adresu, student jest obowiązany zawiadomić sekretariat wydziału.

II. Rok szkolny

§ 7.

1. Rok szkolny trwa od 1 września do 31 sierpnia następnego roku kalendarzowego.
2. Rok szkolny obejmuje: semestr zimowy, semestr letni i okres między 1 lipca a 31 sierpnia, przeznaczony na wakacje letnie.
3. Semestr zimowy trwa od 1 września do 3 lutego i obejmuje:
 - 1) okres zajęć dydaktycznych od 1 września do 22 grudnia,
 - 2) wakacje zimowe od 23 grudnia do 2 stycznia,
 - 3) okres zajęć dydaktycznych od 3 do 20 stycznia,
 - 4) zimową sesję egzaminacyjną od 21 do 27 stycznia,
 - 5) przerwę międzysemestralną od 28 stycznia do 3 lutego.
4. Semestr letni trwa od 4 lutego do 30 czerwca i obejmuje:
 - 1) okres zajęć dydaktycznych od 4 lutego do 23 czerwca,
 - 2) wakacje wiosenne w trakcie semestru letniego trwające 6 dni, których termin ustala corocznie Minister Szkolnictwa Wyższego,
 - 3) letnią sesję egzaminacyjną od 24 do 30 czerwca.

§ 8.

W przypadkach uzasadnionych warunkami lokalnymi lub potrzebami studiów, rektor szkoły może dokonać zmian w podziale roku szkolnego, nie naruszając jednak łącznej liczby tygodni zajęć dydaktycznych wynikających z regulaminu.

III. Przebieg studiów

§ 9.

1. Studia odbywają się wg planów studiów i ramowych programów nauczania ustalonych przez Ministra Szkolnictwa Wyższego.
2. Rada pedagogiczna lub rada wydziału zatwierdza szczegółowe programy nauczania przedstawione przez wykładowców oraz akceptuje rozkład zajęć.
3. Przed rozpoczęciem każdego semestru dziekan podaje studentom do wiadomości szczegółowy plan i rozkład zajęć oraz wykaz obowiązujących egzaminów, zaliczeń i ewentualnie innych rygorów.
4. Na początku każdego semestru student wpisuje do indeksu zajęcia obowiązkowe i składa wypełniony indeks w sekretariacie wydziału (dziekanacie), celem dokonania rejestracji na dany semestr.

§ 10.

Dziekan Wydziału wprowadza podział studentów na grupy i może wyznaczyć opiekunów grup spośród personelu dydaktycznego.

§ 11.

1. Na poszczególne specjalności prowadzone w ramach wydziału (studium na wydziale) kieruje studenta dziekan wydziału uwzględniając jego pracę zawodową.
2. Zgodność pracy zawodowej studenta z obraną specjalnością jest konieczna.

IV. Zaliczanie przedmiotów, egzaminy

§ 12.

1. Na studiach wieczorowych podstawą do zaliczenia przedmiotu jest stwierdzenie przez prowadzącego zajęcia przynajmniej dostatecznego opanowania przez studenta całości kształtu danego materiału programowego w oparciu o bieżącą kontrolę postępów studenta w nauce, repetycje okresowe i zaliczone ćwiczenia laboratoryjne, projektowe i inne. Oceny wyników zaliczeń tych przedmiotów wpisuje się do indeksu w kolumnie „Zaliczenie”. Przedmiot zalicza prowadzący zajęcia.
2. Przedmioty egzaminacyjne dzielą się na:
 - przedmioty, z których obowiązuje egzamin w trakcie semestru, przed sesją egzaminacyjną. Przedmioty te oznaczone są małą literą „e”,
 - przedmioty, z których obowiązuje egzamin w czasie sesji egzaminacyjnej. W planie studiów przedmioty te oznaczone są dużą literą „E”.

3. Przy ocenie egzaminu odbywanego przed sesją egzaminacyjną, obok wyniku egzaminu bierze się głównie pod uwagę wyniki bieżącej kontroli postępów studenta w nauce, repetycji okresowych i ewentualnych repetycji końcowych.
4. Przy ocenie egzaminu odbywanego w sesji egzaminacyjnej, obok wyników bieżącej kontroli, bierze się głównie pod uwagę wyniki uzyskane w czasie egzaminu. Prowadzący zajęcia może zwolnić studenta z egzaminu, jeżeli na podstawie bieżącej kontroli postępów w nauce i okresowych repetycji, ocenia wiadomości studenta z danego przedmiotu na co najmniej dobrze.
5. Oceny egzaminacyjne wpisuje się do indeksu w kolumnie „egzamin”.

§ 13.

Podstawą do zaliczenia przedmiotu na studiach zaocznych jest wykonanie przez studenta obowiązujących prac kontrolnych, przewidzianych planem studiów i programem nauczania, ćwiczeń, laboratoriów i projektów oraz złożenie egzaminu. Przedmiot zalicza prowadzący zajęcia.

§ 14.

1. Student powinien uzyskać z końcem semestru pozytywne oceny ze wszystkich przedmiotów obowiązujących w danym semestrze.
2. Dziekan wydziału w porozumieniu z prowadzącym zajęcia może zezwolić studentowi na dokonanie zaliczenia albo złożenie egzaminu z dwóch przedmiotów danego semestru w datkowym terminie:
 - 1) na studiach wieczorowych:
 - po semestrze zimowym w terminie do końca lutego,
 - po semestrze letnim w terminie do dnia 15 września,
 - 2) na studiach zaocznych:
 - po semestrze zimowym w terminie do dnia 31 marca,
 - po semestrze letnim w terminie do dnia 15 października.
3. W uzasadnionych przypadkach dziekan może zarządzić komisyjne sprawdzenie opanowania przedmiotu dla studenta, który nie zaliczył go we właściwym terminie lub kwestionuje obiektywność ujemnej oceny zaliczenia lub egzaminu z przedmiotu.
4. Egzamin komisyjny odbywa się przed komisją, złożoną z dziekana lub prodziekana jako przewodniczącego komisji, egzaminatora, który poprzednio prowadził egzamin oraz wyznaczonego przez dziekana pracownika nauki, reprezentującego ten sam lub pokrewny przedmiot. W przypadku negatywnego wyniku egzaminu komisyjnego student zostaje skierowany na powtórzenie roku lub skreślony z listy studentów.

§ 15.

1. Przy zaliczeniach i egzaminach stosuje się następujące oceny:

bardzo dobry (5),
dobry (4),
dostateczny (3),
niedostateczny (2),

2. Ocen pośrednich nie stosuje się.

§ 16.

Zaliczenie przedmiotu wpisuje do indeksu prowadzący przedmiot.

V. Zaliczenie semestru, powtarzanie roku,
skreślenie z listy studentów

§ 17.

1. Warunkiem zaliczenia semestru jest uzyskanie pozytywnej oceny ze wszystkich przedmiotów obowiązujących w danym semestrze.
2. Zaliczenie semestru stwierdza dziekan odpowiednią adnotacją w indeksie i dokonuje wpisu studenta na semestr następny, biorąc pod uwagę wyniki studiów i charakter pracy zawodowej studenta.
3. Student, który nie uzyskał odpowiednich ocen z przedmiotów I semestru w terminie określonym regulaminem, zostaje skreślony z listy studentów.
4. Student, który nie zaliczył II lub wyższych semestrów w terminie określonym regulaminem, może za zgodą rady pedagogicznej lub rady wydziału uzyskać zezwolenie dziekana na powtórzenie roku lub zostaje skreślony z listy studentów.
5. Powtarzanie tego samego roku studiów może być tylko jednorazowe.
6. W wyjątkowych przypadkach dziekan może zezwolić studentowi powtarzającemu rok na branie udziału w wyznaczonych zajęciach następnego roku studiów i przystępowanie do zaliczeń i egzaminów dokonując odpowiedniego wpisu do indeksu. Uzyskane zaliczenia i złożone egzaminy zalicza się studentowi w następnym roku studiów.

VI. Praca dyplomowa

§ 18.

1. Temat pracy dyplomowej powinien być w miarę możliwości konsultowany z zakładem pracy studenta i powiązany z jego pracą zawodową oraz każdorazowo zatwierdzany przez dziekana, na podstawie opinii rady pedagogicznej lub rady wydziału.
2. Wydanie studentowi tematu pracy dyplomowej następuje po zaliczeniu praktyki zawodowej przez dziekana wydziału.
3. Temat pracy dyplomowej wydaje się studentowi na ósmym semestrze studiów.
4. Pracą dyplomową kieruje jeden z pracowników dydaktycznych wyznaczony przez dziekana.

5. Na studiach zaocznych część pracy dyplomowej jest wykonywana jako praca klauzurowa w okresie nie przekraczającym 6 dni.

§ 19.

1. Niezłożenie pracy dyplomowej w ustalonym terminie może być powodem do skreślenia studenta, a odrzucenie pracy dyplomowej powoduje niedopuszczenie do egzaminu dyplomowego.
2. Dziekan wydziału może, na wniosek kierującego pracą dyplomową, zezwolić studentowi na zaliczenie, poprawienie i uzupełnienie jej w dodatkowym terminie.
3. Jeżeli praca dyplomowa nie została zakończona, poprawiona lub uzupełniona w terminie dodatkowym, nie dłuższym jednak niż do końca następnego semestru — student nie może przystąpić do egzaminu dyplomowego i zostaje skierowany na powtarzanie ostatniego semestru, przy czym otrzymuje nowy temat pracy dyplomowej.

§ 20.

1. Ocenę pracy dyplomowej dokonaną przez kierującego pracą akceptuje komisja egzaminu dyplomowego.
2. Przy ocenie pracy dyplomowej stosuje się oceny:
bardzo dobrze,
dobrze,
dostatecznie,
niedostatecznie.

VII. Egzamin dyplomowy

§ 21.

1. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest:
 - 1) uzyskanie zaliczeń oraz zdanie egzaminów z przewidzianych w planie studiów przedmiotów z wynikiem co najmniej dostatecznym,
 - 2) uzyskanie przyjęcia pracy dyplomowej.
2. Egzamin odbywa się przed komisją egzaminu dyplomowego, powołaną przez rektora szkoły w składzie co najmniej czterech osób spośród pracowników dydaktycznych (w tym dziekan wydziału lub jego zastępcy). Przewodniczącą komisji egzaminu dyplomowego mianuje Minister Szkolnictwa Wyższego na wniosek rektora szkoły.
3. Termin egzaminu dyplomowego ustala rada pedagogiczna lub rada wydziału zgodnie z planem studiów.

§ 22.

1. Egzamin dyplomowy jest w zasadzie ustny. Rada pedagogiczna lub rada wydziału może wprowadzić egzamin pisemny.
2. Podczas egzaminu dyplomowego student powinien wykazać

się przyswojeniem wiedzy z odbytych studiów oraz pogłębioną znajomością wiedzy z zasadniczego przedmiotu specjalistycznego.

3. Przy ocenie wyników egzaminu dyplomowego stosuje się oceny:
bardzo dobrze,
dobrze,
dostatecznie,
niedostatecznie.
4. Z egzaminu dyplomowego sporządza się protokół oddzielny dla każdego studenta na drukach wg ustalonego wzoru.

§ 23.

W razie złożenia egzaminu dyplomowego z wynikiem niedostatecznym lub nieprzystąpienia do egzaminu w ustalonym terminie z nieuzasadnionych powodów, student zostaje skreślony z listy studentów.

§ 24.

1. Osoba skreślona z listy studentów, z przyczyn wymienionych w § 23, może ubiegać się o powtórzenie egzaminu w terminie wyznaczonym przez dziekana jako ostatecznym.
2. Termin powtórnego egzaminu dyplomowego nie może być wyznaczony przed upływem 6 miesięcy od dnia pierwszego egzaminu dyplomowego.
3. W przypadku niezłożenia egzaminu dyplomowego po raz drugi, rektor szkoły może zezwolić na powtórzenie ostatniego roku studiów i wykonanie nowego tematu pracy dyplomowej.

VIII. Urlopy

§ 25.

1. Dziekan wydziału może udzielić studentowi urlopu z przyczyn losowych.
2. Udzielone urlopy są krótkoterminowe i długoterminowe (w zasadzie na cały semestr).
3. Urlopy semestralne wpisuje się do indeksu.

IX. Dyplom

§ 26.

1. Po ukończeniu studiów student otrzymuje dyplom stwierdzający ukończenie wyższych studiów zawodowych i uzyskanie tytułu inżyniera odpowiedniego kierunku studiów.
2. Warunkiem uzyskania dyplomu jest:
 - 1) dopełnienie warunków określonych w § 21 ust. 1 i 2,
 - 2) złożenie egzaminu dyplomowego z wynikiem co najmniej dostatecznym.

3. W dyplomie ukończenia studiów zawodowych wpisuje się ogólną ocenę studiów.
4. Ogólnej oceny wyników studiów dokonuje komisja egzaminu dyplomowego. Na ogólną ocenę wyników studiów składają się oceny: egzaminu dyplomowego, pracy dyplomowej i całego przebiegu studiów.

§ 27.

Pracę dyplomową przechowuje się w szkole.

§ 28.

Regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

**z dnia 10 października 1966 r. (Nr DT-I-3/1/66)
w sprawie jednostek organizacyjnych, które mogą być tworzone
w technicznych wyższych szkołach zawodowych**

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Jednostki organizacyjne, które mogą być tworzone w technicznych szkołach wyższych zawodowych określa załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Utworzenie, przekształcenie lub zniesienie jednostek organizacyjnych wymienionych w załączniku następuje w drodze zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego
(—) St. Minc

ZAŁĄCZNIK DO ZARZĄDZENIA MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 10 października 1966 r.

JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE TECHNICZNYCH WYŻSZYCH SZKÓŁ ZAWODOWYCH

1. W technicznej wyższej szkole zawodowej mogą być tworzone następujące jednostki organizacyjne:
 - 1) wydziały,
 - 2) zespoły przedmiotowe,
 - 3) pracownie,
 - 4) studia
 - 5) zakłady naukowo-badawcze,
 - 6) biblioteka główna oraz biblioteki wydziałowe.
2. 1) Wydziały stanowią jednostki organizacyjne pracy dydaktycznej, odpowiadające głównym wydziałom studiów, do których zadań należy organizowanie i realizacja procesu dydaktycznego w zakresie objętym przez wydział.
 - 2) W technicznych wyższych szkołach zawodowych mogą być tworzone również wydziały ogólnotechniczne, które prowadzą pracę dydaktyczną w zakresie przedmiotów podstawowych na początkowych semestrach studiów.
3. 1) Zespół przedmiotowy jest podstawową jednostką pracy dydaktycznej w zakresie jednego przedmiotu lub grupy przedmiotów pokrewnych, do którego zadań należy w szczególności:
 - organizowanie i realizacja procesu dydaktycznego w zakresie przedmiotów prowadzonych przez zespół przedmiotowy,
 - prace nad właściwym ustaleniem szczegółowej treści programowej zajęć w zakresie objętym przez zespół przedmiotowy,
 - inicjowanie i ocena działalności związanej ze współpracą z przemysłem w zakresie tematyki objętej działalnością zespołu przedmiotowego.
- 2) Zespoły przedmiotowe podlegają dziekanowi wydziału, na którym istnieją, a nawet w razie potrzeby mogą być tworzone jako zespoły międzywydziałowe podległe rektorowi szkoły.
- 3) W skład zespołu przedmiotowego wchodzi pracownicy naukowo-dydaktyczni jednego przedmiotu lub grupy przedmiotów pokrewnych objętych zakresem działalności zespołu.
- 4) Zespołem przedmiotowym kieruje kierownik powoływany i odwoływany przez rektora, spośród pracowników naukowo-dydaktycznych szkoły, na wniosek dziekana odpowiedniego wydziału, uzgodniony z radą wydziału i zaopiniowany przez radę szkoły.

- 5) Do zadań kierownika zespołu przedmiotowego należy:
 - koordynacja i kierowanie pracą pracowników zespołu,
 - zapewnienie wykonania przez zespół jego zadań,
 - inicjowanie i opiniowanie wniosków personalnych dotyczących pracowników zespołu,
 - reprezentowanie zespołu wobec organów szkoły.
4. 1) Pracownię stanowią jednostki organizacyjne wydziału skupiającego urządzenia laboratoryjno-warsztatowe, niezbędne dla spełnienia funkcji naukowo-dydaktycznych i działalności w zakresie współpracy z przemysłem prowadzonej przez zespoły przedmiotowe.
- 2) Pracownią kieruje kierownik pracowni powoływany i odwoływany przez rektora spośród pracowników naukowo-dydaktycznych szkoły. Kierownik pracowni współpracuje z kierownikami zespołów przedmiotowych.
- 3) Pracownie mogą być podporządkowane dziekanowi wydziału bądź rektorowi szkoły w zależności od zakresu ich zadań.
5. Dla prowadzenia prac naukowo-badawczych przez zatrudnionych w szkole profesorów, docentów lub w wyjątkowych wypadkach pracowników naukowo-dydaktycznych ze stopniem doktora, można utworzyć w szkole zakłady naukowo-badawcze, do których zadań należy również organizowanie i rozwijanie prac w zakresie postępu technicznego we współpracy z przemysłem.
6. 1) W technicznej wyższej szkole zawodowej mogą być tworzone studia dla pracujących oraz studia specjalne.
- 2) Zadania studiów, o których mowa w pkt. 1 oraz formy ich działania uregulowane zostaną w odrębnych przepisach dotyczących studiów.
7. 1) W technicznej wyższej szkole zawodowej może być utworzona biblioteka główna oraz biblioteki wydziałowe.
- 2) Zadania bibliotek, o których mowa w ust. 1 oraz ich organizację określa odrębne przepisy dotyczące bibliotek.

C Z Ę Ś Ć VI

**ŻYCIE I SPRAWY SOCJALNO-BYTOWE
STUDENTÓW**

OKRES TWORZENIA SIĘ ORGANIZACJI MŁODZIEŻOWYCH I PIERWSZY ROK ICH DZIAŁALNOŚCI

Siedem lat temu w księdze pamiątkowej, założonej przez KW ZMS w Zielonej Górze, na okazję podjęcia budowy szkoły 1000-lecia napisano: „...szkoła będzie największą w województwie zielonogórskim wzorcową placówką pedagogiczną i naukową z perspektywą przekształcenia w wyższą uczelnię. Wybudowana zostanie wysiłkiem organizacji ZMS w kraju”.

Inicjatywa podjęta przez młodzież ZMS-owską ukoronowana została sukcesem. Uczelnia powstała. Przyjęci zostali pierwsi studenci. Bardzo ważnym zadaniem było powołanie na uczelni organizacji młodzieżowych, które by zajęły się całokształtem zadań związanych z życiem studentów i uczelni. W tych czynnościach bardzo pomógł studentom Zarząd Wojewódzki ZMS. Jeszcze w sierpniu 1965 r. urządził dla grupy przyjętych na uczelnię obóz szkoleniowy w Łagowie. Tam wyłoniono spośród uczestników zespoły z zadaniem powołania po wakacjach na terenie WSI dwóch podstawowych organizacji ZMS i ZSP.

Przedstawiciele owych zespołów skierowano do innych ośrodków akademickich w kraju, by przyjęli tamtejsze doświadczenia, program działania, zadzierzgnęli więzy współpracy. Od samego początku na uczelni zaczyna się praca organizacyjna.

W dniu 13 września 1965 roku zostaje wybrany pierwszy Zarząd Uczelniany ZMS. Zostają na tym zebraniu omówione sprawy związane z zadaniami członków organizacji ZMS-owskiej w związku z rozpoczęciem studiów. Na czoło wybija się hasło „Każdy ZMS-owiec w terminie kończy studia”.

Na uczelni powołana zostaje Komisaryczna Rada Uczelniana ZSP. Rada ta ma za zadanie przygotować grunt do przyszłej działalności ZSP-owskiej.

Pierwsze kroki organizacji młodzieżowych były niełatwe. Uczelnia nie miała tradycji, organizacje nie miały wypracowanych form organizacyjnych. Obecnie praca organizacji daje już pozytywne efekty, a organizacje zaczynają odgrywać na uczelni bardzo ważną rolę. Uczestniczą we wszystkich przedsięwzięciach związanych z życiem studentów. Organizacje nasze są po to na uczelni, aby ułatwić nam, wszystkim studentom — załatwianie własnych spraw, osiąganie wspólnoty poglądów politycznych, jednocześnie są dla nauczania uczestniczenia w życiu politycznym i społecznym kraju. Dlatego w naszych organizacjach nie może być spraw, które nie byłyby sprawami wszystkich ich członków.

Związek Młodzieży Socjalistycznej jako ideowo-polityczna organizacja młodzieży działająca pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej czynnie uczestniczy na Wyższych Uczelniach w kształtowaniu poglądów i charakterów przyszłej inteligencji. Kierunki pracy organizacji ZMS są następujące:

- kształtowanie postaw politycznych studentów,
- działalność na rzecz upowszechniania rzetelnego stosunku do studiów i zainteresowań naukowych wykraczających poza program studiów,
- wzmocnienie powiązań i kontaktów środowiska studenckiego ze środowiskiem pozauczelnianym,
- kształtowanie życia kulturalnego młodzieży akademickiej,
- podejmowanie problemów socjalno-bytowych,
- działalność na terenie domów studenckich,
- rozwijanie zainteresowań sportowo-turystycznych.

W ubiegłym roku akademickim zasadniczą uwagę w organizacji uczelnianej ZMS przy WSI poświęcono pracy ideowo-politycznej, podniesieniu dyscypliny studiów, poprawieniu wyników w nauce, współpracy z młodzieżą szkolną i robotniczą z terenu miasta, pracy kulturalnej i turystyce. W roku 1965 zorganizowano Studencki Ośrodek Dyskusyjny, który był główną placówką szkoleniową i terenem dyskusji ideowo-politycznych młodzieży studenckiej.

Wykłady wygłaszali lektorzy KC i KW PZPR w Zielonej Górze. ZMS kierował młodzieżą w wielu akcjach społeczno-politycznych na terenie miasta i uczelni. Przykładem mogą być

wiece protestacyjne przeciwko orędziu biskupów polskich i przeciwko agresorom amerykańskim w Wietnamie. W liście protestacyjnym do ambasady amerykańskiej czytamy:

„My, studenci pierwszej wyższej uczelni na Ziemi Lubuskiej, przyłączamy się do protestu światowej opinii publicznej i w pełni solidaryzujemy się z walczącym, bohaterskim narodem wietnamskim. Jediną, właściwą drogą prowadzącą do zakończenia wojny w Wietnamie jest przestrzeganie układów genewskich oraz poszanowanie praw narodów do samostanowienia.

Ządamy od Stanów Zjednoczonych przerwania bombardowań Demokratycznej Republiki Wietnamu i strefy zdemilitaryzowanej, wycofania wojsk z Wietnamu Południowego i przestrzegania Karty Narodów Zjednoczonych. Domagamy się pokoju w Wietnamie!”

Z inicjatywy i przy czynnym udziale ZMS studenci wykonali wiele prac społeczno-użytecznych, jak zagospodarowanie terenu wokół uczelni, prace w parku „Tysiąclecia” i inne. ZMS był inicjatorem założenia koła naukowego krótkofalowców, organizatorem kursu przygotowawczego dla kandydatów na wyższe uczelnie techniczne. O wartości kursu przygotowawczego świadczy fakt, że 80 proc. uczestników zostało przyjętych na naszą uczelnię. Zarząd Uczelniany ZMS przeprowadzał okresowe narady poświęcone omówieniu trudności i wyników w nauce niektórych studentów.

Osobny rozdział w działalności organizacji uczelnianej stanowiła praca organizacyjna w czasie szkolenia i obozu wojskowego. Zarząd Uczelniany ZMS był inicjatorem wielu przedsięwzięć. Opracowano eksperymentalny plan współzawodnictwa studentów w wojsku połączony z przekazaniem proporca przechodniego dla najlepszego plutonu. W okresie zimowym w Ustroniu k. Wisły i w okresie wakacji letnich w Dziwnowie nad morzem, zorganizowano obozy szkoleniowo-wypoczynkowe dla studentów, członków ZMS. Były to obozy łączone z innymi środowiskami jak: Politechnika Częstochowska, Studium Naukowych w Gorzowie Wlkp. i Zielonej Górze.

Wspólnie z Akademickim Związkiem Sportowym przeprowadzono zawody sportowe dla studentów I roku. Jedną z ważnych dziedzin pracy społecznej studentów są sprawy kultury. Biorąc pod uwagę szeroko zakrojoną pracę kulturalną ZSP organizacja nasza przykładą szczególną uwagę do współpracy na tym polu ze Zrzeszeniem Studentów Polskich. Dowodem tego są wspólnie zorganizowane takie imprezy jak: bal inauguracyjny

dla studentów I roku, Juwenalia studentów, zorganizowanie spotkania z delegatem na Kongres Kultury Polskiej itp. Zarząd Uczelniany przy pomocy ZW ZMS zorganizował spektakl teatralny Teatru Małych Form Scenicznych z Wałbrzycha. Organizacja nasza na bieżąco interesowała się sprawami studenckimi, takimi jak: prawidłowy przydział stypendiów, warunki mieszkaniowe itp.

Związek Młodzieży Socjalistycznej wyszedł z inicjatywą założenia na naszej uczelni Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. W ramach tego koła pracownicy i studenci naszej uczelni będą mogli lepiej poznać się z problematyką i życiem ludzi radzieckich, poznać język rosyjski itp. Za pośrednictwem tego koła pragniemy nawiązać korespondencję z członkami Konsomolu na jednej z uczelni w ZSRR a w dalszej przyszłości zorganizowanie wspólnego obozu szkoleniowo-wypoczynkowego.

Ważnym zagadnieniem jest sprawa stanu organizacyjnego ZMS w naszej uczelni. Obrazuje to poniższa tabela.

Wydział	Rok	Ilość osób na Wy- dziale	Ilość człon- ków ZMS		Przyjęci do ZMS na WSI	Razem
			kobiety	mężczy- źni		
Mechaniczny	I	67	13	45	4	62
Mechaniczny	II	58	12	38	3	53
Elektryczny	I	70	18	35	12	65
Elektryczny	II	44	9	27	5	41

Zrzeszenie Studentów Polskich, jako organizacja masowa zrzeszająca w swoich szeregach prawie wszystkich studentów stara się łączyć treści ideowe z codziennymi problemami życia środowiska studenckiego. Szeroki zakres działania, rozwijanie form samorządowych, poczucia gospodarności, odpowiedzialności i rzetelności składają się na to, co zwykliśmy określić jako szkołę obywatelskiego wychowania i kształtowania socjalistycznych poglądów. Struktura organizacyjna w ZSP pozwala na zajęcie się szczegółowo wszystkimi problemami oddzielnie. Problematyka w zakresie nauki stanowi ciągle podstawowe zadanie programowe. Praca Komisji Nauki to — konkursy na najlepszą grupę studencką, najlepszego studenta, narady przed i posesyjne związane z efektywnością studiów, akcje opiekunów nad I rokiem, studencki ruch naukowy. W październiku 1966 r. zaczęły powstawać na uczelni Koła Naukowe mechaników

i elektryków, które skupiać mają najzdolniejszych studentów, pragnących pogłębić swą wiedzę.

Zadaniem Komisji Ekonomicznej jest troska o zabezpieczenie właściwych warunków ekonomicznych studentów, sprawy Domu Studenckiego z jego Radą Mieszkańców, udział w komisji stypendialnej i zapomogowej, współpraca z kierownictwem Zespołów Leczniczo-Profilaktycznych, Stacją Sanitarno-Epidemiologiczną, sprawy stołówki i wiele innych. Praca Komisji Kultury w Radzie Uczelnianej ZSP opiera się o trzy podstawowe komórki zajmujące się sprawami związanymi z:

- teatrem, kinem, estradą,
- zespołem muzycznym, kabaretem, wieczorkami tanecznymi,
- prelekcjami, odczytami, spotkaniami z ciekawymi ludźmi, pracą w klubie.

Komisja Turystyki zajmuje się — czasami krajowymi i zagranicznymi, obozami wędrownymi, wypoczynkowymi i specjalistycznymi, rajdami i organizacją wypoczynku sobotnio-niedzielnego, szybownictwem itp.

W zakresie propagandy i informacji działalność ZSP opiera się na realizacji uchwał IV Kongresu. Szczególną uwagę kładzie się na działalność ideowo-polityczną, na kontakty ze społeczeństwem, informację i propagandę wewnątrzorganizacyjną. Ważnym odcinkiem pracy Komisji Propagandy będzie powstający uczelniany radiowęzeł, oraz codzienna propaganda wizualna.

Działalność Komisji Organizacyjnej, to włączenie do realizacji programu Zrzeszenia jak największej ilości członków organizacji, dalszy rozwój struktur organizacyjnych i samorządowych, praca z grupami studenckimi:

- rozwój działalności ZSP na studiach wieczorowych,
- akcja czynów społecznych na rzecz środowiska i uczelni,
- nabór do Zrzeszenia,
- praca z opiekunami grup i sekretariatem Rady Uczelni.

Zrzeszenie Studentów Polskich na uczelni jest obrońcą i reprezentantem interesów każdego studenta.

AKADEMICKI ZWIĄZEK SPORTOWY

Rozwój i postęp współczesnej nauki i techniki, nakłada na Wyższą Szkołę Inżynierską obowiązek przygotowania wysoko kwalifikowanych kadr inteligencji o jak najwyższym wykształceniu specjalistycznym i jak najlepszej sprawności fizycznej.

Zadania w zakresie kształcenia i wychowania młodzieży osiągniętych przez nią fizycznych i umysłowych zdolności do współczesnych warunków pracy, spełniają wychowanie fizyczne, sport i turystyka.

Mając na uwadze powyższe zadanie wychowania fizycznego, sportu i turystyki w WSI w Zielonej Górze, równoległe z rozpoczęciem pracy dydaktycznej, w ramach wychowania fizycznego przystąpiono do organizacji bazy dla powstania i rozwoju Klubu Uczelnianego AZS.

Postanowiono wybudować komplet urządzeń do zespołowych gier sportowych z pawilonem gospodarczym oraz wyposażać salę gimnastyczną w potrzebne urządzenia i sprzęt sportowy.

PRZEPISY DOTYCZĄCE STYPENDIÓW I WARUNKÓW SOCJALNO-BYTOWYCH STUDENTÓW

Wyciąg z Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych.

R o z d z i a ł 1

Przepisy ogólne

§ 1.

Przepisy rozporządzenia stosuje się do studentów szkół wyższych i szkół zawodowych.

§ 2.

Ilekroć w rozporządzeniu mowa jest:

1. o ministrach, którym podlegają szkoły wyższe — należy przez to rozumieć również Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,
2. o ministrach, którym podlegają jednostki fundujące — należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych,
3. o prezydiach wojewódzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
4. o szkole wyższej — bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć również wyższą szkołę zawodową,
5. o zamiejscowych studentach, stypendystach, absolwentach — należy przez to rozumieć studentów, stypendystów, absolwentów zameldowanych na stały pobyt w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do miejsca studiów (miejsca pracy) i z powrotem przekracza dwie godziny.

§ 3.

1. Pomoc materialna udzielana jest studentom w postaci stypendiów i zasiłków pieniężnych, bezgotówkowych stypendiów stołówekowych i mieszkaniowych oraz w postaci przyznania prawa do korzystania z zakwaterowania w domu studenckim i korzystania ze stołówki studenckiej.

2. Pomoc stypendialną stanowią:

- 1) pieniężne stypendia fundowane,
- 2) pieniężne stypendia zwyczajne (całkowite i częściowe),
- 3) pieniężne stypendia naukowe,
- 4) pieniężne zasiłki dla studentów 1 semestru I roku studiów,
- 5) pieniężne zasiłki losowe,
- 6) pieniężne zasiłki zwrotne,
- 7) bezgotówkowe stypendia stołóvkowe (całkowite i częściowe),
- 8) bezgotówkowe stypendia mieszkaniowe (całkowite i częściowe).

3. Pomoc rzeczową stanowią:

- 1) możliwość korzystania za ustaloną opłatą ze stołówki studenckiej,
- 2) możliwość korzystania za ustaloną opłatą z zakwaterowania w domu studenckim.

4. Stypendia i zasiłki wymienione w ust. 2 pkt 2—8 udzielane są ze środków przewidzianych w częściach budżetu Państwa, które obejmują szkoły wyższe.

5. Środki na stypendia stołóvkowe ulegają zwiększeniu o kwoty opłat za kwatery w domach studenckich uzyskane od studentów, którym zostały przyznane stypendia mieszkaniowe.

6. Stypendia wymienione w ust. 2 pkt 1 fundowane są ze środków własnych rad narodowych, przedsiębiorstw, instytucji, organizacji banków, zwanych dalej „jednostkami fundującymi”.

7. Student może korzystać tylko z jednej z wymienionych w ust. 2 pkt 1—4 i 6 form pieniężnej pomocy stypendialnej.

8. Student korzystający z pieniężnej pomocy stypendialnej (ust. 2 pkt 1—4 i 6) może jednocześnie korzystać z bezgotówkowego stypendium stołóvkowego. Jeżeli nie korzysta ze stypendium stołóvkowego, może korzystać ze stypendium mieszkaniowego. Przypadki, w których student może jednocześnie korzystać z pieniężnej pomocy stypendialnej z obu bezgotówkowych stypendiów (całkowitych lub częściowych), ustali Minister Szkolnictwa Wyższego.

§ 4.

1. Z pomocy materialnej może korzystać student, który:

- 1) wykazuje się dobrymi postęпами w nauce,
- 2) znajduje się w sytuacji materialnej uzasadniającej przyznanie stypendium,
- 3) wykazuje nienaganną postawę moralną i obywatelską.

2. Z pomocy materialnej nie może korzystać student posiadający stałą pracę zarobkową.

§ 5.

1. Minister Szkolnictwa Wyższego określi szczegółowo kryteria postępów w nauce oraz postawy moralnej i obywatelskiej studenta, a w porozumieniu z Ministrem Finansów — sytuacji materialnej, warunkującej udzielenie pomocy materialnej.

2. Sytuację materialną studenta określa się na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez właściwe organy rad narodowych i zakłady pracy.

§ 6.

1. Pomoc materialną cofa się, jeżeli student otrzymujący:

- 1) stypendium zwyczajne, stołóvkowe lub mieszkaniowe — przestał spełniać warunki określone w § 4,
- 2) stypendium fundowane — przestał spełniać warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1 lub 3 albo podjął stałą pracę zarobkową,
- 3) stypendium naukowe — przestał spełniać warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1 lub 3 albo podjął stałą pracę zarobkową.

2. Stypendium można zawiesić w razie wszczęcia przeciw studentowi postępowania dyscyplinarnego.

3. W razie ujawnienia, że student uzyskał pomoc stypendialną na podstawie danych niezgodnych z rzeczywistością jego sytuacją materialną, uzasadniającą przyznanie stypendium, dziekan cofa przyznane mu stypendium i przekazuje sprawę radzie uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich celem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego oraz przedstawienia wyników i wniosków. W zależności od wyników dochodzenia rektor może zlecić wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz podjąć decyzję co do obowiązku zwrotu równowartości udzielonej studentowi pomocy materialnej. Odpis decyzji rektor przesyła organom finansowym, określonym przez Ministra Finansów, w celu podjęcia właściwych kroków dla wyegzekwowania zwrotu kwoty ustalonej w decyzji.

Rozdział 2.

Stypendia fundowane

§ 7.

1. Podstawą fundowania stypendium przez jednostki, o których mowa w § 3 ust. 6, jest ustalony corocznie przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac ogólnokrajowy plan rozdziału stypendiów fundowanych, uwzględniający potrzeby polityki zatrudnienia.

2. Szczególne przypadki, w których zakłady pracy mogą fundować stypendia dodatkowe, poza planem ogólnokrajowym, ustali Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

3. Jeżeli liczba stypendiów fundowanych będzie mniejsza niż zakładano w planie, o którym mowa w ust. 1, to powinna być zrekompensowana odpowiednią ilością stypendiów zwyczajnych. W tym przypadku Minister Finansów zwiększy odpowiednio kredyty budżetowe na stypendia zwyczajne. Natomiast jeżeli ilość stypendiów fundowanych będzie większa niż planowana, odpowiednio zostanie zmniejszona ilość pieniężnych stypendiów zwyczajnych.

4. Szczegółowe zasady realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, przez poszczególne resorty, instytucje centralne i prezydya wojewódzkich rad narodowych oraz tryb i termin zgłaszania przez podległe jednostki fundujące wniosków w sprawie fundowania stypendiów dla studentów szkół wyższych określa Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz ministrami, którym podlegają szkoły wyższe.

5. Dla studentów wydziałów lekarskich akademii medycznych stypendia mogą fundować prezydya wojewódzkich i powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz zakłady lecznicze, określone przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 8.

1. Środki na stypendia fundowane jednostki fundujące przekazują właściwej szkole wyższej.

2. Stypendia fundowane wypłacają szkoły wyższe.

§ 9.

1. Stypendia fundowane mogą być przyznawane studentom III roku i wyższych lat studiów, jeżeli spełniają warunki określone w § 4, w drodze bezkonkursowej lub — na wniosek jednostki fundującej — w drodze konkursu.

2. Jednostka fundująca stypendium może wskazać kandydata do stypendium lub zastrzec pierwszeństwo dla kandydata pochodzącego z miejscowości, w której się ta jednostka znajduje, bądź też z miejscowości pobliskiej.

3. Na wydziałach, na których podział na kierunki lub specjalizacje (specjalności) ma miejsce na innych latach niż na III roku studiów, stypendia fundowane mogą być przyznawane począwszy od takiego roku studiów.

4. Studentowi I lub II roku studiów może być przyznane stypendium fundowane, jeżeli przed wstąpieniem na studia wyższe pracował w zakładzie pracy fundującym stypendium przez okres nie krótszy niż 1 rok i podjął studia na kierunku zgodnym z rodzajem wykonywanej przez niego pracy oraz odpowiada warunkom określonym w § 4.

§ 10.

1. Stypendium fundowane w drodze bezkonkursowej wynosi na wszystkich kierunkach studiów:

na 1 semestrze I roku studiów	360 zł miesięcznie,
na 2 semestrze I roku studiów	540 zł miesięcznie,
na II i III roku studiów	600 zł miesięcznie,
na IV roku i latach wyższych	660 zł miesięcznie.

2. Stypendium fundowane w drodze konkursu wynosi na wszystkich kierunkach studiów:

na 1 semestrze I roku studiów	390 zł miesięcznie,
na 2 semestrze I roku studiów	585 zł miesięcznie,
na II i III roku studiów	650 zł miesięcznie,
na IV roku i latach wyższych	715 zł miesięcznie.

§ 11.

1. Stypendia fundowane wypłacane są przez 10 miesięcy w roku.

2. Stypendium fundowane nie przysługuje w okresie odbywania przez studenta płatnej praktyki. Przepisu powyższego nie stosuje się w razie odbywania przez studenta pobierającego stypendium fundowane płatnej praktyki w miesiącu lipcu.

3. Studentom akademii medycznych na kierunkach stomatologii i farmacji wypłaca się stypendia fundowane za cały okres zdawania egzaminów dyplomowych zgodnie z regulaminem studiów, nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego, w którym pobierający stypendium fundowane przesłuchał wykłady i uzyskał zaliczenie ćwiczeń ostatniego roku studiów.

§ 12.

1. Jednostki fundujące stypendia są obowiązane do utrzymywania ścisłej więzi ze swoimi stypendystami, a w szczególności do:

- 1) podpisywania umów ze stypendystami w zasadzie bezpośrednio w zakładzie pracy,
- 2) umożliwienia studentowi, po porozumieniu się ze szkołą wyższą, odbycia u siebie praktyk studenckich w celu bliższego zapoznania się już w czasie studiów z warunkami pracy jednostki fundującej stypendia, jak również odbycia wstępnego stażu pracy po ukończeniu studiów,
- 3) umożliwienia stypendystom pracy zarobkowej w swoim zakładzie pracy podczas wakacji letnich.
- 4) zapraszania stypendystów na ważniejsze zebrania załóg.

2. Koszty przejazdu stypendysty do zakładu pracy w przypadkach określonych w ust. 1 pokrywają zakłady pracy ze środków własnych.

3. Szkoły wyższe w miarę możliwości uwzględniać będą propozycje zakładów pracy fundujących stypendia co do tematów prac dyplomowych stypendystów.

§ 13.

1. Jednostka fundująca obowiązana jest zgodnie z zawartą umową stypendialną zatrudnić absolwenta szkoły wyższej, który w okresie studiów korzystał ze stypendium fundowanego

przez tę jednostkę. W okresie zatrudnienia, wynikającego z obowiązków przewidzianych umową stypendialną, mają zastosowanie przepisy regulujące stosunek pracy, obowiązujące w danym zakładzie.

2. Do stypendysty zamiejscowego, podejmującego pracę w jednostce fundującej, stosuje się odpowiednie przepisy §§ 24—30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. nr 22, poz. 146).

3. Pomocy, o której mowa w § 24 ust. 1 i 2, § 25 i § 26 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r., udziela się również zamiejscowym studentom, którzy zawarli umowy stypendialne z jednostką fundującą.

§ 14.

1. Absolwent, który w okresie studiów pobierał stypendium fundowane, obowiązany jest w ciągu 14 dni od dnia ukończenia studiów porozumieć się z jednostką fundującą i ustalić dokładną datę podjęcia pracy. Podjęcie pracy powinno nastąpić nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia ukończenia studiów. Absolwent obowiązany jest wykonywać pracę w jednostce fundującej przez okres nie krótszy od okresu pobierania stypendium, z tym że wykonywanie obowiązków wynikających z umowy stypendialnej nie powinno trwać dłużej niż 3 lata.

2. Okres wstępnego stażu pracy lub praktyki zawodowej (poddyplomowej), odbytej na zlecenie jednostki nadrzędnej nad jednostką fundującą w innym zakładzie pracy niż zakład jednostki fundującej, wlicza się do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1.

3. Obowiązki określone w ust. 1 dotyczą również studentów stypendystów ostatnich lat studiów, którzy z nie usprawiedliwionych przez szkołę przyczyn nie przystąpią do egzaminów dyplomowych. W tym wypadku termin 14-dniowy, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia skreślenia studenta stypendysty z listy studentów.

4. Po zawarciu umowy o pracę zakład pracy, wypłacający wynagrodzenie z dołu, obowiązany jest na żądanie pracownika wypłacić mu zaliczkę najpóźniej w dniu następnym po zgłoszeniu żądania, w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia. Zaliczkę tę zakład pracy potrąca z wynagrodzenia pracownika w 12 miesięcznych równych ratach.

§ 15.

1. Od obowiązku odpracowania i zwrotu pobranego stypendium fundowanego absolwent zwolniony jest w razie:

- 1) inwalidztwa I lub II grupy nabytego w czasie studiów lub po ich ukończeniu,
- 2) powołania go bezpośrednio po ukończeniu studiów lub w czasie wykonywania pracy z tytułu umowy stypendialnej do zawodowej lub okresowej służby wojskowej.

2. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ustali inne wypadki, w których absolwent stypendysta (pracownik stypendysta)

będzie mógł być zwolniony od wykonania obowiązków, wynikających z umowy stypendialnej.

§ 16.

Odroczenie wykonania przez absolwenta obowiązku pracy, wynikającego z umowy stypendialnej, może być udzielone w uzasadnionych wypadkach na wniosek absolwenta:

- przez jednostkę fundującą, jeżeli okres odroczenia nie przekracza 1 roku,
- przez jednostkę nadrzędną nad jednostką fundującą, jeżeli okres odroczenia przekracza 1 rok.

§ 17.

1. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac jest uprawniony do wydawania wytycznych w zakresie zmiany fundatora, uwzględniających w szczególności:

- 1) możliwość zmiany fundatora na podstawie porozumienia między jednostką fundującą i przejmującą pracę i obowiązki fundatora oraz absolwentem, porozumienie powinno rozstrzygać sprawę zwrotu jednostce fundującej wypłaconych kwot stypendium fundowanego w całości lub w części przez jednostkę przejmującą prawa i obowiązki fundatora lub też zwolnienia od zwrotu tych kwot,
- 2) możliwość przejęcia praw i obowiązków fundatora przez jednostkę, która ma siedzibę w mieście wyłączonym z województwa, tylko w wypadku, gdy jednostka fundująca ma swoją siedzibę również w takim mieście.

2. W stosunku do absolwenta objętego przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. nr 8 poz. 48) prawa i obowiązki fundatora może przejąć tylko zakład pracy, objęty planem rozdziału stypendiów fundowanych, planem umów przedwstępnych bądź planem skierowań do pracy.

§ 18.

1. Stypendia fundowane podlegają zwrotowi, jeżeli stypendysta nie wykonał obowiązków, o których mowa w § 14.

2. Obowiązek zwrotu pobranych kwot może być nałożony również na studenta, któremu cofnięto stypendium w myśl § 6 lub który z nieusprawiedliwionych przez szkołę przyczyn zrezygnował ze studiów bądź bez zgody zakładu pracy zmienił kierunek studiów.

3. Jeżeli pracownik stypendysta z własnej winy nie przepracował w jednostce fundującej pełnego okresu czasu, o którym mowa w § 14 ust. 1, obowiązany jest zwrócić tej jednostce proporcjonalną część pobranego stypendium fundowanego.

§ 19.

1. Jednostka fundująca, która wbrew umowie stypendialnej nie zawarła z absolwentem umowy o pracę, pomimo że absol-

went stawiał się w celu podjęcia pracy (§ 14 ust. 1), obowiązana jest wypłacić absolwentowi odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia, jakie by mu przysługiwało po podjęciu pracy, za okres pozostawania bez pracy, nie mniej jednak niż za jeden miesiąc i nie więcej niż za trzy miesiące.

2. Wypłata odszkodowania powinna nastąpić:

- 1) najpóźniej na trzeci dzień po stawieniu się absolwenta — w wysokości miesięcznego wynagrodzenia,
- 2) po upływie miesiąca i następnie po upływie dwóch miesięcy od dnia pierwszej wypłaty — każdorazowo w wysokości miesięcznego wynagrodzenia, jeżeli absolwent nadal pozostaje bez pracy.

3. Wypłata odszkodowania następuje na podstawie zaświadczenia organu do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy albo ze względu na miejsce stałego pobytu absolwenta. W zaświadczeniu powinien być stwierdzony fakt pozostawania bez pracy.

§ 20.

1. Absolwent, o którym mowa w § 19, obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie o niezawarciu z nim umowy o pracę organ do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy.

2. Organ do spraw zatrudnienia podejmuje interwencję w zakładzie pracy, a jeżeli interwencja nie doprowadzi do zawarcia umowy o pracę w ciągu 7 dni od dnia, w którym absolwent zgłosił się do pracy, organ do spraw zatrudnienia zawiadamia o niezawarciu umowy o pracę jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy. Jeżeli jednostka nadrzędna nie spowoduje zawarcia umowy o pracę w ciągu 20 dni od dnia, w którym absolwent zgłosił się do pracy, absolwent z kierunku studiów nie objętych ustawą o zatrudnianiu absolwentów zwolniony jest od wykonania obowiązku pracy w zakładzie którego stypendium pobierał.

3. Czynności powierzone organom do spraw zatrudnienia prezydiów rad narodowych są wykonywane:

- 1) w stosunku do absolwentów akademii medycznych — przez odpowiednie organy do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych,
- 2) w stosunku do absolwentów wyższych szkół pedagogicznych — przez kuratoria okręgów szkolnych lub inne organy do spraw oświaty prezydiów rad narodowych.

§ 21.

W wypadkach określonych w § 19 zakład pracy jest obowiązany zwrócić absolwentowi zamiejscowemu:

- 1) koszty przejazdu do miejscowości stałego pobytu, a na wniosek również koszty przejazdu do zakładu pracy według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych,
- 2) koszty pobytu absolwenta w hotelu, jednak na okres nie dłuższy niż 7 dni.

§ 22.

Jednostka fundująca zwolniona jest od obowiązku wypłacania absolwentowi odszkodowania określonego w § 19 oraz zwrotu kosztów, o których mowa w § 21, jeżeli po uzyskaniu zgody jednostki nadrzędnej zawiadomi stypendystę listem poleconym o rezygnacji zatrudnienia go co najmniej na 3 miesiące przed przewidywanym ukończeniem studiów, a w stosunku do stypendystów, objętych przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnieniu absolwentów szkół wyższych — również pełnomocnika Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do spraw zatrudnienia absolwentów szkół wyższych, działającego przy szkole, którą stypendysta kończy. W takim wypadku zakład pracy obowiązany jest jednak do wypłacenia stypendyście za pośrednictwem właściwej szkoły wyższej stypendium fundowanego do końca studiów.

§ 23.

W wypadkach określonych w §§ 19 i 22 absolwent zwolniony jest od obowiązku zwrotu stypendium.

§ 24.

Studentom pobierającym stypendia fundowane, jeżeli spełniają warunki określone w § 30, mogą być przyznawane stypendia naukowe.

Na okres wypłaty stypendium naukowego zawiesza się wypłatę stypendium fundowanego, o czym szkoła wyższa obowiązana jest zawiadomić jednostkę fundującą. Jeżeli stypendysta, pobierający stypendium naukowe, nie zostanie po ukończeniu studiów powołany na stanowisko pracownika naukowo-dydaktycznego, obowiązany jest on podjąć pracę w zakładzie pracy fundującym stypendium na okres równy okresowi pobierania stypendium fundowanego i naukowego, nie dłuższy jednak niż 3 lata.

§ 25.

Umowa podpisana przez przedstawiciela jednostki fundującej i studenta, któremu zostało przyznane stypendium fundowane, powinna określać szczegółowo wzajemne prawa i obowiązki jednostki fundującej i studenta. Umowa ta nie może zawierać postanowień sprzecznych z zasadami niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 3.

Stypendia zwyczajne

§ 26.

Stypendia zwyczajne mogą być przyznawane począwszy od 2 semestru I roku studiów studentom odpowiadającym warunkom określonym w § 4.

§ 27.

1. Wysokość stypendium zwyczajnego wynosi miesięcznie:

	całkowitego	częściowego
na 2 semestrze I roku studiów	zł 450	300
na II i III roku studiów	zł 500	300
na IV i wyższych latach studiów	zł 550	300

2 Na kierunkach: matematyka i fizyka stypendia zwyczajne całkowite wyższe są na wszystkich latach o 100 zł miesięcznie.

§ 28.

1. Stypendium zwyczajne wypłacane jest przez okres 10 miesięcy w roku.

2. Stypendium zwyczajne nie przysługuje w okresie odbywania przez studenta płatnej praktyki.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w razie odbywania przez studenta pobierającego stypendium zwyczajnej płatnej praktyki w m-cu lipcu.

Rozdział 4.

Stypendia naukowe

§ 29.

Stypendia naukowe mogą być związane z imionami wybitnych uczonych lub innych osób o wielkich zasługach dla narodu.

§ 30.

1. Stypendia naukowe mogą być przyznawane studentom III roku i wyższych lat studiów spełniającym warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 i ust. 2, a ponadto wykazującym się wybitnymi uzdolnieniami i wynikami w obranym kierunku studiów lub w określonej dyscyplinie naukowej oraz zobowiązującym się do pracy na stanowisku pracownika naukowo-dydaktycznego przez okres równy okresowi pobierania stypendium naukowego, nie dłużej jednak niż 3 lata, a w razie nie dopełnienia tego warunku — do zwrotu pobranego stypendium naukowego.

2. Do studentów korzystających ze stypendiów naukowych mają odpowiednio zastosowanie przepisy § 13 ust. 2 i 3 oraz § 18.

3. Minister Kultury i Sztuki określi dyscypliny artystyczne, w których studenci wyższych szkół artystycznych mogą otrzymać w uzasadnionych wypadkach stypendium naukowe bez obowiązku złożenia zobowiązania, przewidzianego w ust. 1.

§ 31.

1. Stypendium naukowe wynosi 1000 zł miesięcznie i wypłacane jest przez szkołę wyższą przez okres dziesięciu miesięcy w roku. Przepis § 11 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli płatna praktyka odbywa się w miesiącach, w których wypłacane jest stypendium naukowe, — stypendysta otrzymuje w tym okresie różnicę między wysokością pobieranego wynagrodzenia za praktykę a wysokością tego stypendium.

§ 32.

1. Stypendium naukowe może być przyznawane również studentowi pobierającemu stypendium fundowane. W tym przypadku ma zastosowanie przepis § 24.

2. W razie powołania na stanowisko pracownika naukowo-dydaktycznego w szkole wyższej stypendysta obowiązany jest do pracy na tym stanowisku przez okres nie krótszy od okresu pobierania stypendium naukowego i ewentualnie pobieranego uprzednio stypendium fundowanego (§ 24), nie dłużej jednak niż 3 lata, a w razie niedopełnienia tego obowiązku — do zwrotu stypendium naukowego i ewentualnie uprzednio pobieranego.

§ 33.

Obowiązku zwrotu stypendium naukowego i ewentualnie pobranego uprzednio stypendium fundowanego (§ 30 ust. 1 i § 32 ust. 2) nie ma, jeżeli szkoła wyższa zwolni stypendystę ze stanowiska pracownika naukowo-dydaktycznego przed upływem 3 lat.

Rozdział 5.

Zasiłki dla studentów 1 semestru I roku studiów

§ 34.

1. Zasiłki pieniężne (§ 3 ust. 2 pkt 4) mogą być przyznawane studentom 1 semestru I roku studiów, jeżeli spełniają warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2.

2. Wysokość zasiłku pieniężnego dla studenta 1 semestru I roku studiów wynosi 300 zł miesięcznie.

3. Przepisy § 27 ust. 2 i § 28 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6.

Zasiłki losowe i zwrotne

§ 35.

1. Zasiłki losowe są bezzwrotne i mogą być przyznawane studentom wszystkich lat studiów, którzy znaleźli się chwilowo w trudnych warunkach materialnych.

2. Wysokość zasiłku losowego nie może przekroczyć 500 zł jednorazowo.

§ 36.

1. Zasiłki zwrotne mogą być przyznawane jedynie w przypadkach wyjątkowych studentom II roku i wyższych lat studiów, którym cofnięto stypendium pieniężne wobec niespełnienia warunku określonego w § 4 ust. 1 pkt 1, jeżeli dają gwarancję poprawy wyników nauki.

2. Zasiłki zwrotne mogą być przyznawane studentom na okres nie dłuższy łącznie niż trzy semestry w ciągu całego okresu studiów.

3. Student pobierający zasiłek zwrotny obowiązany jest po ukończeniu studiów do zwrotu pobranych kwot.

4. Zasiłek zwrotny udzielany jest w wysokości do 500 zł miesięcznie na okres nie przekraczający 5 miesięcy w roku; miesięczna wysokość zasiłku zwrotnego nie może jednak być wyższa od cofniętego studentowi stypendium pieniężnego.

Rozdział 7.

Stypendia stołówkowe i mieszkaniowe

§ 37.

1. Stypendia stołówkowe mogą być przyznawane studentom spełniającym warunki określone w § 4, jeżeli nie mają oni możliwości żywienia się w domu rodzinnym — dla umożliwienia im korzystania z posiłków w stołówkach studenckich.

2. Stypendia mieszkaniowe mogą być przyznawane studentom zamiejscowym, zakwaterowanym w domach studenckich — spełniającymi warunki określone w § 4.

3. Przy przyznawaniu stypendiów stołówkowych i mieszkaniowych studentom 1 semestru I roku studiów nie ma zastosowania przepis § 4 ust. 1 pkt 1.

§ 38.

1. Wysokość stypendium stołówkowego i mieszkaniowego wynosi:

- 1) stypendium stołówkowego — od 100 do 411 zł miesięcznie, w zależności od ilości i rodzaju posiłków objętych pomocą stypendialną, a w stołówkach półsanatoryjnych — do 656 zł miesięcznie,
- 2) stypendium mieszkaniowego:
 - a) całkowitego — 120 zł miesięcznie,
 - b) częściowego — 60 zł miesięcznie.

2. Stypendia stołówkowe i mieszkaniowe przyznawane są na okres 9 miesięcy w roku. W szkołach wyższych, w których zajęcia szkolne trwają dłużej niż 9 miesięcy, stypendia stołówkowe i mieszkaniowe przyznawane są na okres odpowiednio dłuższy.

Rozdział 8.

Nagrody

§ 39.

1. Wyróżniającym się w nauce studentom, którzy terminowo zaliczyli rok studiów, szkoły wyższe mogą przyznawać nagrody pieniężne w wysokości od 500 do 1000 złotych.

2. Nagrody powyższe mogą otrzymać trzej studenci na każdym wydziale i roku, zarówno korzystający z pomocy materialnej, jak i nie korzystający z niej.

3. Regulamin przyznawania nagród ustali Minister Szkolnictwa Wyższego.

Rozdział 9

Przepisy końcowe i przejściowe

§ 40.

Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Ministrem Finansów określa:

- 1) tryb przyznawania, wypłacania, cofania i zawieszania stypendiów, zasiłków i nagród przez organy szkół wyższych właściwe w tych sprawach,
- 2) przypadki, w których okresy pobierania stypendium (zasiłku) mogą być skrócone lub przedłużone,
- 3) szczegółowe przypadki, w których stypendium może być cofnięte lub zawieszone,
- 4) wysokość stypendiów stołówkowych obejmujących poszczególne rodzaje posiłków.

§ 41.

Minister Finansów w porozumieniu z ministrami, którym podlegają szkoły wyższe i po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac określa:

- 1) warunki, jakim powinny odpowiadać jednostki fundujące stypendia, oraz środki własne, z których jednostki te mogą fundować stypendia,
- 2) tryb gromadzenia i wydatkowania środków przeznaczonych na stypendia fundowane,
- 3) tryb ewidencji i poboru kwot stypendiów i zasiłków polegających zwrotowi.

§ 42.

1. W odniesieniu do stypendiów fundowanych, na które zostały zawarte umowy ze stypendystami przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, do zakończenia studiów przez studentów korzystających z tych stypendiów stosuje się przepisy dotychczasowe w zakresie wysokości tych stypendiów i okresu ich wypłacania.

2. Zakłady pracy, które fundowały stypendia ze środków budżetu Państwa, przewidzianych dla szkół wyższych na stypendia i zasiłki dla studentów, obowiązane są od dnia wejścia w życie rozporządzenia całkowicie finansować te stypendia ze środków własnych.

§ 43.

Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do stypendiów udzielanych na podstawie porozumień międzynarodowych.

§ 44.

Tracą moc:

- 1) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. z 1959 r. Nr 6, poz. 35, z 1960 r. Nr 2, poz. 9 i z 1961 r. nr 28, poz. 137) z zastrzeżeniem § 42 ust. 1,
- 2) Uchwała nr 181 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1960 r. w sprawie rozszerzenia zakresu stosowania stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych (Monitor Polski z 1960 r. nr 50, poz. 236 i z 1961 r. nr 45, poz. 204).

2. W uchwale nr 89 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1962 r. w sprawie fundowania przez Ministra Obrony Narodowej stypendiów dla studentów szkół wyższych (Monitor Polski nr 27, poz. 115) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Obrony Narodowej upoważniony jest do fundowania stypendiów dla studentów szkół wyższych w wysokości i na zasadach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 ust. 2 z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. nr 16, poz. 114) oraz w niniejszej uchwale”.

3. Do czasu wydania zarządzeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu obowiązują zarządzenia dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia.

§ 45.

Wykonanie rozprządzenia porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Finansów i ministrom, którym podlegają szkoły wyższe i jednostki fundujące, oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

WYCIĄG Z ZARZĄDZENIA MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 18 sierpnia 1964 r.

**w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia
28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów
szkół wyższych oraz warunków korzystania z domów i stołówek
studenckich**

R o z d z i a ł 1.

Rodzaje pomocy materialnej

§ 1.

Pomoc materialną, udzieloną studentom szkół wyższych stanowią:

- 1) pieniężne stypendia fundowane,
- 2) pieniężne stypendia zwyczajne (całkowite i częściowe),
- 3) pieniężne stypendia naukowe,
- 4) pieniężne zasiłki dla studentów 1 semestru I roku studiów,
- 5) pieniężne zasiłki losowe,
- 6) pieniężne zasiłki zwrotne,
- 7) bezgotówkowe stypendia stoławkowe (całkowite i częściowe),
- 8) bezgotówkowe stypendia mieszkaniowe (całkowite i częściowe) oraz
- 9) pomoc rzeczowa w postaci możliwości korzystania za ustaloną opłatą ze stołówek studenckiej lub zakwaterowania w domu studenckim.

R o z d z i a ł 2.

Wysokość pomocy stypendialnej

§ 2.

1. Miesięczna wysokość stypendium pieniężnego wynosi:
2. Dla studentów 1 semestru I roku studiów miesięczna wysokość zasiłku pieniężnego wynosi 300 zł, a stypendium fundowanego w drodze bezkonkursowej — 360 zł.

Na latach	Stypendium fundowane w drodze		Stypendium zwyżkowe		Stypendium całkowite na kierunkach: matematyka i fizyka zł	Stypendium naukowe zł
	bezkursowej zł	konkursu zł	całkowite zł	częściowe zł		
Na 2 semestrze I roku studiów	540	585	450	300	550	—
Na II i III roku studiów	600	650	500	300	600	—
Na IV roku i wyższych latach studiów	660	715	550	300	650	—
Na III roku i wyższych latach studiów	—	—	—	—	—	1000

3. Na kierunkach matematyka i fizyka miesięczna wysokość zasiłku pieniężnego wynosi 400 zł dla tych studentów 1 semestru I roku studiów, których sytuacja materialna uprawnia do ubiegania się o całkowite stypendia zwyżkowe.

4. Wysokość zasiłku losowego nie może przekroczyć 500 zł jednorazowo.

5. Wysokość zasiłku zwrotnego nie może przekroczyć 500 zł miesięcznie i nie może być wyższa od cofniętego studentowi stypendium pieniężnego.

6. Wysokość stypendiów stołówek kształtuje się w zależności od ilości i rodzajów posiłków objętych pomocą stypendialną i wynosi miesięcznie:

W stołówce zwykłej i dietetycznej	Śniadania zł	Obiady zł	Kolacje zł	Razem zł
Stypendium całkowite	100	211	100	411
Stypendium częściowe	100	—	100	200
Stypendium częściowe	100	211	—	311
Stypendium częściowe	—	211	100	311

7. Przy jednym posiłku stypendium stołówek częściowe wynosi do 211 zł miesięcznie. Wysokość stypendium stołowego na śniadania i kolacje może być różnicowana, lecz łącznie nie może przekroczyć 200 zł miesięcznie.

8. W stołówce półsanatoryjnej stypendium stołówek całkowite wynosi 656 zł miesięcznie i obejmuje wszystkie trzy posiłkiienne.

9. Wysokość stypendium mieszkaniowego wynosi:

- 1) całkowitego — 120 zł miesięcznie,
- 2) częściowego — 60 zł miesięcznie.

Rozdział 3

Ogólne warunki przyznawania pomocy materialnej

§ 3.

1. Z pomocy stypendialnej może korzystać student, który:

- 1) wykazuje się dobrymi postępami w nauce,
- 2) znajduje się w sytuacji materialnej uzasadniającej przyznanie pomocy,
- 3) wykazuje nienaganną postawę moralną i obywatelską,
- 4) nie posiada stałej pracy zarobkowej wykonywanej na podstawie umowy o pracę.

2. Przez dobre postępy w nauce rozumie się uzyskanie przez studenta w terminach ustalonych w regulaminie studiów obowiązujących na danym roku lub semestrze studiów zaliczeń i złożenie z wynikiem pozytywnym wszystkich egzaminów, jak również spełnienie innych zadań i obowiązków określonych w regulaminie studiów, w planach studiów oraz ustalonych wewnętrzными przepisami szkoły.

3. Sytuację materialną studenta określa łączny dochód roczny jego rodziny, żyjącej we wspólnym gospodarstwie (w rodzinach chłopskich przychód szacunkowy).

4. Do dochodu wszystkich członków rodziny, o których mowa w ust. 3, zalicza się:

- 1) obliczone za ostatnie 12 miesięcy przed złożeniem podania o udzielenie pomocy materialnej przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń — po potrąceniu tego podatku renty, emerytury, należności alimentacyjne, wartość deputatów w naturze oraz stypendia pieniężne pobierane przez innych członków rodziny,
- 2) dochody podlegające przepisom o podatku dochodowym — po potrąceniu tego podatku oraz szacunkową przychodowość gospodarstw rolnych — ustalone za ostatni rok podatkowy przed złożeniem podania o udzielenie pomocy materialnej.

5. Przez nienaganną postawę moralną i obywatelską studenta rozumie się jego stosunek do ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, sposób zachowania się względem personelu nauczającego lub innych pracowników szkoły i kolegów, zachowanie się poza uczelnią oraz stosunek do mienia społecznego.

6. Z pomocy materialnej nie może korzystać student, który po ukończeniu studiów wyższych na jednym z wydziałów studiuje na innym wydziale.

§ 4.

1. Poszczególne rodzaje pomocy materialnej mogą być przyznawane studentowi spełniającemu warunki określone w § 3 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, w którego rodzinie dochód roczny (§ 3 ust. 4) nie przekracza na jednego członka rodziny:

Rodzaje pomocy stypendialnej	W rodzinach		
	pracowni- czych zł	chłopskich (przychód szacunkowy zł	o dochodo- wości mie- szanej zł
Pieniężne stypendium fundowane	8.400	10.200	9.300
Pieniężne stypendium zwyczajne:			
całkowite	6.000	7.260	6.600
częściowe	8.400	10.200	9.300
Pieniężny zasiłek dla studenta 1 semestru I roku studiów	8.400	10.200	9.300
Bezgotówkowe stypendium stołóvkowe:			
całkowite	8.400	10.200	9.300
częściowe	9.600	11.640	10.620
Bezgotówkowe stypendium mieszkaniowe:			
całkowite	8.400	10.200	9.300
częściowe	8.400	10.200	9.300

2. Przez dochodowość mieszaną rozumie się przychody podlegające podatkowi od wynagrodzeń lub podatkowi dochodowemu oraz przychód szacunkowy z gospodarstw rolnych.

3. Student korzystający z pomocy stypendialnej obowiązany jest zawiadomić szkołę wyższą, w razie gdy dochód jego rodziny przekroczył granicę określoną w ust. 1.

4. Z bezgotówkowych stypendiów mieszkaniowych i stołóvkowych mogą korzystać wyłącznie studenci, którym przyznano miejsce w domu studenckim lub prawo do korzystania ze stołówek studenckiej.

5. Stypendium pieniężne naukowe może być przyznane studentowi bez względu na sytuację materialną jego rodziny, jeżeli spełnia warunki określone w § 3 ust. 1, 3 i 4, a nadto wykazuje się wybitnymi uzdolnieniami i wynikami w obranym kierunku studiów lub w określonej dyscyplinie naukowej.

6. Pieniężny zasiłek losowy może być przyznany studentowi, jeżeli spełnia warunki określone w § 3 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 i znalazł się chwilowo w bardzo trudnych warunkach materialnych.

7. Pieniężne zasiłki zwrotne mogą być przyznane tylko w przypadkach wyjątkowych studentom II roku i wyższych lat studiów, którym zostały cofnięte stypendia pieniężne skutkiem niespełnienia warunku określonego w § 3 ust. 1 pkt 1, jeżeli dają gwarancję poprawy wyników nauki.

8. Studentom, którym nie została przyznana żadna pomoc stypendialna, może być przyznana pomoc rzeczowa w postaci możliwości korzystania za ustaloną opłatą ze stołówki studenckiej lub zakwaterowania w domu akademickim.

§ 5.

1. Studentowi wykazującemu się szczególną pilnością w nauce oraz nienaganną postawę moralną i obywatelską rektor może, na wniosek dziekana oparty na opinii rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich, przyznać na dany rok szkolny (semestr) jeden rodzaj pomocy stypendialnej, z wyjątkiem stypendium fundowanego, jeżeli dochód na jednego członka rodziny studenta nieznacznie przekracza granice dochodu ustalone w § 4 ust. 1.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy studentów 1 semestru I roku studiów. Ilość przyznanych na podstawie ust. 1 stypendiów nie może objąć więcej niż 5 proc. studentów korzystających w szkole wyższej w danym roku szkolnym ze stypendiów pieniężnych całkowitych, częściowych i fundowanych.

§ 6.

1. Student może korzystać tylko z określonych w § 1 pkt 1—4 i 6 rodzajów pieniężnej pomocy stypendialnej.

2. Studentowi korzystającemu z pieniężnej pomocy stypendialnej (§ 1 pkt 1—4 i 6) mogą być jednocześnie przyznane stypendia bezgotówkowe w następujących maksymalnych rozmiarach:

Przy pobieraniu stypendium pieniężnego:	Można jednocześnie przyznać bezgotówkowe stypendia
Zwyczajnego, częściowego lub zasiłku na 1 semestrze I roku studiów	stołówkowe całkowite i mieszkaniowe częściowe lub stołówkowe częściowe i mieszkaniowe całkowite lub stołówkowe częściowe i mieszkaniowe częściowe lub stołówkowe całkowite bez mieszkaniowego lub mieszkaniowe całkowite bez stołówkowego
Zwyczajnego całkowitego	stołówkowe całkowite bez mieszkaniowego lub stołówkowe częściowe i mieszkaniowe częściowe lub mieszkaniowe całkowite bez stołówkowego
Fundowanego lub naukowego	stołówkowe całkowite bez mieszkaniowego lub stołówkowe częściowe bez mieszkaniowego lub mieszkaniowe całkowite bez stołówkowego lub mieszkaniowe częściowe bez stołówkowego

3. Studenci pobierający pieniężne stypendia naukowe lub fundowane mogą korzystać ze stypendiów stołówkowych lub mieszkaniowych, jeżeli spełniają warunki określone w § 4 ust. 1.

4. Jeżeli student nie korzysta z pieniężnej pomocy stypendialnej, może korzystać jednocześnie ze stypendium stołówkowego i mieszkaniowego (całkowitego, częściowego), jeżeli spełnia warunki określone w § 4 ust. 1.

§ 7.

1. Stypendium mieszkaniowe całkowite lub częściowe może być przyznane studentowi jednocześnie ze stypendium stołówkowym i stypendium pieniężnym, jeżeli roczny dochód na jednego członka rodziny żyjącego we wspólnym gospodarstwie domowym (§ 3 ust. 4) jest niższy niż 4.800 zł w rodzinach pracowników, 5.820 zł w rodzinach chłopskich lub 5.310 zł w rodzinach o dochodowości mieszanej.

2. Jednocześnie z pieniężnej pomocy stypendialnej, ze stypendium stołówkowego i ze stypendium mieszkaniowego w pełnym rozmiarze mogą korzystać spełniający warunki określone w § 4 ust. 1 studenci niewidomi, chorzy na gruźlicę oraz pełne sieroty.

§ 8.

1. Środki finansowe na pieniężne stypendia zwyczajne, naukowe, zasiłki dla 1 semestru I roku studiów, zasiłki zwrotne, zasiłki losowe i stypendia stołówkowe określa zatwierdzany corocznie budżet szkoły wyższej.

2. Środki finansowe na stypendia fundowane przez zakłady pracy wynikają z planów finansowych zakładów pracy, które ufundowały stypendia w ramach planów rozdziału stypendiów fundowanych ustalanych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów lub kontynuują finansowanie stypendiów ufundowanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 4, poz. 23), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem”. Szczegółowe zasady i techniki finansowania stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych oraz trybu poboru podlegających wzrostowi stypendiów i zasiłków pieniężnych (M. P. Nr 18, poz. 82).

3. Środki finansowe na stołówki studenckie mogą być zwiększane ze środków specjalnych pochodzących:

- 1) z opłat uiszczanych za kwatery w domach studenckich przez studentów, którym nie zostały przyznane stypendia mieszkaniowe,
- 2) z dopłat uiszczanych za kwatery w domach studenckich przez studentów, którym zostały przyznane częściowe stypendia mieszkaniowe.

4. Środki finansowe na stołówki studenckie nie mogą być zwiększane o kwoty pochodzące z opłat za kwatery w domach studenckich uiszczanych przez studentów, którym poza prawem do zamieszkania w domu studenckim nie przyznano innej pomocy materialnej.

Rozdział 4

Zasady i tryb przyznawania pomocy materialnej

§ 9.

Student lub kandydat na studia ubiegający się o udzielenie mu pomocy materialnej, o której mowa w § 1 pkt. 1, 2, 4 i 6—9, obowiązany jest przedłożyć w ustalonym przez rektora terminie we właściwym dziekanacie podanie wraz z oświadczeniami i stanem rodzinnym i zaświadczenia o wysokości zarobków lub innych dochodów poszczególnych członków rodziny wydanymi przez zakłady pracy lub przez właściwe organy prezydentów rad narodowych — według ustalonych wzorów.

§ 10.

Stypendium fundowane w drodze bezkonkursowej przyznaje dziekan po zasięgnięciu opinii rady wydziału (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich.

2. Stypendium fundowane na wniosek jednostki fundującej w drodze konkursu przyznaje komisja, w której skład wchodzi:

- 1) dziekan — jako przewodniczący,
- 2) przedstawiciele jednostki fundującej i rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich — jako członkowie.

3. Konkurs ogłasza szkoła wyższa.

§ 11.

Stypendia pieniężne zwyczajne, stypendia stołówkowe i mieszkaniowe, zasiłki losowe i zwrotne oraz pomoc rzeczową (§ 1 pkt. 9) przyznaje dziekan po zasięgnięciu opinii rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich.

§ 12.

Studentom 1 semestru I roku studiów zasiłki pieniężne oraz stypendia stołówkowe i mieszkaniowe, jak również pomoc rzeczową (§ 1 pkt. 9) przyznaje w toku przyjmowania ich na studia wyższe organ decydujący o przyjęciu na studia, a w ciągu roku szkolnego — dziekan po zasięgnięciu opinii rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich.

§ 13.

1. Stypendia naukowe przyznaje rektor szkoły wyższej na podstawie konkursu przeprowadzonego na warunkach us-

talonych przez senat szkoły wyższej, w ramach ilościowych limitów stypendiów zatwierdzonych przez ministra, któremu podlega szkoła wyższa.

2. Konkurs na stypendia naukowe organizuje komisja konkursowa powołana uchwałą senatu szkoły wyższej spośród pracowników nauki. W skład tej komisji wchodzi również przedstawiciel rady uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich.

3. O dopuszczenie do udziału w konkursie na stypendium naukowe mogą ubiegać się studenci III roku i wyższych lat studiów z inicjatywy własnej bądź z inicjatywy kierowników katedr.

4. Dziekan, po zasięgnięciu opinii rady uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich, przekazuje podanie studenta komisji konkursowej dołączając pisemną opinię kierownika katedry. Do podania dziekan dołącza ponadto wykaz ocen i zaliczeń z ostatnich dwóch lat studiów oraz opinię o postawie moralnej i obywatelskiej studenta. Dodatkową opinię o postawie moralnej i obywatelskiej studenta może przedłożyć komisji konkursowej również rada uczelniana Zrzeszenia Studentów Polskich.

5. Student ubiegający się o stypendium naukowe powinien złożyć zobowiązanie do podjęcia po ukończeniu studiów pracy naukowej lub dydaktycznej w szkole wyższej i wykonywania jej przez okres równy okresowi pobierania stypendium naukowego, nie dłużej jednak niż 3 lata, a w razie niedopełnienia tego warunku — do zwrotu pobranego stypendium.

Wzór zobowiązania stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 marca 1964 r. w sprawie zasad i techniki finansowania stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych oraz trybu poboru podlegających zwrotowi stypendiów i zasiłków pieniężnych (Monitor Polski Nr 18, poz. 82).

6. Komisja konkursowa kwalifikuje studentów odpowiadających warunkom konkursu i przedstawia wnioski rektorowi, który podejmuje decyzję. Dziekan podaje do wiadomości ogółowi studentów wydziału wyniki konkursu na stypendia naukowe.

Rozdział 5

Okresy przyznawania pomocy materialnej

§ 14.

1. Pomoc materialną przyznaje się na okres nie dłuższy niż:

1) pieniężny zasiłek dla studentów
1 semestru I roku studiów	od 1 października
do 28 lutego,
2) pieniężne stypendium zwyczajne
(całkowite i częściowe):	
a) dla 2 semestru I roku studiów	od 1 marca
do 31 lipca,
b) dla II i wyższych lat studiów	od 1 października
do 31 lipca

3) pieniężne stypendium fundowane	od 1 stycznia do końca studiów z wyłączeniem miesięcy sierpnia i września
4) pieniężne stypendium naukowe	od 1 października lub później do końca studiów z wyłączeniem miesięcy sierpnia i września
5) pieniężny zasiłek zwrotny	na okres do jednego semestru (łącznie nie dłużej niż 3 semestry, tj. przez 15 miesięcy w ciągu całego okresu studiów)
6) bezgotówkowe stypendium stołówkowe i mieszkaniowe	od 1 października do 30 czerwca
7) pomoc rzeczową w postaci prawa do korzystania za ustaloną opłatą ze stołówki studenckiej lub zakwaterowania w domu studenckim	od 1 października do 30 czerwca.

2. Pomoc materialna może być udzielana również na okres krótszy niż określony w ust. 1.

3. Studentom ostatniego roku studiów czteroletnich (ośmiosemestralnych), pięcioletnich (dziesięciosemestralnych) i sześcioletnich (dwunastosemestralnych) przyznaje się pieniężne stypendia fundowane, naukowe i zwyczajne na okres do 31 lipca, a studentom ostatniego roku studiów cztero- i półletnich (dziesięciosemestralnych) lub pięcio- i półletnich (jedenastosemestralnych) — na okres do 31 marca.

4. Studenci korzystający z pieniężnej pomocy stypendialnej, którym dziekan udzielił urlopu wskutek ciężkiej i długotrwałej choroby, mogą na wniosek rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich na podstawie decyzji dziekana nadal otrzymywać stypendium zwyczajne lub naukowe, a za zgodą fundatora również fundowane, nie dłużej jednak niż przez jeden rok szkolny (przez 10 miesięcy), jeżeli nie korzystają w tym czasie z usług zakładów społecznych służby zdrowia (szpitali, sanatoriów, zakładów profilaktycznych itp.) i jeżeli wymaga tego ich sytuacja materialna. Studentom tym w czasie przebywania w zakładzie społecznym służby zdrowia dziekan może przyznać zasiłek losowy.

5. Student, który powrócił na ten sam semestr z urlopu dziekańskiego udzielonego mu w roku poprzednim do końca trwania semestru na skutek długotrwałej choroby lub też wypadku losowego, ma prawo do ubiegania się o pomoc materialną.

6. Stypendystom-studentom ostatniego roku studiów, którzy zgodnie z regulaminem studiów zobowiązani są do złożenia egzaminów magisterskich (dyplomowych) po dniu 31 lipca lub po dniu 31 marca albo którym władze uczelni przedłużyły zgod-

nie z regulaminem studiów i zarządzeniami ministrów, którym podlegają szkoły wyższe, terminy składania tych egzaminów, rektorzy mogą na wniosek dziekanów przyznać pieniężne zasiłki zwrotne, jeżeli korzystali z pieniężnych stypendiów zwyczajnych lub naukowych.

7. Studentom, o których mowa w ust. 6, jeżeli pobierali stypendia fundowane, mogą być za zgodą fundatorów w wymienionym w ust. 6 okresie nadal wypłacane stypendia fundowane, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące.

8. Do studentów, którzy uzyskali zezwolenie na powtórzenie ostatniego roku studiów, stosuje się odpowiednio przepis ust. 4.

9. Studentom akademii medycznych na kierunkach stomatologicznym i farmaceutycznym wypłaca się stypendia pieniężne za cały okres zdawania egzaminów dyplomowych zgodnie z regulaminem studiów, nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego, w którym pobierający stypendium przesłuchał wykłady i uzyskał zaliczenie ćwiczeń ostatniego roku studiów.

10. Stypendium pieniężne fundowane lub zwyczajne nie przysługuje za okresy odbywania przez studenta płatnej praktyki. Wyjątek stanowi miesiąc lipiec, za który student, niezależnie od wynagrodzenia za praktykę, może otrzymać również stypendium fundowane lub zwyczajne.

11. Jeżeli student korzystający ze stypendium naukowego odbywa płatną praktykę w miesiącach, za które wypłacane są te stypendia, otrzymuje w tym okresie tylko różnicę między wysokością pobieranego wynagrodzenia za praktykę a wysokością stypendium naukowego.

§ 15.

Dziekani wydziałów obowiązani są informować jednostki fundujące o postępach w nauce stypendystów co najmniej jeden raz w roku po zakończeniu letniej sesji egzaminacyjnej oraz o dacie uzyskania przez stypendystę dyplomu lub o ewentualnym skreśleniu z listy studentów.

§ 16.

1. Studentom niewidomym, chorym na gruźlicę oraz pełnym sierotom rektor szkoły wyższej może na wniosek rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich przyznać stypendium pieniężne, stołówkowe i mieszkaniowe również na okresy, w których pomoc stypendialna nie jest przyznawana, jeżeli tego wymaga ich sytuacja materialna.

2. Studenti nie wymienieni w ust. 1 mogą korzystać ze stypendiów stołówkowych lub mieszkaniowych przez okres dłuższy niż określony w § 14 tylko w wyjątkowych i szczególnie uzasadnionych wypadkach na podstawie decyzji rektora.

§ 17.

Pieniężne stypendia fundowane, naukowe i zwyczajne oraz zasiłki zwrotne wypłacane są w dniach od 5 do 15 każdego miesiąca.

§ 18.

1. Stypendiów stołówkowych i mieszkaniowych nie wypłaca się studentom w pieniądzech.

2. Stypendia stołówkowe przydzielane są w bonach imiennych, a mieszkaniowe w formie ogłaszania list imiennych studentów, którym zostały zapewnione kwatery w domach studenckich i przydzielone stypendia mieszkaniowe całkowite lub częściowe. Pomoc rzeczowa (§ 1 pkt. 9) przydzielana jest w formie ogłaszania list imiennych studentów.

3. Terminy wydawania i przedłużania ważności stypendialnych bonów stołówkowych oraz ogłaszania list imiennych studentów, którym przyznane zostały stypendia mieszkaniowe bądź pomoc rzeczowa, określają rektorzy szkół wyższych.

Rozdział 6

Cofanie lub zawieszanie pomocy materialnej

§ 19.

1. Cofnięcie stypendium fundowanego lub naukowego następuje, jeżeli student:

- 1) nie zaliczył semestru bądź nie uzyskał wpisu warunkowego na semestr następny w terminach określonych w regulaminach studiów (łącznie z terminami przewidzianymi dla składania egzaminów poprawkowych i posesyjnych),
- 2) korzysta z urlopu udzielonego przez dziekana, a nie zachodzą okoliczności określone w § 14 ust. 4 lub 5,
- 3) został zawieszony w prawach studenta orzeczeniem komisji dyscyplinarnej (na czas tego zawieszenia),
- 4) nie wykazuje się właściwą postawą moralną lub obywatelską (§ 3 ust. 1 pkt. 3 i ust. 5),
- 5) przyjął stałą pracę zarobkową,
- 6) został skreślony z listy studentów.

2. Cofnięcie stypendium zwyczajnego następuje w wypadkach określonych w ust. 1 oraz gdy student przestał spełniać warunki określone w § 4 ust. 1.

3. Studentowi może być cofnięte stypendium mieszkaniowe, jeżeli nie przestrzega regulaminu domu studenckiego, a w szczególności jeżeli nie wykazuje właściwego stosunku do mienia społecznego.

4. W razie wdrożenia przeciwko studentowi postępowania dyscyplinarnego dziekan po zasięgnięciu opinii rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich zawiesza wypłatę stypendium fundowanego, naukowego lub zwyczajnego do czasu wydania orzeczenia dyscyplinarnego. W wyjątkowych wypadkach dziekan po zasięgnięciu opinii rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich może zarządzić dalsze wypłacanie studentowi zamiast stypendium fundowanego, naukowego lub zwyczajnego — stypendium w wymiarze nie przekraczającym stypendium zwyczajnego częściowego.

5. W razie umorzenia postępowania dyscyplinarnego lub wydania orzeczenia o braku winy studenta, student otrzymuje stypendium albo jego wyrównanie za okres, w którym zawieszona była wypłata stypendium, lub w którym stypendium było obniżone.

6. Stypendyści-studenci ostatniego roku studiów, którzy w ustalonych regulaminem studiów terminach nie przystąpili do egzaminów dyplomowych lub przystąpili do tych egzaminów lecz złożyli je z wynikiem niedostatecznym, a w akademiach medycznych nie uzyskali w ustalonym regulaminem studiów terminie dyplomu, tracą prawo do wszelkiej pomocy materialnej, choćby następnie uzyskali zgodę władz szkoły na zdawanie egzaminu w dodatkowo wyznaczonym terminie.

7. Przepis ust. 6 nie dotyczy stypendystów, którzy nie przystąpili do egzaminów dyplomowych z powodu choroby, udokumentowanej świadectwem lekarskim, lub z powodu ciężkich wypadków losowych. W stosunku do tych studentów mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 14 ust. 4 i 5.

§ 20.

1. Przepis § 19 stosuje się odpowiednio do studentów pobierających stypendia stołówkowe i mieszkaniowe.

2. Studenci pobierający stypendia stołówkowe lub mieszkaniowe zachowują prawo do tych stypendiów w okresie ustalonym w regulaminie studiów dla uzupełnienia zaległości.

3. Jeżeli jest to uzasadnione szczególnie trudną sytuacją materialną lub rodzinną studenta, może mu być przyznane w okresie powtarzania roku lub semestru studiów stypendium stołówkowe albo mieszkaniowe. Nie dotyczy to studentów ostatniego roku studiów z wyjątkiem studentów, którzy powtarzają rok lub semestr z powodu choroby udokumentowanej świadectwem lekarskim albo z powodu ciężkich wypadków losowych.

4. Zasiłki pieniężne dla studentów 1 semestru I roku studiów powinny być wstrzymane w każdej chwili, gdy zostanie stwierdzone, że student zaniedbuje się w wykonywaniu swoich obowiązków, w szczególności nie uczęszcza na zajęcia lub nie składa obowiązujących go prac.

§ 21.

1. Stypendia fundowane zawiesza lub cofa dziekan w porozumieniu z jednostką fundującą lub na jej wniosek oraz po zasięgnięciu opinii rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich.

2. Stypendia naukowe cofa rektor na wniosek dziekana właściwego wydziału.

3. Stypendia zwyczajne, stołówkowe i mieszkaniowe, zasiłki zwrotne oraz pomoc rzeczową cofa dziekan po zasięgnięciu opinii rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich.

**Tryb i terminy spłaty pomocy stypendialnej
podlegającej zwrotowi**

§ 22.

1. Student, któremu został przyznany zasiłek pieniężny zwrotny, wypełnia i podpisuje przy odbiorze pierwszego zasiłku wstępne zobowiązanie (według ustalonego wzoru) zwrotu kwot otrzymanych zasiłków pieniężnych zwrotnych po ukończeniu studiów lub skreśleniu z listy studentów.

2. Podpisanie zobowiązania określonego w ust. 1 jest warunkiem wypłaty zasiłku zwrotnego.

3. Po pobraniu pierwszego zasiłku zwrotnego student korzystający z tej formy pomocy materialnej podlega wpisaniu do prowadzonej przez szkołę wyższą ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia kwot przypisanych im do zwrotu.

§ 23.

1. Przed opuszczeniem uczelni przez studenta, szkoła wyższa obowiązana jest ustalić z nim ogólną kwotę wszystkich pobranych w czasie studiów zasiłków zwrotnych oraz zażądać podpisania zobowiązania końcowego (według ustalonego wzoru) z uwidocznieniem ogólnej kwoty pobranych zasiłków pieniężnych zwrotnych.

2. Zobowiązanie końcowe powinno określać termin zwrotu ogólnej kwoty pobranych przez studenta zasiłków zwrotnych oraz zawierać jego zobowiązanie do podawania szkole wyższej każdej zmiany adresu do chwili zakończenia spłaty należności. Zobowiązanie może przewidywać spłatę należności w ratach miesięcznych nie mniejszych niż 200 zł. Spłata należności powinna rozpocząć się najpóźniej trzeciego miesiąca od dnia zaprzestania studiów; łączny okres spłaty należności nie może być dłuższy niż 5 lat.

3. W czasie odbywania wstępnego stażu pracy przewidzianego przepisami o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół wyższych oraz o zatrudnieniu lekarzy przystępujących do pracy po otrzymaniu dyplomu, raty spłaty należności mogą być obniżone do wysokości 100 zł miesięcznie.

4. Sposób spłaty należności zatwierdza rektor.

5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach rektor może:

- 1) odroczyć termin rozpoczęcia spłaty należności, lecz nie dłużej niż na jeden rok od chwili ukończenia lub przerwania studiów,
- 2) odroczyć do trzech miesięcy spłatę kolejnych rat,
- 3) ustalić wysokość niektórych rat poniżej 200 zł, nie mniej jednak niż 100 zł miesięcznie.

6. W razie przeniesienia się studenta z jednej szkoły wyższej do drugiej, zwrot zasiłków dokonywany jest na rachunek bankowy tej ostatniej szkoły.

7. W razie zalegania dłużnika z wpłatą trzech kolejnych rat miesięcznych lub odmowy uiszczenia całej bądź reszty należności stosuje się tryb postępowania określony w § 7 ust. 2 zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 marca 1964 r. w sprawie zasad i techniki finansowania stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych oraz trybu poboru podlegających zwrotowi stypendiów i zasiłków pieniężnych (Monitor Polski Nr 18, poz. 82).

§ 24.

1. Po stwierdzeniu, że student pobierający stypendium naukowe przerwał studia lub że stypendysta-absolwent nie podjął proponowanej pracy w szkole wyższej albo że ją wykonywał przez okres krótszy niż przewidziany w § 13 ust. 5, szkoła wyższa wzywa byłego stypendystę do zwrotu w określonym terminie ustalonej kwoty pobranego stypendium.

2. Do dalszego postępowania stosuje się odpowiednio przepisy § 23.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków, gdy szkoła wyższa nie przyjęła absolwentów do pracy lub rozwiązała stosunek pracy przed upływem terminu, przewidzianego w § 13 ust. 5.

§ 25.

1. W razie podjęcia przez rektora szkoły wyższej decyzji o obowiązku zwrotu równowartości nieprawnie pobranej przez studenta pomocy materialnej (§ 6 ust. 3 rozporządzenia), szkoła wyższa doręcza studentowi tę decyzję i wzywa go do zwrotu należności w terminie 7 dni pod rygorem wszczęcia egzekucji administracyjnej. Wezwanie skierowane do studenta uważa się za upomnienie egzekucyjne w rozumieniu przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

2. Jeżeli student zwróci się o rozłożenie spłaty należności na raty, rektor może wyrazić zgodę na spłatę tej należności w ratach płatnych w okresie nie dłuższym niż do końca studiów.

3. Jeżeli student nie spłaci należności w terminie 7 dni, nie uzyska rozłożenia jej na raty albo ich nie dotrzyma oraz nie wniesie do sądu pozwu, w którym zakwestionuje w całości lub w części obowiązek zwrotu kwoty określonej w decyzji rektora, kwestura przesyła odpis decyzji rektora właściwemu organowi finansowemu w celu wszczęcia postępowania egzekucyjnego.

4. Właściwym do prowadzenia egzekucji jest wydział finansowy prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej, w którego okręgu student ma miejsce zamieszkania.

5. Przy kierowaniu należności do egzekucji, szkoły wyższe stosują przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 maja 1960 r. w sprawie trybu postępowania wierzycieli w zakresie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Monitor Polski Nr 47, poz. 224).

6. Decyzja rektora (ust. 1) jest tytułem wykonawczym do ściągnięcia należności w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie przymusowego ściągania niektórych należności na rzecz Skarbu Państwa i innych podmiotów gospodarki społecznej (Dz. U. z 1955 r. Nr 32, poz. 193, z 1957 r. Nr 47, poz. 225 i Nr 62, poz. 341, z 1960 r. Nr 7, poz. 51, z 1961 r. Nr 4, poz. 20, z 1962 r. Nr 49, poz. 242 i z 1963 r. Nr 47, poz. 266).

7. Wyegzekwowane kwoty organ finansowy przekazuje szkole wyższej, która prowadzi ewidencję należności podlegających zwrotowi.

8. Kwoty wpłacone przez studenta, jak również przekazane szkole przez organy finansowe — zarachowuje się:

- 1) na wznowienie kredytu, jeżeli wpłata nastąpiła w tym samym roku, w którym dokonano wydatku,
- 2) na dochód budżetu Państwa, jeżeli wpłata nastąpiła w latach następnych po dokonaniu wydatku.

9. Odpis decyzji rektora wydanej na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia, w części dotyczącej zwrotu należności z tytułu równowartości udzielonego studentowi stypendium fundowanego, szkoła wyższa przesyła jednostce fundującej. Do należności tych mają zastosowanie przepisy § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 marca 1964 r. w sprawie zasad i techniki finansowania stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych oraz trybu poboru podlegających zwrotowi stypendiów i zasiłków pieniężnych (Monitor Polski Nr 18, poz. 82).

Rozdział 8

Ogólne warunki korzystania ze stołówek studenckich

§ 26.

1. Ze stołówek studenckich mogą korzystać studenci, którzy nie mają możliwości żywienia się w domu rodzinnym i którym przyznane zostało prawo do korzystania ze stołówki studenckiej.

2. Studenci ubiegający się o przyznanie im prawa do korzystania ze stołówki dietetycznej przedkładają zaświadczenia lekarskie.

3. Studenci nie posiadający uprawnień do pomocy stypendialnej (§ 4 ust.) mogą korzystać z wyżywienia za ustaloną opłatą, jeżeli pozwala na to przepustowość stołówek studenckich.

4. Ze stołówki półsanatoryjnej może korzystać tylko mieszkaniec półsanatorium.

§ 27.

1. Przyznanie bezgotówkowego stypendium stołóvkowego w formie imiennego bonu stypendialnego uprawnia studenta do nabywania ulgowego abonamentu stołóvkowego na posiłki określone w stołóvkowym bonie stypendialnym.

2. Ceny posiłków dla studentów, którym przyznane zostały stypendia stołówkowe, wynoszą w abonamencie ulgowym w stołówce zwykłej, dietetycznej i półsanatoryjnej: śniadanie 2,25 zł, obiad 4,30 zł, kolacja 2,25 zł, razem 8,80 zł, z tym, że w stołówce półsanatoryjnej obowiązuje studentów wykupywanie abonamentu na wyżywienie całodzienne.

3. Ceny posiłków za śniadanie i kolacje mogą być zróżnicowane, lecz łącznie nie mogą wynieść więcej niż 4,50 zł.

§ 28

1. Studenci korzystają z wyżywienia w stołówce studenckiej na podstawie abonamentu miesięcznego.

2. Należność za abonament student wpłaca w terminie od dnia 5 do 15 każdego miesiąca.

§ 29.

1. Studenci przebywający w półsanatoriach studenckich a nie mający uprawnień do stypendiów stołówkowych pokrywają 50 proc. faktycznych kosztów całodziennego wyżywienia.

2. W stołówkach półsanatoryjnych studenci, zarówno otrzymujący stypendia stołówkowe, jak i nie otrzymujący tych stypendiów, obowiązani są korzystać z regularnego wyżywienia, tj. z trzech posiłków dziennie.

3. Studenci przebywający w półsanatoriach studenckich, którym przyznane zostały stypendia pieniężne i stołówkowe, obowiązani są co miesiąc przy odbiorze stypendium pieniężnego uiszczać od razu dopłatę za całodzienne pełne, tj. trzyposiłkowe wyżywienie za cały miesiąc.

Rozdział 9

Ogólne warunki korzystania z zakwaterowania w domu studenckim

§ 30.

Prawo do zamieszkania w domu studenckim może być przyznane studentowi nie zamieszkującemu w mieście, w którym znajduje się szkoła wyższa, lub w jego okolicy w promieniu umożliwiającym codzienny dojazd do szkoły i nie posiadającemu możliwości uzyskania we własnym zakresie zakwaterowania w mieście.

§ 31.

1. Opłata za miejsce w domu studenckim wynosi 120 zł miesięcznie.

2. Należność za miejsce w domu studenckim student opłaca z góry w terminie do dnia 15 każdego miesiąca.

3. Student otrzymujący całkowite stypendium mieszkaniowe nie uiszcza żadnych opłat za miejsce w domu studenckim. Student otrzymujący częściowe stypendium mieszkaniowe opłaca za miejsce w domu studenckim 60 zł miesięcznie.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się również do studentów zamieszkujących w pólśanatoriach studenckich.

§ 32.

1. Miejsce w domu studenckim przyznaje dziekan na podstawie opinii rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich, a kandydatom przyjmowanym na I rok studiów — organy szkoły decydujące o przyjęciu na studia przy udziale przedstawiciela rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich.

2. Miejsce w domu studenckim przyznaje się na okres 9 miesięcy w roku szkolnym, tj. od 1 października do 30 czerwca.

3. W wyjątkowych wypadkach, gdy jest to uzasadnione tokiem studiów lub szczególnymi warunkami osobistymi studenta, dziekan może studentowi zezwolić na korzystanie z domu studenckiego przez 10 miesięcy w roku, a nawet przez cały okres wakacji letnich, tj. od 1 lipca do 30 września.

§ 33.

1. Student traci prawo do zajmowania miejsca w domu studenckim przed upływem okresu, na jaki mu je przydzielono, jeżeli:

- 1) uzyskał urlop dziekański w związku ze skierowaniem go na powtarzanie roku (semestru) studiów; nie dotyczy to studentów niewidomych lub pełnych sierot oraz studentów, którzy uzyskali urlopy dziekańskie w związku z wypadkiem losowym,
- 2) został skreślony z listy studentów,
- 3) nie przestrzega regulaminu mieszkańca domu studenckiego.

2. W razie wdrożenia postępowania dyscyplinarnego przeciwko studentowi, dziekan, po zasięgnięciu opinii rady wydziałowej (uczelnianej) Zrzeszenia Studentów Polskich, może cofnąć studentowi prawo do zajmowania miejsca w domu studenckim.

§ 34.

Student, któremu cofnięto stypendium mieszkaniowe, a nie odebrano prawa do zamieszkiwania w domu studenckim, uiszcza opłatę za miejsce w domu studenckim w pełnej wysokości, tj. 120 zł miesięcznie.

RAMOWY REGULAMIN

**przyznawania nagród wyróżniającym się w nauce studentom,
którzy terminowo zaliczyli rok studiów**

1. Nagrody przyznaje rektor na wniosek dziekana, oparty na opinii rady wydziałowej uzgodnionej z radą uczelnianą Zrzeszenia Studentów Polskich oraz na opinii opiekunów lat studiów i grup studenckich.

2. Kandydatami do nagród mogą być studenci, którzy uzyskają w terminie wszystkie przewidziane planem studiów zaliczenia i złożą egzaminy sesyjne i posesyjne w terminie do dnia 30 czerwca danego roku.

3. Spośród studentów określonych w ust. 2 nagrody mogą otrzymać ci studenci, którzy wykażą się najlepszymi wynikami w nauce, nienaganną postawą moralną i obywatelską, aktywną pracą w organizacjach młodzieżowych lub czynnym udziałem w pracach kół naukowych.

4. Po ukończeniu ostatniego roku studiów nagrody mogą otrzymać ci studenci, którzy złożą z najlepszym wynikiem egzaminy i prace dyplomowe w obowiązujących pierwszych zasadniczych terminach.

5. Jeżeli w danym roku studiów na danym wydziale jest:

- 1) do 30 studentów — nagrodę może otrzymać jeden student,
- 2) od 31 do 60 studentów — nagrody może otrzymać dwóch studentów,
- 3) od 61 do 100 studentów — nagrody może otrzymać trzech studentów,
- 4) powyżej 100 studentów — nagrody może otrzymać czterech studentów.

6. Nagrody wynoszą po 500 i 1000 zł. Wysokość nagród dla poszczególnych studentów ustala rektor, z tym, że w sumie na jedną nagrodę nie powinno średnio przypaść więcej niż 750 zł. Dla dyplomantów nagrody w zasadzie wynoszą po 1000 zł.

7. Nazwiska studentów, którym zostały przyznane nagrody za rok ubiegły, ogłaszane są na uroczystościach inauguracyjnych nowego roku szkolnego oraz podawane są do wiadomości ogółowi studentów przez wywieszenie w przeznaczonym na to miejscu listy nagrodzonych.

8. Nagrody wypłacane są niezwłocznie po zakończeniu uroczystości inauguracyjnych lub w czasie ich trwania. Dyplomantom nagrody przyznawane są i wypłacane po zakończeniu egzaminów magisterskich.

9. Rektorzy szkół wyższych w porozumieniu z radą uczelnianą Zrzeszenia Studentów Polskich ustalają szczegółowe zasady przyznawania nagród.

POMOC STYPENDIALNA STUDENTOM WSI

W chwili obecnej najczęściej stosowaną formą pomocy materialnej dla studentów są:

- 1) stypendia zwyczajne (całkowite i częściowe)
- 2) bezgotówkowe stypendia stołówkowe (całkowite i częściowe).

Pomoc ta dotyczy studentów zamieszkających w domu studenckim oraz tych, którzy nie mają możliwości żywienia się w domu. Przyznane stypendium pozwala na wykupienie w stołówce studenckiej bonów po cenie ulgowej w kwocie 9 zł zamiast 18,50.

śniadania	— 2,25 zł
obiad	— 4,50 zł
kolacja	— 2,25 zł
razem:	9,00 zł

Przy stypendiach całkowitych można wykupić wszystkie trzy posiłki po cenach wyżej wymienionych. Natomiast przy stypendiach częściowych można wykupić jeden lub dwa posiłki po cenach ulgowych.

- 3) bezgotówkowe stypendia mieszkaniowe (całkowite i częściowe).

Przy stypendiach mieszkaniowych całkowitych student ma zapewnione zakwaterowanie bez żadnej opłaty. Natomiast przy stypendium mieszkaniowym częściowym dopłaca 60 zł miesięcznie.

Na ogólną liczbę 253 studentów, z bonów stołówkowych (całkowitych bądź częściowych) korzysta 140 studentów, w tym:

1. z bonów całkowitych (śniad., obiad, kolacja) — 120 studentów.
2. z bonów częściowych (śniad., kolacja lub obiad) — 20 studentów.

Uczelnia nasza dysponuje jednym domem studenckim, który zamieszkały jest przez studentki i studentów. Ilość mieszkańcó w domu studenckim wynosi: 167, w tym kobiet 44 i mężczyzn 123. Powierzchnia mieszkalna na jednego mieszkańca wynosi 5,5 m².

W akademiku mamy: Klub „Ruchu”, salę telewizyjną wraz z radiolą. Mieszczą się tutaj także: Zarząd Uczelniany ZMS pokój nr 4 oraz Zrzeszenie Studentów Polskich wraz z Akademickim Związkiem Sportowym pokój nr 5. Oprócz tego mamy także dwa pokoje do nauki, filię biblioteki miejskiej oraz trzy kreślarnie.

Studenci mieszkający w akademiku mają bardzo dobre warunki do nauki. Pokoje, zamieszkałe przez studentów są trzyosobowe, wyposażone w niezbędne urządzenia do użytku codziennego. Dla studentów i pracowników naszej uczelni na terenie domu studenckiego znajdują się gabinety lekarskie i dentystyczne.

C Z Ę Ś Ć VII

KRONIKA UCZELNI

HISTORIA I ROKU DZIAŁALNOŚCI UCZELNI

Budynek — stanowiący zaledwie część mającego powstać w niedalekiej przyszłości dużego ośrodka akademickiego, pełni dotychczas rolę głównego obiektu naszej Uczelni. Jest on darem ufundowanym przez Związek Młodzieży Socjalistycznej i społeczeństwa Ziemi Lubuskiej. Pieniądze — w wysokości około 40 milionów złotych za które również wybudowany został dom akademicki i stołówka pochodzą ze składek ZMS-owskich z terenu całego kraju.

Duży udział w przygotowaniu uczelni do terminowego jej uruchomienia posiada młodzież miasta Zielonej Góry oraz kilku okolicznych miast. Należy wspomnieć, że w pracach wykończeniowych i porządkowaniu otoczenia uczelni udział brała zarówno młodzież zorganizowana jak i niezorganizowana. W pracach tych licznie reprezentowane było dorosłe społeczeństwo. Niezwykle wysoką wartość przedstawia pomoc udzielona Uczelni przez zakłady pracy Ziemi Lubuskiej. Kilkuletni wysiłek związany z budową niniejszego obiektu zakończył się pełnym sukcesem. Obiekt oddany został w terminie do użytku młodzieży, która w roku 1965 po lipcowych egzaminach została przyjęta na I rok studiów.

Niezwykle podniosły i uroczysty przebieg miała pierwsza inauguracja roku akademickiego 1965/1966. Na inauguracji obecni byli m. in.: członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego PZPR tow. Zenon Kliszko, I sekretarz KW PZPR poseł na Sejm tow. Tadeusz Wieczorek, przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej tow. Jan Lembas, I sekretarz KMiP PZPR tow. Jan Gomułka oraz wielu innych

przedstawicieli miejscowych władz. Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego reprezentowane było przez ówczesnego ministra mgr inż. Henryka Golańskiego.

Uroczystość inauguracji prowadził doc. dr inż. Jerzy Kołakowski powołany na rektora tej uczelni jako znany naukowiec i organizator dwóch wyższych uczelni — Politechniki Częstochowskiej oraz Wydziału Budowy Maszyn przy Uniwersytecie Bagdadzkim. Świat nauki reprezentowany był przez wielu rektorów i profesorów pobliskich wyższych uczelni.

Równolegle z wykonywaniem prac związanych z wykańczaniem i uporządkowaniem obiektu oraz przyległego terenu, z przygotowaniami związanymi z inauguracją i z rozpoczęciem regularnych zajęć dydaktycznych trwał nabór kadry naukowo-dydaktycznej. Należy nadmienić, że pomimo dużej umiejętności i zaradności w tym względzie władze uczelni nie pozostawały osamotnione. Władze miejskie i wojewódzkie dalej bowiem realizowały hasła podjęte przez miejscowe społeczeństwo w okresie budowy: „Zielona Góra swojej uczelni”. „Ziemia Lubuska swojej uczelni.”

Dla pracowników przybyłych z innych miast, z innych uczelni zapewnione są mieszkania w nowym budownictwie oraz praca dla współmałżonków w instytucjach zielonogórskich.

Działalność uczelni w czasie I roku akademickiego przebiegała w czterech zasadniczych kierunkach:

- 1) Stworzenie możliwości i warunków dla realizacji programu nauczania. (Zabezpieczenie to polegało na naborze wykładowców, lektorów i laborantów, oraz sukcesywnego wprowadzania i instalowania aparatury potrzebnej do prowadzenia zajęć laboratoryjnych na wydziale ogólnotechnicznym).
- 2) Wyposażenie laboratoriów specjalistycznych, w których zajęcia z metrologii, mechaniki i miernictwa elektrycznego zaczynają się już na III semestrze.
- 3) Architektoniczne i techniczne opracowanie planów rozwoju uczelni włącznie z wyposażeniem do roku 1980, kiedy to w nowo zbudowanych pawilonach Wydziału Budowy Maszyn i Wydziału Elektrycznego uruchomione zostaną ciekawe specjalizacje techniczne.
- 4) Prowadzenie prac badawczych przez wykładowców.

Z zadowoleniem należy podkreślić, że realizacja tych wszystkich założeń przebiegała pomyślnie. Wyrazem tego były słowa uznania przekazane przez przedstawicieli władz miejscowych

pod adresem pracowników uczelni, podczas przebiegu drugiej z kolei inauguracji roku akademickiego 1966/1967.

Dalszym wyrazem uznania za dobrze wypełniony obowiązek było przyznanie wielu pracownikom uczelni odznaczeń.

Odnaczenia i nagrody otrzymali:

Złoty Krzyż Zasługi — mgr Piotr Chocianowski

Srebrny Krzyż Zasługi — mgr inż. Jerzy Kulik

Złotą Odznakę ZNP — prof. dr inż. Jerzy Kołakowski

Medal Tysiąclecia — dr Hieronim Szczegół

Odznakę Tysiąclecia Państwa Polskiego: prof. dr inż. Jerzy Kołakowski, mgr inż. Jerzy Kulik, mgr Bolesław Kotwicki, mgr Piotr Chocianowski, dr Ludwik Cendrowski, mgr Tadeusz Józwiak, mgr inż. Konrad Wolny, inż. Zbigniew Powojewski, mgr Regina Orzełek, mgr Kazimierz Markowski.

Odznakę Honorową Za zasługi w rozwoju województwa zielonogórskiego — dr Ludwik Cendrowski.

Odznakę im. Janka Krasickiego — dr Hieronim Szczegół.

HABILITACJE I DOKTORATY

Stypendium habilitacyjne otrzymał dr Hieronim Szczegół. Stopień doktora uzyskał: dr Ludwik Cendrowski (z dziedziny matematyki rachunku ekonomicznego przedsiębiorstw) .

Przewody doktorskie otwarli:

Mgr Tadeusz Gałęcki — chemia — z dziedziny badania własności mechanicznych niektórych polimerów nieorganicznych,

Mgr Piotr Chocianowski — fizyka — z dziedziny badania sorpcji tantalu,

Mgr inż. Jerzy Kulik — przeróbka plastyczna — z dziedziny badania wpływów warunków technologicznych na zjawisko zmęczenia materiałów,

Mgr inż. Mieczysław Świątek — wytrzymałość materiałów — z dziedziny zagadnień drgań konstrukcji metalowych,

Mgr inż. Konrad Wolny — teoria mechanizmów,

Mgr Regina Orzełek — germanistyka — z dziedziny literatury niemieckiej.

Seminaria doktoranckie

W seminariach doktoranckich przygotowują się do otwarcia przewodu doktorskiego:

Mgr Tadeusz Józwiak — matematyka (Uniwersytet Wrocławski)

Mgr Michał Kisielewicz — matematyka (Uniwersytet Poznański)

Mgr Ryszard Branicki — mikronapędy elektryczne (Politechnika Poznańska)

Mgr Franciszek Klorek — matematyka (Uniwersytet Poznański)

Mgr Henryk Samujłło — prawo międzynarodowe (Uniwersytet Wrocławski)

Mgr Jerzy Mendyk — ekonomia polityczna (WSE Poznań).

WYDAWNICTWA UCZELNI

Skład osobowy i program wykładów na rok akademicki 1965/1966. Redakcja: mgr Tadeusz Gałęcki, mgr inż. Stanisław Laber, mgr inż. Wiesław Żarnowski.

Biuletyn Wyższej Szkoły Inżynierskiej — złożony do druku. Redakcja: dr Ludwik Cendrowski, dr Hieronim Szczegółła, mgr inż. Jerzy Kulik.

Autorzy artykułów:

Dr Hieronim Szczegółła — „Lubuska droga do wyższej uczelni”

Dr Ludwik Cendrowski — „Programowanie dynamiczne i niektóre jego zastosowania”

Dr Ludwik Cendrowski — „Wyznaczanie optymalnego przebiegu produkcji w określonym przedziale czasu”.

Mgr Piotr Chocianowski — „Sorpcje tantalu w obecności wyładowań elektrycznych Tesli”.

Mgr inż. Ryszard Branicki — „Wyznaczanie parametrów pracy uproszczonego wału elektrycznego”.

Mgr Jerzy Mendyk — „Niektóre zagadnienia polityki rolnej w ZSRR”.

BIBLIOGRAFIA PRAC PRACOWNIKÓW UCZELNI

LATA 1965—1966

Prof. dr inż. Jerzy Kołakowski

Maszyny, metrologia i nowoczesne silniki. Zeszyty Naukowe Politechniki Częstochowskiej 1965 r.

Badanie przegubu plastycznego. Zeszyty Naukowe Politechniki Częstochowskiej 1965 r.

Współczesny człowiek, a problemy nauki dzisiejszej techniki. Wykład w Biuletynie NOT — 1965 r.

Niektóre zagadnienia naukowe we współczesnej technice, a ekonomia procesu wytwarzania. Wykład w Biuletynie Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierowania — 1965 r.

Jak powstały i pracują maszyny. PZWS Warszawa — 1966 r.

Dr Hieronim Szczegół

Związek Walki Młodych na Ziemi Lubuskiej w latach 1945—48. Wydawnictwo Poznańskie — Poznań 1965 r.

Wychowanie obywatelskie — wyd. II. PZWS — Warszawa — 1966 r.

Mgr Tadeusz Galecki

Unia personalna Zielonej Góry z Częstochową. Gazeta Częstochowska 1965 r.

Mgr inż. Stefan Rymaszewski

Matura i co dalej.

Rola szkoły i zakładu w wychowaniu kadr technicznych. Wytrwali zwyciężają.

Gazeta Zielonogórska 1966 r.

Wiktor Patyk

Pierwsi studenci. Nadodrze 1966 r.

ODCZYTY I REFERATY

Prof. dr inż. Jerzy Kołakowski

Z okazji Dnia Terenowca — zorganizowanego przez MKT i R przy Hucie im. Bolesława Bieruta — 1965 r.

„Niektóre problemy Bliskiego Wschodu”. PTTK — Częstochowa 1965 r.

„Organizacja stanowisk roboczych w świetle cybernetyki” NOT — Częstochowa 1965 r.

„Zagadnienia współpracy naukowej katedr Politechniki Częstochowskiej z zakładami pracy” — 1966 r.

Dr Hieronim Szczegół

„Dzieje Księstwa Głogowskiego w wiekach średnich”. Sesja Naukowa zorganizowana przez Ministerstwo Kultury i Sztuki. Głogów — 1965 r.

„Rola Środkowego Nadodrza w dziejach Polski”. Seminarium międzywojewódzkie — TRZZ — Wrocław 1966 r.

„Początki Władzy Ludowej w powiecie żarskim”. Sesja popularno-naukowa — Żary 1966 r.

„Z dziejów Związku Zawodowego Pracowników Rolnych na Ziemi Lubuskiej”. Sesja Naukowa zorganizowana przez Komisję Historyczną CRZZ Poznań — 1966 r.

„Z przeszłości Środkowego Nadodrza”. Sesja popularno-naukowa — Nowa Sól 1966 r.

Mgr Henryk Tajkiewicz

„Sposoby podnoszenia sprawności fizycznej studentów grup ogólnego wychowania fizycznego w zakresie konkurencji biegowych w lekkiej atletyce”. Konferencja metodyczna — Giżycko — 1966 r.

KONFERENCJE, SESJE NAUKOWE I METODYCZNE

Prof. dr inż. Jerzy Kołakowski

Konferencja n. t. wymiany doświadczeń.

Międzynarodowy Klub Techniki i Racjonalizacji — Częstochowa — 1965 r.

Konferencja rejonowa przed V Kongresem Techniki — Politechnika Częstochowska 1965 r.

Międzynarodowy zjazd TNOiK — Karpacz — 1966 r.

Konferencja z udziałem władz KW PZPR i Prez. WRN — Katowice — Zabrze — 1966 r.

Konferencja n. t. Fizyka odkształcalności plastycznej. PAN Komitet Hutnictwa. Warszawa 1966 r.

Konferencja — Węzłowe problemy techniczne w podnoszeniu jakości produktów przemysłu elektromaszynowego drobnej wytwórczości — Katowice — 1966 r.

Międzynarodowa konferencja n. t. Mikroskopii elektronowej. Zakłady Karola Zeissa Jena 1966 r.

Dr Hieronim Szczegół

III Zjazd TRZZ. Powołanie na członka Prezydium Rady Naukowej TRZZ — 1965 r.

Zjazd Historyków — Kraków — 1966 r.

Mgr Henryk Samujłło

Konferencja naukowa n. t. Wychowanie przez pracę. Warszawa — 3—5. V. 1966 r.

Mgr inż. Konrad Wolny

Ogólnopolskie seminarium z Teorii Mechanizmów i Maszyn. Warszawa — 20—23. V. 1966 r.

Mgr Henryk Tajkiewicz

Konferencja metodyczna pracowników Studium Wychowania Fizycznego wyższych uczelni — Giżycko, 13—24. VI. 1966 r.

Dr Ludwik Cendrowski

Konferencja dotycząca zagadnień audiowizualnych. Gliwice 20—22. VI. 1966 r.

Ogólnopolska Narada Filmu Technicznego. Warszawa 5—8. IX. 1966 r.

Mgr Bolesław Kotwicki, mgr Tadeusz Gałęcki

Konferencja w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy. Ustroń — Dom Pracy Twórczej — 25 i 25. XI. 1966 r.

RECENZJE PRAC DOKTORSKICH I PROMOTORSTWO

Tematy recenzowanych prac doktorskich:

Recenzent: prof. dr inż. Jerzy Kołakowski

Badanie taśmy stalowej pokrytej PCW — 1965 r.

Odształcanie elementów sprężystych w przyrządach do pomiarów ciśnień — 1965 r.

Badania nad wpływem zgniotu na wytrzymałość rozdzielczą miękkich stali — 1966 r.

Reoefekty wytrzymałości zmęczeniowej wybranych tworzyw sztucznych — 1966 r.

Promotorstwo prac doktorskich (prof. dr inż. Jerzy Kołakowski):

Badania własności użytkowych blach pokrytych powłokami galwanicznymi — 1966 r.

Badanie odształcalności plastycznej polimerów nieorganicznych odpornych na działanie wysokiej temperatury. 1966 r.

PATENTY

Oświetlacz laryngologiczny — patent nr 37165, 1965 r. — prof. dr inż. Jerzy Kołakowski.

WYJAZDY ZAGRANICZNE

- Mgr Józef Kłyszewicz od 1. II. 1966 r. do 25. IX. 1966 r. USA
(Stypendium Min. Ośw. i Szkol. Wyższego)
- Mgr Regina Orzełek od 27. X. 1965 r. do 2. XI. 1965 r. — NRD
i od 29—31. V. 1966 r. — NRD — Eisenhüttenstadt
- Dr Hieronim Szczegóła 31. VIII. do 1. IX. 1966 r. — NRD — Berlin
- Wiktor Patyk 31. VIII. do 1. IX. 1966 r. — NRD — Berlin
- Inż. Zbigniew Powojewski 2—31. VIII. 1966 r. Bałkany oraz
5—15. X. 1966 r. — Francja — Paryż Światowa Wystawa samochodów osobowych
- Prof. dr inż. Jerzy Kołakowski — od 15—23. XI. 1966 r. — NRD — Jena. Zakłady Karola Zeissa — udział w Międzynarodowej Konferencji na temat mikroskopii metalograficznej elektronowej. Od 9. I. 67 r. do 18. I. 67 r. Anglia — Londyn, Oxford — Harvogata — Institute of Industrial Design — zaznajomienie się z organizacją i uzyskanie wzorów użytkowych.

WIZYTY W UCZELNI

- Wicepremier Franciszek Waniółka 20. III. 1966 r.
- Członek Rady Państwa Eugenia Krasowska 16. IV. 1966 r.
- Wiceminister Szkolnictwa Wyższego prof. dr St. Minc
- Przewodniczący Zarządu Głównego ZMS Stanisław Hasiak 1. X. 1966 r.
- Konsul ZSRR Sergiej Wasiliewicz Kolaskin — 1. X. 1966 r.
- Grupa dziennikarzy państw socjalistycznych — 29. X. 1966 r.
- Ponadto wizyty złożyli przedstawiciele placówek dyplomatycznych USA, NRD, Finlandii, Danii.
- Minister Kultury i Sztuki Lucjan Motyka
- Uczestnicy Konferencji Okrągłego Stołu ze Skandynawii
- Pełnomocnik Rządu d/s Elektronicznej Techniki Obliczeniowej mgr inż. Eugeniusz Zadrzyński
- Ambasador USA
- Grupa młodzieży zagranicznej.

PRACOWNICY NAUKOWO-DYDAKTYCZNI WSI

Bemben Karol mgr	Kisielin — szkoła
Branicka Wiktoria mgr inż.	Ziel. Góra, Dzierżyńskiego 16
Branicki Ryszard mgr inż.	Ziel. Góra, Dzierżyńskiego 16
Brodecki Zbigniew mgr	Ziel. Góra, Dzierżyńskiego 16
Cendrowski Ludwik dr	Zielona Góra, Podgórna 57/4
Chocianowski Piotr mgr	Zielona Góra, Zyty 4/20 tel. 38-21
Gałecki Tadeusz mgr	Częstochowa, Pułaskiego 1/3 m. 8
Gil Józef mgr inż.	Zielona Góra, Wiśniowa 36
Grodzicki Krzysztof dr inż.	Warszawa, Waryńskiego 6/44
Hołowiński Jan mgr inż.	Zielona Góra, Podgórna 50
Jóźwiak Tadeusz mgr	Zielona Góra, Janka Krasickiego 6/14
Kaźmierczak Andrzej mgr	Zielona Góra, Podgórna 50
Kisielewicz Michał mgr	Zielona Góra, Dzierżyńskiego 16
Klorek Franciszek mgr	Zielona Góra, Dzierżyńskiego 6/6
Kłyszewicz Józef mgr	Sulechów, Kościuszki 5
Kołakowski Jerzy prof. dr inż.	Częstochowa, pl. Marchlew- skiego 24/3 tel. 19-34
Krzętowska Grażyna mgr inż.	Zielona Góra, Podgórna 50
Kulik Jerzy mgr inż.	Częstochowa, Glogera 3 tel. 22-98
Laber Stanisław mgr inż.	Zielona Góra, Dzierżyńskiego 16/93
Markowski Kazimierz mgr	Zielona Góra, Podgórna 73/4
Mendyk Jerzy mgr	Zielona Góra, Podgórna 50
Mieczynski Mieczysław dr inż.	Wrocław, pl. PKWN 10/4
Orzełek Regina mgr	Nowa Sól, Harcerska 4/9
Palczewski Jan doc. dr inż.	Częstochowa, Kopernika 41
Papiór Rajmund mgr inż.	Zielona Góra, Towarowa 7/3
Piekarski Marian dr inż.	Wrocław, M. Curie-Skłodowskiej 44/1
Powojewski Zbigniew inż.	Zielona Góra, Krzywoustego 22/8
Rymaszewski Stefan mgr inż.	Zielona Góra, Dzierżyńskiego 16/11

Samujło Henryk mgr	Nowa Sól, Wyspiańskiego 8/10
Skowron Henryk mgr	Zielona Góra, Partyzantów 2
Sulisławski	
Władysław mgr inż.	Zielona Góra, Klonowa 1
Świątek Mieczysław mgr inż.	Wrocław 2, Tomaszewska 22/4
Szczegół Hieronim dr	Zielona Góra, Podgórna 59/6
	tel. 20-97
Szymański Henryk dr inż.	Wrocław, Kościuszki 63/11
Szymański Stanisław mgr inż.	Zielona Góra, Morwowa 4
	tel. 16-87
Tajkiewicz Henryk mgr	Zielona Góra, Podgórna 73/1
	tel. 528
Wolny Konrad mgr inż.	Zielona Góra, Podgórna 89/12
Wołk-Lewonowicz	
Romuald mgr inż arch.	Nowa Sól, Słoneczna 1
Wysocki Antoni dr inż.	Wrocław, Piotra Skargi 22/11
Żarnowski Wiesław mgr inż.	Zielona Góra, Jasna 7/2
	tel. 30-84

PRACOWNICY NAUKOWO-TECHNICZNI WSI

Białowas Mirosław, laborant
 Czarnecka Ida, kier. Bibl. Wydz. Ogólnotechnicznego
 Domańska Alicja, mł. bibliotekarka
 Dzwonko Józef, laborant
 Goszczyński Tadeusz, laborant
 Jasicki Zdzisław, laborant
 Kaźmierczak Andrzej, mgr, kier. biblioteki głównej
 Kolba Jan, laborant
 Krzętowska Maria, technik chemii
 Mołęda Alicja, st. bibliotekarka
 Mołęda Henryk, inż.
 Musiał Maria, technik bibliotekarski
 Olszak Anna, laborantka
 Wanat Eugeniusz, laborant
 Wawrowicz Ryszard, laborant
 Wisniewski Sylwester, laborant

LEGENDA DO MAKIETY TERENU WSI

I. Istniejące obiekty: 1. Gmach główny, 2. Aula, 3. Stołówka, 4. Dom Studenta Nr 1, 5. Sala gimnastyczna, 6. Kotłownia

II. Obiekty rozbudowy do roku 1980: 7. Rektorat i biblioteka, 8. Obiekt Wydziału Elektrycznego, 9. Obiekt Wydziału Elektrycznego, 10. Obiekt Wydziału Mechanicznego, 11. Obiekt Wydziału Mechanicznego, 12. Gmach główny Wydziału Mechanicznego, 13. Dom Studencki Nr 2.

Wazów III

Podgórna

Wazów

Zamek

